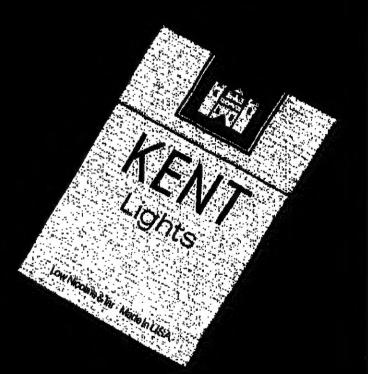

נט גאה להציג בישראל את

לייון

קלת הניקוטין המצליחה בכל העולם מאתרטעס חיוחד אאותו פילטר נויקרונייט המפרוסס אאותה הנאה ורק... מעט מאוד ניקוטין.

קלת הניקוטין המצליחה בעולם.

Lights

אוהבה: מטרד הבריאות קובע כי -- העישון מזיק לכריאות.

אסתר עומרוע ומיד עסוד דוקייז ודו כשרחובות לראניב יחמלאו רעל ווחר הי יים בייטים

וטר פן עם ברולים הרונסיר על עקבים

er formale en la companya de la companya della companya de la companya della comp

נ' באלול, תשמ"ח 2.9.1988

19**88 (כ**ל הזכויות שבורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement in Maariv International Edition

כשהרחובות יתמלאו רעל עמנואל רחן

עשבים שוטים במקום דולרים אברהם תירוש

אור ליהודה יהונתן גפן

את שניהם שרפו לי עני כברי ואבי מורגנשטרן

טיול סופשבוע, לכפר גלערי נילי פרידלנדד

> ג'כליה. החיים כוכל. אורי גינוסר

שטח פרטי, רות לפידות ערית כרצקי ערית ברצקי

תעובו אותי מהריאטה, תעובו אותי מנום חלמי

ומיר כסוף הקיץ יעקב הכהן

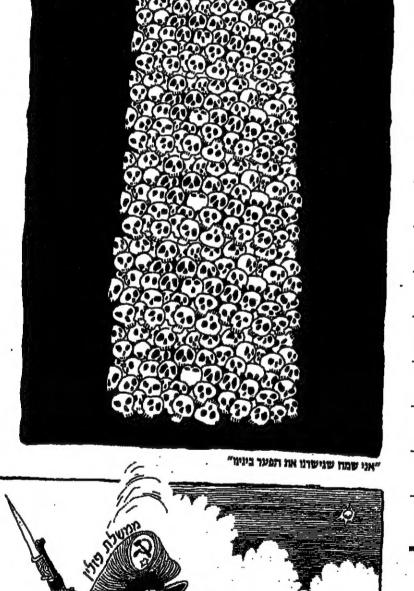
פיטר פן נגד הנסיך רן שרג

וויים ואוהבים תפר אבידר

> פנטהאוז יגאל לכ יגאל לכ הורוסקופ רות אלי

פעריב לילדים

נפער: אסחר עופרים. ביקוד מולדה, פיבוב הופעות. כתברו בעמ' 40.

כשהרחובותומלאו רעל

בתרכז חל אביב, יהפכו החניונים והגנים הציבוריים לבחי חולים, ברחובות יגישו רופאים טיפול חירום ראשוני, צווחים וליוחרים יחלצו וימיינו נכגעים ומאות כלי רכב מגוייסים ינועו ברחובות. ובאוחו היום, יהפוך ד"ר יעקב אדלר לאיש החשוב ביותר בתרינה. הוא האיש שיצטרך לתשחק המלחמה אחרי שכל שאר המחסומים יתמוטטו, אחרי ההתפוצצות, אחרי ההרוגים, הפצועים והפאניקה. והוא צרוכונן – ושומר על קור רוח. במילון התושגים של הדפואה הדחופה, בה הוא תחתחה, ישראל היא וודינה תפותחת. גו חרדל, גו פוספור, פיגועים המוניים – מונחי עבודה יומיומיים אצל ד"ר אדלר, סיוט תאיים לאזרח תהשורה.

תאת עולנואל דוון צילמה: אירית זילברתן

ועיראק היתה בלתי מוננת

. ביום שבו יפול הטיל (אם וכאשר וחס וחלילה) על תליאביב ו/או כל מרכז עירוני אחר בישראל, יהיה אלוף־משנה במילואים ד'ד יעקב אולר לאיש החשוב במרינה. נכון להיום, אולר הוא הקו האוורי, התשוכה האזרונה בשרשרת הפתרונות, שמכינה ישראל למקרה

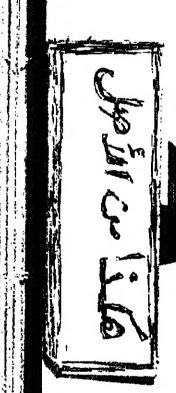
שמישהו בצד השני יחליט ללחוץ על הכפתור. יכולת ההרתעה של צהיל לא תרתיע אם המודיעין שה שמפונות, רליפת חומרים מסוכנים. לא יאתר את קני השינור כומן וחיל האוויד לא יפציץ לא ישת משות הכודרים בעיראק, אחרי הפצצת גו לא יאתר את קני השינור כומצא שיל נגרדשילים שות כומאל שבהודו. צ'רנוביל, משאית חברום אותם בשרם עת, אם לא יחיה בנמצא שיל נגרדשילים שות בושאל שבהודו. צ'רנוביל, משאית חברום ביותה שבהודו. צ'רנוביל. משאית חברום אותם כטרם עת, אם לא יחיק בנמצא של ביו מחום התמחותו של ד"ר יעקב אדלר מעורר מילת. ידיעה "פיקנטית" על גורלו של תינוק. ליירוט אווירו או שטיל בוה ידיקה אבל יפספס, אם כל ביועה דחופה פירוש הערד: ארגון וניהול עה פיקנטית" על גורלו של תינוק, ליירוט אווירו או שסיק בה יהית ב"ד ארלר הפתרון, צמרמורות: רפואה דוויפה. פירוש הערך: ארגון וניהגל שרותו התפוצץ מיכל נו. לא מצחיק, לנמרי לא המתרונות האלה יכשלו "הית ב"ד ארלר הפתרון.

ניקשה לרגע את סליחתו של ד"ר יעקב אדלר. חביד, פנתה אליו, יואת האחות הראשית של ' הים תכירי בבקשה, ד"ר אדלר, מנהל חדר ומיון והאחראי על פיגועים המוניים ואסונות ערצים". צחוק קצר מההגררה המביכה ור"ר ארלר שב לניין כחיק קטעי העתונות שלו. המכחר מגווןו רנידות ארמה, שמפונות, רליפת הומרים מסוכנים.

שהטיל נופל ומתפוצץ. כמה שעות אחרי זה, אפשר יהיה כבר לדעת אם מערך רפואת העורף לשעת חירום, שעל הקמתו וכנייתו הוא עמל כמעט 11 שנים, השיג את יערו. "והיער", אומר ד"ר אדלר נקול שקט ורגוע, כאילו הוא מרבר על יכשת רחוקה או כוכב אם שוב יתכרר שהטבירות לא היתה במוכה, אם לכת אור, "היער הוא הקטנת מימדי האסון. אין ספק שעלולים להיות אלפי הרוגים בעורף. תפקידי יהיה להקטין את הקטסטרופה. אני לא אוכל, לצערי, לבטל

אותה -(המשך בעמוד 7

7 Bipealo

חול ניקוי מעולה בריח לימון, מכיל חומרים פעילים.

> סדרת מוצרי גיונסון יצרנית מוצרי הניקוי מסיו בעולם.

פיניש - מוצרי הגיקוי הגבחרים למדיח כלים

ספרקל

לניקוי והברקת חלונות

ומשטחים שונים בגית.

גיונטון ופלדגי לניקוי והברקת רהיטים,

משטחי פלסטיק, סקאי,

קרמיקה ומשטחים צבועים.

מונע אבק ומסיר כתמים.

ריחני ומעניק לרהיט ברק

ושכבת ואקס לתגנה.

מראות, זגוגיות

בפני הצטברות אבנית.

הסידרה כוללת אבקת ניקוי ונוזל ניקוי, נוזל הברקה ומלח מרכך מים.

מוצרי פיניש מנקים ומבריקים את הכלים כיסודיות ומנינים על המדיח

מדרם כלי כסף

(פי 7 יותר מכל מוצר אחר).

מנקה ומבריק כלי נחושת. מונע היווצרות כתמים כהים

גודרם כלי נחושת

גלייד שייק אנד ואק אבקה תחודרת לשטיח, מפיבה מנקה ומבריק כלי כסף, שומר על הברק לאורך זמן

מטתר אויר מוצק'- סופג ריחות

בכל חלקי הבית ומפיץ ריחות

נעימים למשך שבועות.

מטהר אויר יבש (אירוטול) -

משאיר רוח רענן ונעים.

מנטרל ריחות רעים מחדרים,

בדים, בגדים, וילונות, שטיחים וכו'.

ריחות לא נעימים של טבק, בישול, חיות בית וכו'. ומעניקה לשטיח ניחוח נעים של בושם המוזזיק לאורך זמן ופועל גם ככל חלל החדר.

לניקוי תנורים. היחידי שפועל חיטב גם כשהתנוד קר. ממיס בקלות כתמי שומן ולכלוך עקשניים, מתאים גם לניקוי כידנים ותבניות אפיה מאמייל.

לניקוי כללי במטבח - סירים, מחבתות, תבניות, כיריים ואפילו תנורי אפיה. היחיד שמטפל ביעילות גם בשומנים שרוכים.

מהפיכה בצחצה נעלים • ONE STEP SHOE-SHINE

נותן 100 צרוצוחים מבריקים. יבואו דנשר בע"ם, שיווקו ברק אבנו פסיבים ללים

ספוג הפלא לצחצות והברקת נע מבריק ברגע, נוח בשימוש ואינו מלכלן

ומערכת הרפואית במקרים של אסונות המוגיים. עוד החש היכולת להיות הביוני, שיטתי ומקצועי כאשר מניב שולטים התוהו ובוהו, הטירוף והפאניקה. משאים האלה, ר"ר יעקב ארלר הוא המומחה מספר אר בישראל ואוד הגרולים והנודעים בעולם כולו. מודש שעבר ניהל בירושלים קורם בינלאומי לארגון ומקוכת הרפואית בעתות אסון. חניכיו היו 23 רופאים לינו ארצות מתפתחות.

מלחמת איראן־עיראק: נפגע איראני מהתקפת נו עיראקית. תצלום: גאמא.

ראשי וקצין רפואה ראשי.

ראשי, כשנים הראשונות שלאחר מלחמת יום

הכיפורים. לפני כן הספיק להיות קצין הרפואה של

אוגרת ישראל טל (טליק) במלחמת ששת הימים ושל

אוגדת שרון ביום הכיפורים. מיד לאחר המלחמה, פנה

לשלטונות הצבא והציע להקים את מערך הרפואה של העורף. מאז הוא שם. "כמילים ערינות הייתי אומר שהמערכת הרפואית לא ענתה אז על הררישות

הצפויות כמקרה של פגיעה בעורף", אומר ד"ר ארלה,

"היא היתה קטנה, סטטית והתבססה על מתגרבים ועל

ציור מיושן וגרוע. החלטתי להקים מערכת ניירת,

עצמאית, בעלת כחיאדם מיומן משלה ועם כל הככוד

למתנדבים) וציוד משלה ברמה גבוהה. הבנתי אז, אחרי

יום כיפור, שהעורך לא לעולם מחוסן מפגיעות,

וחשכתי שצריך להעמיר לרשותו מערך רפואי, שלא יפול ברמתו מזה העומר לרשות הלוחמים בחזית".

למאוד. "פי ארבעת גדולה יותר", אומר אדלר. מאות

כלי רכב (שיגוייסו מאזרחים בשעת חירום). מאות

רופאים וחובשים בעלי נסיון קרבי שנפלטו ממערך

השרה. מערכת קשר עצמאית, שתאפשר ויסות

והעברת מרכזי כובר כהתאם לנסיבות. מערכת

מסודרת של אימונים, הכשרות והשתלמויות. ציור

רפואי הולם את הצרכים והשעה. דוגמא: עד לפני כמה

ד"ר אדלר, נינטלמן אמיתי, לא מספר על

איתם בעקשנות על כל מה שנראה לו חשוב. לא מוכן

להצטנע ולתשאר בפינה, גם אם הוא 'בסך הכל" חייל

המש עשרה שנה אחרי, המערכת נרלה ויפתה ער

אם וכאשר יקדה האסון, יצאו צוותים רפואיים לתקום האירוע. [קורות טיפול יתוקתו בכל תקום – מי קולנוע, בחי ספר וסחם ברחוב.

שנים עמדו לרשותה של מחלקת רפואה בעורף 10 ליטרים של נוזלי עירוי למניעת הלם. כיום – עשרות על ישראל, אגב, מעיר אדלר כי בנושא רפואת מרום היא מרינה מפותחת, לא מתפתחת. מתחת לנותות הוו, יש לו ביקורת, שהשורה התחתונה שלה ליטרים הא היקון קטן לכותרת הנילו מפותחת - אבל לא המאבקים שהובילו בדרך להשגת הלגיטימציה, הוא גם ממנים אולו לא צריך לעצום את העיניים או לחכות מספיק נצטלמן כרי לשמור לעצמו את הביקורת על לשום לילה כדי לדמיין את האסון. הוא חי אותו ראשי המערכת הנוכחיים, שעריין זקוקים לניעור חביות הא כבר יודע, למשל, אילו חניוני רכב וגנים דוגמת סיומה (המפחיע...) של מלחמת איראדעיראק. וינוריים ישמשו בערים הגדולות כבתידולים ארעיים מי ששמע אותן בשיחות פרטיות, יודע מה הוא חושב אליהם יובהלו הנפגעים. את רמת המוכנות שלנו עליהם. ארלר, בג'נטלמניות שימוסית, גם מתעמת לקאטרונה, ארלר מגדיר במונחים דכי "תכלס" שיש: ממשר כלוני החמצן, כמות הזריקות, האלונקות, 'תפירוים, ערכות ההחייאה לתינוקות ולילדים רכים.

של הג"א, החיל המשמש ערוין ברחובותינו השאנגים יכול להיות שאחרי המלחמה הכאה, יחליטו שינפקיד, אותו ממלא כיום דיר ארלר, צריך להיות מסנרת מישרה מלאה של קצין סריר. בינתיים, קצין יושאו זראשי של כל מה שאינו צבא כמרינו ישראל. במאבק עם קצין רשאת של צח"ל על איכות כתיהארם.

הוא אזרה במילואים, אם כי זהו שירות מילואים פעיל זוכה עדיין מערך הרפואה של החזית כמעט לכל השמנת כולה. בציוד הרפואי חסרים פריטים מסויימים, מאוד, הנמשך 365 ימים בשנה. לצורך תראיון איתנו שאדלר, כשיא הערינות שהוא יכול, אומר: "הלוואי נוסק ד"ר ארלר לאישורים מרוכר צה"ל, קצין הג"א שלא נזרקק להם". תפקידו האחרון כצה"ל היה סגן קצין רפואה

ואסילו עם עמיתיו בעולם הרפואה יש לו מחלוקת: "אינני שכע רצון מהרמה הכללית של רפואת החירום כישראל", הוא אומר, "זה נושא רפואי נכבר ומיוחר מאוד, שלדעתי חובה להכניסו כחומר לימורי בבתי הספר לרפואה. זוהי צורת רפואה מסובכת מאוד,

בשלוויזיה תחכים, מוכנים לשירוד, חשרירי שירוח שמלמדים על התנהגות נכונה בשעת הפצצה קונוונציונליח ו/או כיוליח. בינחיים לא תקרינים, לא בוער.

שאם לא מכשירים רופאים כה ואם לא מאמנים אותם ומתרגלים אותם – הם לא ירעו או שידעו וישכחו מהר. אני חושב שחייבים, ממש חייבים, ללמד את זה בכית הספר לרפואה".

בינתיים, אדלר עושה את שלו ולפחות כתוד המערכת של הג"א הוא זוכה לעריפות ראשונה בחלוקת התקציב והמשאבים. מערך העורף מתפרם ברחבי הארץ כגופים המקבילים פחות או יוחה להירוכיה הצכאית - "חכל" מקביל לגרוד. בעיר גרולה יש כמה חבלים. ערים קטנות, למשל לוד ורמלה, מאוגרות לתכל אחר. "נפה" מקבילה לחטיבה, אם כי מסקר עליה סגן־אלוף נמילואים. ירושלים, למשל, מחולפת לארבע נפות. ה"מחוו" הוא האוגרה של העורף וכסוף הפירמורה ניצבים שלושה פיקורים (המשך בעמוד תבא)

9 Kipepin

בעוד מספר הודשים יופק לכל כית כישראל "ספר התגוננות" בהוצאת הג"א. מי שיקרא, ידע טוב יותר מה צפוי ואיך ומה צריך לעשות ככל מצב. סביר להניח שהספר לא יראה אור לפני הכחירות. בנושאים האלה, סבורה המערכת הפוליטית כישראל, אין עדיין סיכה לעורר את העם משלוותו. יש גם גישה בטחונית, הגורסת שיתר התכוננות עלול לדרכן את הצד השני

כך, למשל, ממתינים מוכנים לשירור בטלוויויה

- תשרירי־שירות, המֻלמרים על התנהגות נכונה כַשעת

הפצצה קונוונציונלית ו/או כימית. כינתיים, ההחלטה

היא שלא להקרין אותם. לא כוער. באותו אופן נמנעים

גם לחלק ציוד מיגון אלמנטרי – כדורים המחסנים

מפגיעת גז, מזרקים להורקה עצמית של חומר

מנטרל־גז, אבקת טיהור למקרה שהגז פגע בכל זאת.

לשיפול הפוליטי והבטחוני של מניעת החלוקה נוסף

גם שיקול נוסף: האזרה הישראלי לא ידע לשמור

אדלר, על כל פנים, ערוד ומוכן לטימול בנפגעי

גז החררל, אם יגיע אלינו בתוך ראש-נפץ של

לוחמה כימית. בכל כתי החולים בארץ כבר מוצבים

לפעולה שלא חשב עליה לפני כן.

הפועלות בכל תנאי ובכל מוג אוויר.

הרופאים יחכו כשטח לנפגעים, שיחולצו מאיזורי

ניטו פעם לחלק מסיכות גז למידגם תושבים, הם השתמשו בהם כתחפושות פורים וכציור־עבורה לדיתוך ועבודות בית אחרות...

האסון בידי צוותים מיוחרים של הג"א. המיון הראשוני כיום מתקנים לטיתור. ציור דומה נמצא ברשותה של יקבע את סררי העריפויות. הרגש יושם על פעולות כל מחלקת רפואה. פרסומים בעולם מפרטים שני סוגי חיוגיות להשררות הפצועים קשה לא יכוצעו ניתוחי גז, הנמצאים כרשות הערכים. כשניהם, אגב, נעשה שרה, למעט אלה שלא ניתן יהיה לרווותם אפילו לא שימוש במלחמת איראן עיראק. בכמה דקות. "ככלל, נעריף לנתח כתוך כתי החלים, אשר יתארגנו כנפרר לקכלת המוני תנפגעים, אומר רדר ארלר. לפני שמונה שנים עמר הוא עצמו בראש וערוג שנועדה להמליץ על דרכים לארגון בתי התולים בשעת וורום. "כיום", הוא אומר, "כתי הוולים מוכנים. בררכי הנשימה, לא יהיו מקרים של מוות מיידי. אם במת גלים דמה אמנים. עדייו לא הגענו להתארגנות הכדורים והמורקים יסופקר לאורחי ישראל מבעוד להיות מוכנים לכל אפשרות

Bineald 10

גז הפוספור פועל במהירות רבה ותשתק אח תערכת הנשימה. בלא שיכול – מות מיידי סביר בהחלט. עם טיפול – אפשר להציל חיים.

דמקם את נקורות-הטיפוק ככק מקום – חניוני רכב_ו. אולמות קולנוע, כתי ספר, וסתם ברחוב. כל יחידה רפואית מצויידת, בין היתר, כמערכות תאורה חוקות

ד"ר אדלר מחרגם את המוכנות לאסון בתושגי "חַכלס": מספר בלוני חמצו, כמות זריקות, אלונקות, עירויים, ערכוח החייאה לחינוקות וילדים דכים.

בספרות מוזכר גם "הגשם הצהוב" – מסריה שפותחה כמפעלי הנשק בכרית המועצות ואשר

שיחה עם ר'ר אדלר משכנעת, שגם אם מכל, אבל ככל שהגרוע יהיה גרוע יותר בל גם

תקצר יותר ירה של הרפואה מלהושיע. צר יותר ידה של הרפואה מלהושיע. "אנחנו", הוא אומר בנימה של צער "בריכים"

מרעילה מיידית את כל הנפגע ממנה. באתגניסטאן, אומרים פרסומים כעולם, השתמשו כה הרוסים. עד כמה שידוע, היא איננה מצויה כירי שכנינו. דכר אד ברור: עולם הרפואה עריין לא מצא לה פתרון

ההתכוננות נעשית כצניעות, כמעט בסתר, היא קיימה דואגים לנו. תושכים עלינו: באותה מידה, אדלו יכחיד שמדוכר במשחק מסוכן. שמתכוננים, כמוכן לגרוץ

טיל מרמשק או מבגדר, יתפשט על־פני טכיבה קטנה יחסית. תחילה לא יחושו הנפגעים דבר. לאחר כמה שעות יוסיעו סימנים ראשונים של כוויות והפרעות

Gali Air

GL-6100 - BASKET

שיא חדש בכדורסל

והלא מחו"ל. זה גלי.

האחים הורביץ. עשבים שוש נמקום דולרים

יוני ויואב הורביץ, וובנים עול יגאל, חורו לאטפסוו. במקום לגל גל היליונים ולנהל עסקים חובקי עולם, הם קושנים אפרסקים, מהגים בחרקטור ומבקשיה מכסות חל ב. מהאימפריה הכלכלית שבנה אבא־יגאל לא נוחר 127. העסקים שבנו הבנית הגיעו לטך פשיחת רגל, יש כונח נכטים ומפרק שמתשיך להוציא דו"חות. יוני . הורביץ תאשים בעיקר את הריבית הבנקאית ויואב בעיקר שוחק. ושניהם ביחד מצפערים על עגמת הנכש והנזק הכוליטי שגרמו לאבא, ומבטיחים עוד לחזור לעסקים. ובינחיים, הנושים תחכים.

ולאת אברהם חירוש צילם: בני גלזר

עשר בכוקר, כשנכנסתי לביתו בכפר ורכורג,
הגיע יוני הורביץ מהמטע והתיישכ על קערת
סלט טרי וחכיתה. במכנסיים קצרים, חולצת
בכוקר קטף אפרסקים במטע של חבר שלעזרתו
בתניים, וזה עושה תיאבון הרבה יותר מאשר נכירה
בניירת ושיחות טלפון בחדר אטום של מנהל מפעל. זה
גם הרבה יותר טעים ממעדני המסערות בתל־אביב,
שהורגל אליהן בשנים האחרונות.

כמעט כל בוקר, בשעה מוקרמת, אפשר למצוא את יוני ואת אחיו יואכ במטע או בפרדס עם טוריה או על טרקטור. לכל אתר מהם נחלה של 50 דונמים בכפר, רובם נטועים. מישמש, הדרים ועכשיו גם שטח חרש של אפרסקים וירקות. הכל לבר, עכורה עברית, אין ערבים, לפחות לא עד הקטיף. ובצהריים הוזרים הביתה וישנים "שלאף־שטונדע" של מושבניקים, ואתר הצהריים, אם צריך, שבים לשטח לרטס או

לטפל. בשביל מי שעסקו בעשור האחרון בניהול עסקים חובקייעולם ובגילגול מאות מיליוני דולרים כשנה, זהו – נאמר בעדינות – שינוי מסויים. אם תרצו – נפילה, ואם תרצו חזרה למקור, לעכודת הכפיים, לחממה המגוננת. במקום להיכנס בכוקר למכונית הממווגת ולנסוע לתליאביב, למשררי המחלבות המאוחדות או חברת הספקה, לקנות או למכור מפעל

> יוני הורכיץ החקלאי. "אין לי בעיה שיקראו לי שלומיאל ויגידו שאני לא־יוצלח. מה שמציק לי זה הכטף שאנו חייבים וענמת הנפש והמצוקה הגורמת לאבא"

Hiaeaio 12

בשירבוב התימה ואתריכך ללכת לאכול ב"טריאנה" עולים על הטרקטור או על רכב צנוע ויוצאים אל

"מנכ"ל בחברה או במפעל ציבוריים שנכשל וגורם להפסדים כבדים, עובר להיות מנכ"ל של גוף אתר. יוני לוקח טוריה כיד והולך לעכור", אומר חברו מהכפר, אתד מראשי המפעלים האווריים. הוא מתכוון, כמובו. לדרוש כשבחו של יוני. את הנושים של כני הורביק, יש להניח, זה אינו מנחם, אולי גם לא מרשים. מאז התמוטטות עסקיהם ומינוי כונסי־נכסים למפעליהם בארץ וכחו"ל, חזרו יוני ויואב הורגיץ ל"אספסת" ומתפרנסים מהפרדס והמטעים. כשנים שהעריםו להתעסק בייצור מוצרי חלב, כבניה ובהקמת חוות במדינות אמריקה, טיפל במטעיהם האת השלישי, יאיר, הנחכא מאז ומתמיר אל הכלים החקלאיים. עתה, שבו לנקודת שממנה זיגק אבא יגאל אל התעשיה

להם באיזשהו מקום כסף שהם חיים ממנו". יוגי אומר, שרק את חשבונות הכנק הפרטיים, המשותפים להם ולנשותיהם, החזירו להם אחרי כינוס הנכסים, והפרוסה שהם מוציאים מהמטע "מספיקה בקושי, על אף שאיננו

אני כואב אח הפגיעה באבא. זה הכי מציק לי. אבל איני בשוח שהוא היה מרגיש יותר שוב אילו ישבנו

מכסות ולא פרות.

ינתר – כמעט בסתירה להצהרה רלעיל – על האמליה ככל הנוגע לסיוע ממשלתי כין המשק הציכורי לכין היומים הפרטיים. "האכחנה כין החמים הפרטיים לכין שאר הסקטורים אינה הוגנת. מי שכאמת משלם את מחיר המדיניות הכלכלית והכשלון העיסקי הם רק הפרטיים. האחרים מצהירים שהם נושאים כאחריות לכשלון ועוברים לחכרה אחרת. אנו והם משלמים ריכית נבוהה כאותם כנקים, משרתים כאותו צכא, נלחמים באותן מלחמות - או צריך לעזור להם, אכל לא לזרוק יומים פרטיים לכלבים.

Bigeaio 14

השמש הקופחת, שותלים או מנכשים עשבים שוטים ומזיעים. רק הסלט הממתין לארוחת הכוקר הוא כגדר

באמצע שנות השישים. בעלי הלשונות הרעות יטענו, ש"לא יתכן שאין

חיים ברמת הוצאות גבוהה".

ולא עשינו כלום בעסקים"

עכשיו הם מכקשים מכסות חלב, כדי להקים רפת. עם תוספת ענף זה, הם אומרים, יתפרנסו נכבור. כפר ורבורג תומך בבקשתם ומנסה לסייע להם לקבל את המכסות. אבל גם זה אינו עובר בשקט. התעוררה ביסורת על ששר החקלאות המושבניק, הולך לתת להם מכסות שאינן מגיעות להם. בינתיים - לא

לא, אין צורך במגבית. יוני עצמו חוזר ואומר בגילוי־לב: "כשהצלחנו וחית לנו הרכה כסף לא הצענו לציכור להתחלק בו. אז עכשיו הציבור איגו חייב לנו רבר". ככך הוא מסביר גם את העוכרה, שמעולם לא פנו – כמו מפעלים אחרים – לוועדת הכספים או לממשלה לקבלת סיוע. בוודאי, גם האגא השר, בעיקר בשנות היותו שר האוצר או שר התעשיה והמסחר. הפריע שלא מרצונו לפניה כזאת, מה שמלמר שלא תמיד אבא שר הוא גם עסק נושא רווחים.

אבל זה אינו מפריע ליוני הורכיץ לקונן מאוחר

"יש כאלה שנעזרו? תברוק כמה. לשיף עזרו? לוודק עזרו? לקלרין או לגינדי עורו? ואילין ורוזוב ושתירא. אני מקווה שיעזרו להם. נכון שאינגו מתחלקים עם מישהו ברווחים, אבל גם המפעלים הציבוריים והמושכים והקיבוצים אינם מתחלקים. אז שיחיה דין שווה לכולם. היום המצב הוא, שכאשר הם נכשלים הממשלה אשמה, כשאנו – רק אנו אשמים", מתרים יוני ונשמע כמו אבא שלו. לא חלילה כתוכן -זוכרים את "אין לי"? - אלא כקול, באינטונציה, בתנועות.

והכל כאמת מתחיל מאכא יגאל הורכיד, החסלאי

פני כמה שבועות אמר לו ינאל חוריקו למישתו צריכה להיות שונה כלם תבנים פלי שווים חרבה כסף ותראה מה עשו מוח

חרי זה לי, תעברתי להם עשו מוה"

שווים הרבה כסף ותראה הם עשו מוה"

אבל אין לו טינה, לדבריו. למחות אינו משמע שוח

בחוץ. במוהם הוא מאשים אה וריבית הימות במלול לחיפגע פוליטית בגללכם. יתקפו

במשק שרצחה גם אוהם, ואת כלי התקשות במשק שלול לחיפגע פוליטית בגללכם. יתקפו

במשק שרצחה גם אוהם, ואת כלי התקשות אינו עלול לחיפגע פוליטית בגללכם. יתקפו

בתלקט, ה"רוצחים" אותם ואותו עלפיו מתן או מוחים שהמערן יתקוף אותו. את הישגיו יודעים.

אותו גרון ברות המשמע בנין ערבות שלו מתוח ועד לו בכר לפני זן שנים, אז מה יש שו לו לולוואות שנשלו הבנים בבל"ל, אם יותיב בון מלו מתוח שתקפו אותם. אני מקונה שיעובו אותו לשלם בב.ג מושבי הצפון דורשים שות שהלו אינו ובל זאת גם השד וגם בניו חוזרים לאינו לא יעמידו ברשימה לכנסת הבאה משורה לאינו שיחים בולל מובות המשמי בגלל מובות המשמח לאינו לא יעמידו ברשימה לכנסת הבאה משורה לאינו שעקיים יש משפחות אחרות שעקקיהן התיות של מושבי הצפון אותו במרבה השומנים אותו במרבה העודים שתקפו אותו במינו חוזרים המודרי העוד של משלי אותו במינו שיחשפו אותו במרבה העודים במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה במרבה במרבה במרבה במרבה במרבה הוות במרבה הוות במרבה הוות במרבה ב

המקום השישי הצפון.
הקנוות של מושבי הצפון.
הקנוות של מושבי הצפון.
מצד המערך היו רמוים שיהקפו אותן במערה
מצד המערך היו רמוים שיהקפו אותן במערה
הבחירות על כשלון ביו. ריטונים שויות מעורב נעסי
הבחירות על כשלון ביו. ריטונים שויות מעורב נעסי
בניו גם כשה (חצי, אום מוסקים, אין מפל אישה
בניו גם כשה (חצי, אוב מוסקים, אין מפל אישה
מליטית וציבורית, האיש שהיה מעם מאן משליו
מליטית וציבורית, האיש שהיה מעם מאן משליו נעינים גם הגשת התביעה נגד יואל לפני
מנין, מה היות מידת המעורבות של אבא בעסקים
מנין, מיד היות מידת המעורבות של אבא בעסקים
במשך השנים:
במשך השנים:
"התייעצון איתון הוא שמע אותנו במן אב שמה

את צרות בניו. כשלא היה שר חות מעורב ותי מי שעמר בזה לא היה כהשקעות ולא היה חייב כסף. אולי שעיתם בכך שמברתם את מפעלי מצר החלב והגלידה ונכנפתם לעסקים שבחלקם הם יעסקי

מכון תערובת בפתחרתקווה שהרוויה יפה הוא לופט־געשעפטן', ואילו מפעלי המערובת האווריים של המשקים, 'אמבר' ו'מטמור', הם תעשיהו והכרת 'הספקה' שלנו, שמכרה בחמישה מיליון דולר תשומות לחקלאות, היא 'עסקי־אוויר' ואילו 'המשביר' הם מפריחי השממהז ותכרת 'אורן מיבנים' שבנתה

ועסקן תנועת המושכים מכפר ורכורג. כאמצע שנות השישים הוא פורש מתפקידו כמנהל המפעלים של מושבי הדרום, מקים את חברת ההשקעות "יריב" וקונה מפעלים כושלים כמו המחלבות המאחדות וטנא־נגה. הוא מעמיר אותם על הרגליים ומפתח אימפריה כלכלית מצליות. את המשק בכפר הוא מעביר לבנו האמצעי יאיר, היום כבן 42. כשינאל הורכיץ מתמנה לשר, ב־1977, הוא מעביה את העסקים ליוני וליואב. הם מוכרים מפעלים, סומים אחרים, נכנסים לעסקי כניה ולשוק האפור, מתפרסים אל מעבר לים ותוך עשר שנים מצליחים לחסל את הכל ולהגיע לששיטת

יוני, כזה שלומיאל אתה?

אין לי בעיה שיקראו לי שלומיאל ויגירו שאני" לא־יוצלח. מה שמציק לי זה הכסף שאנו חייכים כערבים לחובות המפעלים ועגמת הנפש והמצוקה הפוליטית והציבורית הנגרמת לאכא. אני איני חש עצמי שלומיאל ודפוק על הראש. יואב ואגי נמצאים בקטיגוריה רחבה של עסקים שנפגעו ונהרסו בגלל סיכה אחת: הריבית הרצחנית שלוקחים הכנקים. מה שקרה לנו הוא שהיינו בהשקעות כשהריבית הגיעה למה שהגיעה. כל החוב שלנו – 50 מיליון דולר, הוא בעצם ריבית. אם אתה מגטרל את הריבית, העסקים

'אין לריכית כזו את ורע בעולם ואי־אפשר לעמור כזה. המדיניות המוניטארית היתה להגיע לריבית גבוהה כזו. אני מקווה שיום אחר מישהו יתן את הרין על כך. זה יקרה כשהאזרה השכיר יכגס לבנק לבקש את כספו ויגידו: אין, הריכית אכלה. אברהם שפירא אמר שיום אחר עוד תקום ועדת חקירה בגושא הריבית. אלפי עצמאיים מתמודדים יום יום עם הכעיה הזאת ואיני רואה איך ייצאו ממנה. יוני ויואב זה בורג קטן. התיישכות מפוארת של 60-70 שנה עומרת להיהרס. במיגזרים שונים הולך להיות אסון".

עובדה, יש מסעלים שעומדים בזה. אולי קמצתם מעל לסופיק, רצתם לחשקעות שמעבר

"אני לא מתווכח. כפועל זה נכון. כל מי שנופל, ברור שרץ מעבר לכוחו. אבל להיכנס להשקעות זה לא בקרית־מלאכי ובאפרת זה אוויר ואילו 'סולל־בונה' וה עבירה, ואיש לא העלה ברעתו שתחיה ריבית כואת. דגל ציוני"ז

יוני ויואב ואבא יגאל אשווי לוסוע איתו. חיום במבט לאתור, אולי חבל

לו הוערב יותר". הרי זה לי. תעברתי להם ונסים שאומים שום החשים אות מינאל הורבים מוא שר, ובייחוד שר האוצר, מהלמו בעברו

למעל, לקליפורניה לעשות איזו עיסקה. היה

אומרים שבאמת חברת "אורו" וכניסתכם לעיסקי הכניה הם שסיבכו אתכם וחביאו בחינת התאריכים, נכון שמ־1984

התחילו הקשיים שלנו עם הריבית. מי שנופל היום, לא לפני הודש התחילו הקשיים שלו. אני חוזר ואומר: אצלנו מוכיב האמון הוא הריבית". שום והלטות כוכליות מומעות שלכם? כתוכמה שלאחר מעשה, ודאי שטעינו בכמה ונדים, אולי לאחר מעשה אני צריך לומרו הלוואי

עד כאן ירה יוני בשוטפת. עכשיו נעצר. אבא יגאל והסבל האישי והפוליטי הנגרם לו, הם גורם

לא קרה ולא היתה עגמת נפש כזו לינאל ולנו. אני כואב את הפגיעה כאכא. זה הכי מציק לי. אכל איני בטוח שהוא היה מרגיש יותר טוב אילו ישכנו ולא עשינו כלום בעסקים, למרות שאו אולי לא היינו

שהיינו נשארים בעסקי המחלבות והגלירה". אבא שלך אומר את זה במפורש ובפוממי. איך אתם מרגישים כלפיו? בעצם הרסתם את כל מה

מרכזי למועקה, יוני שוחק, מתלבט ואתריכך אומר: "אינני חושב שאפשר לומר על הרור השלישי בנהלל או כאיילת השחר, שהוא הרס מה שאנשי העליה השניה בנו. וראי שהייתי שמח יותר אילו כל זה

אספר לך משהוו עוד ב־1979, כשאבא היה שר מסתככים. האוצר, כא אלי חבר, איש עסקים ירוע וסיפר לי שמכר את כל עסקיו. הבטתי עליו בעל לאינורמלי. הוא אמר לי: 'יוני, מכור הכל, זר הגעש התחיל לפלוט לכה. זה הגיע כבר לרגליים שלי וזה יגיע אל כולם וישרוף הכלי. צחקתי, אכל הוא ראה את הנולר". אבל אתם פעלתם גם בניגוד לאודרות של שר

נמוך, לא לכובו. לא זה הרג אותנו". לחיות על הקרקע סירושו גם לא לרוץ להשקעות ולהרפתקאות מעבר ליכולת.

לפתח את העסקים ווה קרה". לשם מה, למשל, דצתם לחו"ל – לוונצואלה, לפורשריריקו, לקליפורניה, לפלורידה, לרומא? הרי

שותפים שאינכם מכירים. "בחלק מהעסקים שם, כוונצואלה למשל, הרווחנו

(חמשך בעמוד הבא)

מימין – הכית של יואב. למטה - יואב (עומד) ויוני הורביץ: "אני מתחרט על שלא שמעתי לחבר ולא מכרתי הכל".

האוצר הורביין, שקרא יכושוגעים, ררו כהנגייו פעלנו בעצם נגד האוהרות של עצמנו. אכא התכווו שצריך לחיות על הקרקע, בצניעות, עם שכר

אתה יורע מה, שוב בתוכמה שלאתר מעשה, לא עמרנו במה שהוא ההיר. היינו בהשקעות והיה רצון

חסתבכתם שם בעסקים שאינכם מכינים כהם ועם

הרבה. גם בפלורידה, כשקנינו ומכרנו קרקע. הכאנו לארץ יותר דולרים משהוצאנו. עשינו יצוא של 10 מיליון דולר תשומת הקלאיות למרינות שעברנו כהן. יש מעילויות בחתם הייצור החקלאי שחשוב לעשותן בחויל. לא הבאנו לשם כסף מהארץ. לקחנו שם הלוואות עם ערכויות מהארץ ועשינו עסקים". בכלל, הרושם הוא שאת תעמקים שלכם

מובפבוט 15

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר

אם משתחרר לך כסף, קח עכשיו - חיגם, ללא כל התחייבות מצידך-"רב רווח", תעודת הטבות מיוחדת של בנק הפועלים. "רב-רווח" מקנה לך תנאים מועדפים בכל אפיקי ההשקעה או חלוואה בתנאים מיוחדים, לפי בחירתך:

- ש תכניות חסכון מענק מיוחד הניתן בנוסף לכל הטבה שתינתן בתכניות חסכון בחודשים הקרובים.
  - 🗷 פקדון "שקל רווחי" ריבית מוגדלת.
- **קרנות נאמנות וניירות ערך -** חנחות משמעותיות בעמלות.
  - 🗷 אשראל חלוואה בתנאים מועדפים.
- השבון עו"ש חטבות מיוחרות ללקוחות חדשים. גם אם אינך לקוח של בנק הפועלים, הכנס היום לסניף הקרוב, בקש תעודת

"רב-רוורו", ותחנה מהטבות משמעותיות בכל אפיקי החשקעה של הבנק הגדול

חתכנית לתקופה מוגבלת בלבד.

במדינת.

מפרק כתב

ישראל תעיקרי של חברותיהם, עו"ד ישראל בית המשמט בו"חות שהגיש לבית המשמט

ש שני מלחיכום לעימות פומבי עם רומפרק. רק הושם אינו יכול לחתאפק מלסנן משהו כמו:

מקים ותמושבים ומילואות תם כאלת. מוטב שקים מרחים'. תבנקים ידעו יפה מאוד מה חונה חציבור ותעיתונות לא ידעו. בל"ל אפילו פאל כמה אנו חייבים בכל המערכת ודיווחנו לה על חסכום חמדוייק. אף חברה שלנו לא

משנדה, אבל הטידור חירו שכל מי שמשלם את משותה, חבוק משוורו את הקוקע שלו

שאלו בחברה זרה הירוה מקבלת פרוותו אנו נתנו

שנים. מצכנו היה נהדר. יותר מאוחרו טוב, יש לי, מפרק עסקיכם, ער״ד קנפור, מאשים אתכם

איני רוצה להתווכח עם המפרק מעל רסי

הקיתון. אכל אם זה נכון, מרוע המשטרה אינה מטפלת בה אין בוה כל ממש. גם המפרק עצמו לא חזר על ק נורחות מאוחרים יותר".

למש בעשעם פוף זה ענין יצרני? יקשה היום להסביר. אבל כשהיה לך כסף מזומן

מה יברם קשים מאוד על תאחים הורביץ. את ומאשים מורוד כ"עסקים פורוזים" ומאשים פונים האחרונות השקיעו את מאמציהם תיה מסך עשן שיסתיר את מצבם הגרוע. חם משנתו, חברות רבות כדי שיוכלו לנלגל תים מאוח לרעותה ולהציג "מצג שווא של ולתו שחוו עשרת מונים מנודלה האמיתי".

מונ קשת מו כך. אנו חייבים הרבח. די כזה. לשמל עלינו שקרים"ז ולום העניין: "אם אנו עסקים פורחים, גם משרק יעסוק בוביית הכסף ויניה לניסוחים כמו

חשח שתם לצורך נילגול כסמים וקבלת אשראי. א למשל מוויקט בנתיביתך באשדוד. המפרק קוען שחולכנו שולל את הלקוחות, משום שוקוקע שנמברת לתם היתת משועבדת לבנק משפחאות 'משכן'. או נכון שהקרקע היתרו

מפשכתא. עובדה, עומדות שם וילות. א הסימור שאמא שלנו קבלה מתחברות 120 אן חלר. שכחו רק להגיד שוה במשך שבע שים אמשר בם לומר 1400 דולר לוזודש, ואו זרו ושמע לנמרי אחרת. אז מה קרה מהז זוהי הברה משחתית שחיו לה שנים טובות מאוד וזו אמא למן שפוועה לנו בפעולות בבנק בקריתימלאכי.

חומים כוחב ום על טכומים שלקוונו מחתברות. שול אינו מוכיר את המשכורות הצנועות שלקחנו מ השנים כמוב"לים, בהשוואת למנחלים אחרים בנירים בבירים בבירים בבירים חלם קיבלו יותר מאיתנו. ומדוע אינו כותב על און לפיליון דולר שהחברות חייבות לנו"ו שחים מתבומרים גם על פרסום דו"דוות רבים כל ע בעניינם וטוענים, שחממרק חיה יכול לפעול חות וביתר יעילות ומחירות והנושים חיו רק וויווים מבר.

לשתם תמיד לא בבסף שלכם אלא עם חלוואות, עם שייקר, ואולי גם זה גרם להתמושפות?

כותחלה עשינו עסקים בכסף שלנו. היה לנו ונה כסף אחרי מכירת המחלבות ועשינו עסקים ספור, כמה חוכמות לומר לאוזר מעשה. אולי עבדנו מהן עצמי נפוך מרי והוא נשחק".

סחד תרוחות שלו, שחשתמשתם בחברותיכם מדיל כאמצעי להשגת אשראי תוך הטעיית בנק

גם על כניסתבם לשוק האפור כמלווים, יש משתי מסדרת התובמה שלאחר מעשח? זה לא

ונוקים פבלת עליו ריבית נמוכה והאינפלציה היתה שמופת, התרוצצת כעכבר בנסיונות לשמור על ערך ובקי, הרבה מפעלים נכנטו אז כמלווים לשוק האפור, פי לקבל דיבית חיובית ולא שלילית. כך נכנסו גם ומינוצים ללומט געשעפטן' האלה. היום כולם

יאיר תורביץ (מימין). בכפר ורבורג, תם אומרים, לא תפנו להם עורף למרות שאיום עשירים עוד. "אתה לא רואה שבמשפחת הורביץ הנשים אינן

נפלחם גם במשבר המניות? "היו לנו בעיקר מניות כנקאיות. היו לנו שם

סכומים גרולים מאוד". יוני, על מה אתה בכל זאת מתחרט? "על מהז על זה שלא שמעתי לחבר ולא מכרחי הכל. אולי הייתי צריך לנהוג ב'שנ ואל תעשה'

חברות של האחים הורביץ חוב של 50 מיליון דולרים, הנושה הגדול ביותר הוא בנק לאומי. כונס הנכסים העריך שמימוש הנכסים כארץ ובחו"ל יכול לכסות רק כשלושים אחווים מהחובות. האחים הציעו שהכונס ייעשה למנכ"ל בעל סמכויות כוזכרות שלהם, יפעיל אותן ואתרכך ימכור אותן כעסק חי. בבל"ל שקלו את ההצעה ולא קיבלו. היה כנראה צורך להשקיע יותר מדי כסי כדי להחיותן.

יוני סכור ש'אילו קיבלו את הצעתנו, היו משיגים סכומים יותר גדולים בשכיל הנושים". האחים גם הציעו, כדי "לבוא כיריים נקיות",

"אם יש תי שתצמער שזה אינו מכסה את החובות זה אני. אבל סך הכל, כיסוי כשליש ולחובות חברות עונוכלוח אינו יוצא דוכן"

שתיעשה הערכה של בתיהם וארמותיהם במושב, הרשומים גם על שם הנשים – להערכתם השווי הוא כ־300 אלף דולר – ואת הסכום הזה ישלמו לנושים כמשך חמש שנים. אם לא יעמרו כתשלומים יעוכו את הכתים ואלה יימכרו. ההצעה נרחתה. קצת מרי, אמרו הנושים ועכשיו הם מבקשים להכריו על יוני ויואכ כסושטי רגל. פרט לאי־נעימות שכמעמר כוה ולמגבלות שהוא גורם בקבלת הלוואות וכניהול עסקים בעתיר, שירושו שכל הכנסה שתהיה להם

בעתיר מעל למינימום מסויים, תלך לכיסי הנושים. מה שהצעתם תא באמת סכום ועיר בהשוואה

יונה זה מה שיש. הלוואי שהיה לי יותר. אם יש לדונבות. מי שמצטער שוה אינו מכסה את החובות זה אני. אכל סך הכל, כיסוי כשליש מחובות חברות שנופלות אינו יוצא רומן. ככך שיכריון עלינו כמושטי רגל, וראי לא

יקבלו יותר". לא נעים, העניין הוה של פשיטת הרגל. יוני משתרל לשמור על מצב רותו הטוב. רעייתו יעל קצת יותר "שפופה". כשאני מנסה לרובב אותה היא מניכה:

מדברות": אולי לא מדברות, אכל כנראה דומיננטיות ומפורסמות. כשחיפשתי את ביתו של יוני, עצרתי ילדה על אופניים ושאלתי. "יוני"ו, היא אמרה, "זה של יעל או של ליזי (אשתו של יואכ)"ז בכיתם הנאה, שנכנה עור כאמצע שנות השכעים,

חזרו יוני ויעל לחיות כמושבניקים, עם כת הוקונים כת ה־13 ליטל ועם המועקה, תולרת ההטתככות, המלווה אותם. הכן הככור כועו, בן 25, לומר מינהל־עסקים בארה"ב ולא ברור כלל וכלל אם יהיו לו עסקים משפחתיים לחזור אליהם. הכן השני ארז, כן 22, חזר בתשובה. דרך ישיבת אור־עציון שבמרכנ שפירא הסמוך וראשה חיכ הרכ דרוקמן, הגיע עד חכ"ר והוא

מתגורר עם משפחתו בקרית־מלאכי הסמוכה. בשבילו יש בבית מערכת כלים כשרה ובפסח אין חמץ ומקמידים גם על שביעית וערלה. עכשיו מבקש יוני להחזיר את ארו הביתה, כרי שיסייע לו כעבורות המשק המתפתח. ככפר ורבורג יש בית־כנסת הפועל בשבתות וכחגים. כעבר עבר הכן תקופה מסויימת באחת התכרות של המשפחה. היום הוא עוכר כחנות של חב"ר בעיירת מגוריו.

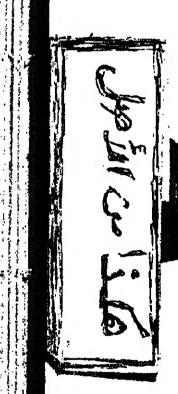
בני הורביץ מקוכלים ומעורים ככפר מגוריהם. המושב הוא גב טוב ותומך. גם בשנות העושר וההצלחה לא התנשאו ולא התרחקו, אומרים חבריהם. יוני בן ה־46 היה תמיד דמות מרכזית. עכשיו הם גומלים להם. "איש לא היפנה לנו עורף בגלל שאינגו עשירים עוד. לא בכפר ולא בחוץ", אומר יוני. "איש ביטות, חבר, צילצל אלי ואמר: 'בטח אצלי הכל בלי כסף. בשיהיה לך תשלם'. ובמושב קיבלו אותנו ומנסים לעזור לנו לשקם את המשקים – הלוואי בכל המושכים כך". טוב, אחרי לחץ קל הוא מורה שהיו, אולי, "אחר־שניים" שחשבו שמי שמסתבך כעסקים כחוץ ומעולם לא חילק את רווחיו בכפר, זה אינו כליכך עסק של המושב, וכל מה שצריך לראוג הוא, שאיזה בנק לא יופיע פתאום ויתפוס את הנחלה וייעשה ליחבר מושב". אכל סך הכל האווירה בכפר היא כער

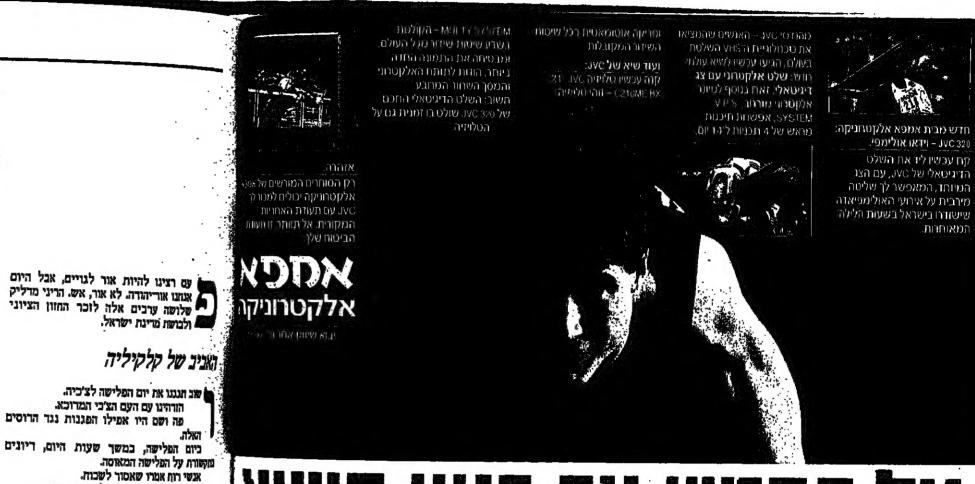
תל־אביב ומנעמיה אינה חסרה להם, לרכריהם. יכבר שנה לא חייתי בכנק", זורק כאילריבהגאה יואכ, הממעט בדיבור כעניין ההסתככות ומותיר את חמגרש לאחיו הבכור. אגל, האמת, הם "מתים" לחזור לשם –

יוני: "ודאי שיום אוזר נחוור לעסקים. לא לקונו מאיתנו את הראש ואת הרצון לעשות וגם לא ברחנו, למרות שוח במודה. עם כל הצרות ואי הנעימות, וה אפילו לא עלה ברעתנו לחצי שניה. צריך להתמודר ולא לברות. לשתול שתלנו, אכל לקצור עוד לא קצרנו. אנו עוד נכנה ונשוב לפעילות בפי שאנו רוצים

אברהם תירוש

17 Biaealo

אל תחמיץ את רגעי השיא

יהונתן גפן

אור ליהודה

הורחינו עם העם הצ'כי המדוכא.

אנשי חומר אמרו שצריך לעשות משהו.

עשרים שנה עבויו מאו.

פה ושם היו אפילו הפגנות נגד הרוסים

"הערכים פרו ורכו ועוד מעט יכסו

הדמוגרטיה היא הבעיה המרכזית של מגרש

ולא ניודקק לשר חוץ משום שכולנו נהיה כחוץ. הצבע שלדת ועזוב את הארץ.

כנואה שהדמוגרפיה, כמו הפורנוגרפיה, היא

ופאמיניו באורייהורה שומעים ומדליקים.

' משה הוא הוששה

למה לא לנמור עם זה וריז

פני שבועיים ראיינה שרית פוקס, במוסף הזה, את ראש הממשלה שלכם. היא סיפרה שיש לו שתי פנים: פנים ממלכתיות ופנים של רוד. בצילום הוא נראה באמת כמו דוד ממלכתי, או מלך דורי, ויותר מכל הוא נראה כמי הסנדק כסרס "הסנדק". המראיינת מספרת לנו שהוא משרוע לפעילות, איש פעולה ללא פעולה, ולמרות

זאת – הוא כל הזמן עסוק. בחשיפה דורית נדירה מגלה הרוד לממלכה:

הממשלה יש כישורים לא לעשות כלום, אכל אין לו רגע לחשוב. רק לפעול. ואני מכקש מאנשי לשכת רוה"מ: בבקשה, תטררו לו זמן לחשוב. אני בטוח שתמצאו כמה שעות בסרר־יומן הרחוס, למחשבה. אָפילו על חשבון פגישה חשובה עם מחפשי הזהב בנגב והעלינו אותו לתורה. הוא ילד כזה מתוק וחבם. היום

סדרו לו זמן לא לעשות כלום ולחשוב מה יהיה תאפלה". אפשר גם לגייס את העם, אני בטרו

> או אולי ישכור לו רוה"ם איוה יועץ מחשבתי ששמחורגל בחשיבה. שמעון פרס למשל, הכל יודעים

הממשלה הואת לחשוב סוף סוף. ולמות לא תהיה ממשלה.

הרוסים האלה כאמת אין להם גכול. מסכנים הצ'כים. הראם עליך, דובצ'ק. ומרוב חניגות הורהות אנחנו שוכחים שגם אנחנו ַבעולם קוראים לזה הוצפה ישראלית. פרויד קרא לזה הרחקה לתת מודע.

"ככלל, אני יכול לפעמים לא לעשות שום דבר. לחשוב. זה בכלל מותרות שאיני יכול להרשות לעצמי

ועכשיו הכל מובן: אין לו זמן לחשוב. לראש או משגני הכרכרים בכנות.

ישמחו לתרום דקות מחשבה לראש הממשלה. משהו משלם על זה בחייו. בסגנון על תחת על, או ראש תחת תות.

> שפרם תושב יותר מדי: או שארלי נשתיל בטקס ממלכתי את ראשו של פרס על גופו חסר המנוחה של שמיר, ואו תתחיל

> > תיק הנפלנים

ש לי תיק מיוחר עם גזרי עיתונים העוסקים בילרים שנופלים מגנות ומקומות גבוהים ולא קורה להם כלום. תתפלאו כמה חומר מתפרסם בעיתונות היומית בנושא חמרהים הזה. בעמורים הפנימיים כדרך כלל. בסמוך לאונס השכועי ולהונאה

הכלכלית החודשית מספרים לנו שוב ושוב על ילרים שנופלים ממקומות גבוהים להחריד, וכאילו איזו יר נעלמה תופסת אותם בררך, והם נותתים כשלום, כמו חתולים, ומצטלמים עם חיוך רחב לעיתון המפרסם את הנס, ואתהה קורא כלא מאמין, ואומר לעצמך: לא הכל

בכל פעם כשאני מאבר תקווה אני מעלעל לי בתיק הנפלנים שלי ומתעורר. ככל זאת יש גם נסים ונפלאות. לא הכל חרא בעולמנו. וכיו'ב. הנפילה המרהימה האחרונה שייכת לילד דוד

סקה, בן 10, שנפל מקומה שנייה ונחלץ ללא פגע. הנפילה, דרך אגב, ארעה באורייהורה, כך שאולי תחשבו שהילר נחת על ראשם של שלושה ערבים, וכך ניצל. אכל לא. הוא נפל על הרגליים ויצא כריא ושלם. מלכר דיכאון קל עקב שנת הלימורים הממשמשת

עוד נחיתה רכה. עור גזר עיתון לתיק הנפלנים

סכא של דור, דורג'י סקה, אמר לעיתונות בהתרגשות רבה: "אתמול לקחנו את דור לבית הכנסת אני מתכוון לקנות ככש, לשחוט אותו, ולעשות

יש לי הרבה קשעים כאלה, בחיק הנפלנים העכה שלי, בכל פעם שאיוה ילר ניצל, תמיד איזה ככש

הילד ניצל, וישר מכינים את המנגל. בעיני רוחי אני יכול לראות ככש רואה ילד נושר ממרפסת ומתפלל: "מממהה... רק שלא ינצל... שיפול כמו שצריך...". כי הככש יודע - אם חילד חי, הוא אוכל אותה.

בקצב כזה של נפילות־נס, בקרוב מאור לא נראה יותר כבשים בשרות. תתארו לכם - כבש נופל ממרפסת, וניצל בנס, והדבר הראשון שהוא עושה זה לחפש איזה ילד כות מתוק ותכם שאפשר לשחוט אותו ולעשות האפלה

בחיאת דורניו, מאברוק על הילד, אבל לא חראם

על העו? וכמה ככשים עוד נשארו לכם שם, כאור יהודה: וכנסילה חבאה, אני מאור מבקש, אם אתם מכרחים – תישהטו חסה. שוקרו

19 Bizezio

את שניהם שרבוי. את אחי ואת בעלי

שעוסם הדקע למעשה עדיק אינו ברור: לאומבי או באוריהודה ביתה, באתו צרוף, במה דקות אחרי הצות את זה" – היא אומרת, מביטה על בסגה.

מעוסם הדקע למעשה שיין אינו ברור: לאומבי או העלה הצריף באש. נאסים הצליה לצאת בכותות את זה" – היא אומרת, מביטה על בסגה.

הועלה הצריף באש. נאסים הצליה לצאת בכותות מעוד שלי בות בלחש, בכני שלא נפסק. מחזיקה:

מעוסה הדקע למעשה הדילא מעניין. "שרפו את וואלה או את אלה שניתלות עליה, מבקשות עוד ליטור, עוד חיכום, ינאסים היה לי כמו אח, הוא הרור, כמוהו. חייתי מעריפה שאחי ימות ושנאסים יישאר בחיים, האח הלך, אכל שנם הכעל ימוח: זה ככר לא אנושי. סאנה מכיפה כארמה מעבירה יד רכה על (ממשך בעמוד 23)

בשו האו איסמעיל עאבד, אשתו של נאסים, מבוגרת מש לשנה, ספנה כצדרי אותו יום באוגוסט מכה שה וור פוות משבועו אחיה, סעיר איסמעיל עאבד תולה נאינה מים אחיה, סעיר איסמעיל עאבד

מו האמא האשה זה לא מעניין. ישרפו הועלה הצריך באינה העיד לא זכה לעמור עוד על מער שלי כם כשר הרי, הן אומרות בכאב שמדי עצמו, בקושי, הבוך כולו. מעיד לא זכה לעמור עד לם ודר לתוכו גל של שנאה ב־15 באונוסט, בשעת שתי רגליו. יומיים אורי שהיצא מהצריף השרוף – מת עדית ומיים גל של שנאה ב־15 באונוסט, בשעת

שה תוד פתח משבועו אדרה, סעיר אינובעיל עאבר מעות משבועו אזרה, סעיד איטמעיל עאבר לידות קשות. בשיקות אינה מעמיים. אצלנו זה תלה נאסים שבבו לשנת הלילה הראשון שלהם נאלצו לעשות לי ניתוח קיבורי מעמיים. אצלנו זה עומר הסבא, סעיד עאבר. פנים חרושי קמטים. ניגור מזעוע לצרתות הכאב של האם. דווקא בשקט עיניים תכולות. לא מוציא הגה מפיו. רק משודר הכאב בעוצמה גרולה, יותר מבמלים וצעפת.

שהנכד שלו איננו. נשרף חי. כשמספרים על נאסים שישה ימים נאבק נאסים בכוויות הקשות בכל

כניסה לכיתו הדל של נאטים איכרהים עאבר, קטנה, בקושי אפשר להרגיש בה, השקם שלו תוא העיניים מדברות. עיניים חכמות. מבט של באסים איברהים עאבר היה בן 26 במחת. כמו כאב, תוסר אונים. הוא מושיט בערינות יר לשלום, בריא בוף, עיניים הומות, שיער שחור. הותיד אהיו נכנס לבית נחמך במקל הליכה. יושב בצר. לאילו שתי בנות קטנות ואשה כהריון, חודש שביעין ואמא מגמר את נוכחותו. מדי סעם מהנהן בראשו. המכבים ושתי אחיות – כולן תלויות כו לפרנסתו. רבסיה לתק אומרים שהוא כמעט לא שומע, אבל מבין. מבין את דור השמש, אפילו חלם על מבונית. צילומים: נאור הדב והילתות, איך אהב לשחק איתן, הסבא מויל דמעה, הלקי נופו וצריף שישן כו הוצח בחצות שבין הפגל

The second secon

שהבעירה את הצריף באור־יהודה. הוא הותיר אחריו שתי בנות קטנות ואשה בהריון ואמא ושתי אחיות. כולן תלויות בו לפרנסתן. הבטיח לתקן את דוד השמש, אפילו חלם על מכונית. עכשיו הוא איננו. "נשרף", אומרת אמו, "כמו בשר חי". את המשפחה שלו שום ראש עירייה לא בא לבקר. לספר איך זה קרה. שלא לומר מרוע. גם אחי אשתו – סעיד איסמעיל עאבד – נשרף שם איתו. סאנה, האשה, נשארה כלי בעל, בלי את: "האת הלך, אכל שגם הבעל ימות? זה כבר לא אנושי".

נאסים איברהים עאבר ממחנה

בן 26 כשמת מכוויות האש

הפליטים אל־מוע'זי שברצועה היה

שווה בלי נאסים: כלום. אני ומישהו מת זה אותו דבר.

מאת עמי כברי ואבי מורגבשטרן

21 8150010

ריבורית – מיקרופון ורמקול המאפשרים לנהג לדכר בפלא־פון ללא אחיזת האפרנסת.

לפעמים אתה דואה בכביש חופעה מוזרה: נהג הנוסע ושתי ידיו על ההגה, מדבר "אל עצמו" – כשאין אדם נוסף ברכבו. ה״פקק״ בכביש לא שיגע אוחו ובעצם הוא אינו מדבר כלל אל עצמו. הרא פשוט מדבר בפלא־פון (

מאז הוצגר לראשונה בארץ, צריידו מכשירי הפלא־פון ב״דיבורית״ – מיקרופון עם רמקול הממוקם על סוכך השמשה הקידמית ומאפשר לנהג לחייג; לקבל שיחות ולדבר במכשיה ללא אחיזת האפרכסת.

עובדה היא של־90% מבעלי הפלא־פונים יש כבר מתקן כזה, והם יודעים מנסיונם שהפלא־פון הוא המכשיר הבטוח והנוח ביותר

כיום מחיר הפלא־פון, העומד על 5100 ש״ח*, כולל את ה"דיבוריח", דמי חיבור והתקנה ברכב – לנוחותם של הנהגים. טכשיו גם אחה יודע שביכולתד לנסוע במכוניתך, לדבר בפלא־פון

> - "והאצבע על הדופק(״ **הנוחיר לדגם 3000 ברכב,* לתשלום במוומן ולא כולל מע"מ.

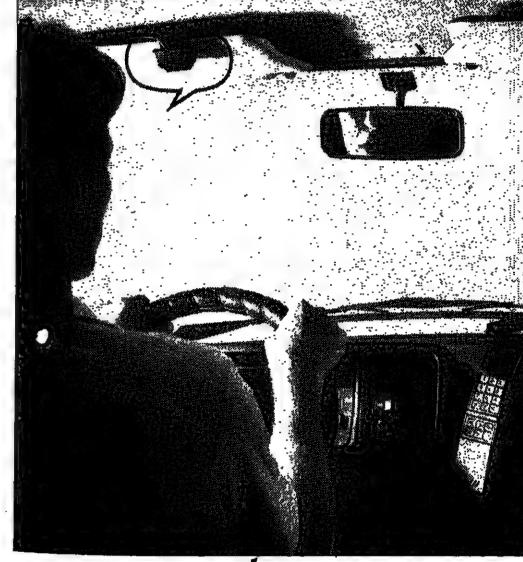
להנמנות: מוטורולה תדיראן. קרמניצקי 16 חל־אביב, טל. 03'388307. באר־שבע, טל. 05770565. חיפה,

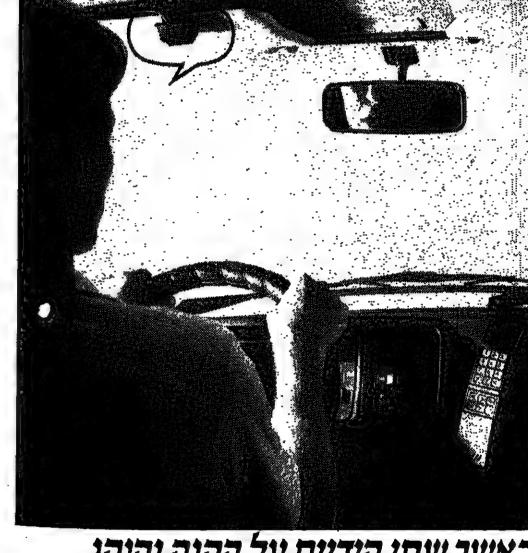
> 40 תשלומים ויותר באמצעות "ויזה עדיף"

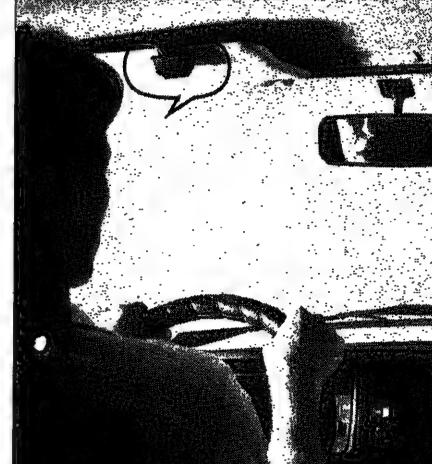
and the second of the second second second

סעוד עאבד, סבו

של נאסים (בשמאל

הצילום), האם מודה, האעה

פאנה וקרובי ושנוה: "מהיום

עאות בלך כתוב

בית משפתת אל עאבד נמצא במחנה הפליטים

נשבוע שאתרי ההצתה כאור־יהודה נכתב כאתר

מידי הכביש, גם כמדכוו. סימני שריפת צמיגים

תמוכן – הסימטאות הצפופות והמלוכלכות, צרוח,

שוחות, תעלות כיוב פתחוות משני צידיהן. מתנה

פליסים בליכו רגל מוכנות המעד והתעסוקה של

שיח לשכוח מהי שיברת הימים באיזור. הקירות

משיחים, על הכביש סימני שריפות שכוכו. מבטי

בתורה שיושבים על שפת המרוכה השבורה מערבים

ווְצועה ככבישי הרצועה עם מספר זיהוי צהוב

לאל מוע'די הולפת מולנו מכונית מסתרית עם

מספר ישראלי. הדלח הצדדית פתוחה לרוותה,

נחצר הפנימית כבית נאסים עאבר ישובות

קוה רובה מציץ מתוכה. מה שנקרא "נסיעה

סאוכטתה. נוסטלגיה מרירה מחזירה תמונות מימי

בנשים לארוחת צהריים. כית עלוב, קירות חשופים,

על תרנעולות מאולתר מול המסכח שהוא גם הדד

השינה של האם. כתוך רקות אחדות נהפך הביקור

סלנו לאיחע בהשתתפות כמחצית מתושבי המחנה.

מונו של נאסים תפך את הבית למקור של ארשקט.

תערים המתנודדים בסימטאות נטלו לעצמם חלק

מכאב על הצח הנודא – ויצאו לרתובות. המשפחה

לא בוצרות אתבה את זה. ההתפרעויות היקשו עלינו.

מרה כדדורו של נאסים, נאחד עאבד. ההשתוללויות

נשונה הבניםו את הצכא לתכונה והמשפתה האבלה

תוא היה כחור טוב. לא עשה לאף אחר צרות".

מיללת אים של נאסים, תארדה עאכד. "מוש האראמו

לא נהנתה מות, כלשון המעכוה.

האויד של עה מדול כל העת בעשן. העשן לא

מנים 'מה אני שווה בלי נאסימו כלום. אני ומישהו פונה אונו רבר. מה נשאר לי עכשיוז הלוואי הייתי מה במקומו. הלוואי צ'מעדי ברצועה עה. חצי שעה ממחפים ארז, הגבול תלתי רשמי החדש של ישראל. אל כמוע זי נחשב אחר מתנות השקטים בעזה. הוא שוכן כמה מאות מטרים שאו הפליטים אל ברוג', הבעייתי כל כך, שהכניסה איז נוסמה בערימות עמר. אין כא ואין יוצא. גניתתים שמשפתה אל עאכד, "משפחה מוכרת תשידה בעוה", שלחה את נאסים לעכוד בתל־אביב 'כִר שלאַ יקח חלק באינתיפאדה". מעין ניחוח של ואנת אמא פולניה עלתה מבין השורות. הבן המוכשר שתוק מהמחומת – לטובתו, למען עתידו. ככניסה למונה, ברוצב הראשי של אלימוע'זי, מעורד זכר שלים והן ניתך ציני, כמעט מקברי. "משתחה מוכרה תשירה" לא היתה מתקרבת לכאן. ערימות אשפה מצ"ם (אתר"א). ידידי המהפכה.

כאשר שתי הידיים על ההגה והנהג ,,מדבר אל עצמו" סימן שיש לו פלא־פון!

בבטיחות, כששתי ידיך על ההגה מברה היעוראליתו לתקפודוו בע"ם מוטורולה חדקראן קשוות סלגלרית בע"מ פלא שאתה מקדים את כולם.

מעט אלד, בלי נאסים. תמיד הוא היה לידי. כשהיו לי כאבים הוא כא להרגיע. לא היה עוד זוג כמונו. ומה עכשיו?".

סאנה: "עוד

כמה דקות. האם אשה נמוכת, מלאה, שיער אסוף את שלושת הפועלים שנשרפו בשנתם – נעלם תחת ערימות שנאה. גם נסיעתו של ראש עיריית אור־יהודה, יצחק בוכוכוה, לנחם את האכלים ברצועת

במטפחת, רגליים יחפות. את הפרקים הגרגשים

בדבריה היא מלווה בהרבה תנועות ידיים. לא נעים

קלפים. היה אבא טוב לילרים שלו. תמיר שיחק עם

הילדים האחרים במחנה כאילו שגם הם הילדים שלו.

כשהיה בא הביתה תמיר הביא איזה צעצוע לבנות

שלו. מעולם לא נתתי לו להסתובנ בחוץ. כשהתחילה

האינותיפאדה – אמרתי לו 'אני אלך לעבור'. שלא

יקרה לו כלום. הייתי יוצאת מהכית מוקרם בכוקר

ונועלת אחרי את הדלח, שלא יעו לצאח. שלושה

תורשים החוקתי אותו כבית, פתרתי שמשתו יקרה לכן

היחיד שלי. הרווחתי 15 שקל ביום. עברתי בקטיף של

תפחים ועגבניות. הייתי יוצאת בהמש בכוקר וחוזרת

בועקות, קורעת את שימלתה. רגע של מכוכה. הגכרים

עטים עליה להרגיעה. "צריך שייראו איך אמא שלו

תאדרה עאבר. "נסע למצרים. לא שמענו ממנו מאו.

אתות אחת שלו היתה או בת שנתיים והשניה בת חצי

שנה. אני יצאתי לעכור, לפרנס את המשפחה". את

הלימודים של נאסים מימנה האם כשעברה בקטיף.

היער היה לאפשר לכן להגיע לתעורת הבגרות. "היה

תלמיד מוב. למד במגמה הומנית". כשגמר את בחינות

הבגרות חשב נאסים להמשיך ללמור באוניברסיטה

במצרים, אבל לא היה לו כסף לממן את הלימורים.

ונוא יצא לעבור. בתחילה בחנות בשר בתולון, אתריכן

בקסיף בפררסים, ולפני חמש שנים אצל הקנלן

שהעסיק אותו בפרוייקט האחרון של חייו, מרכן

עכשיו חוזרים לתמונות האחרונות. מדי

הרצף נשבר. "זה היה בסך-הכל הלילה הראשון שלו

באנד יהודה", מספר בדדודו של נאסים, נאהד עאבר.

יהוא עבר עם אותו קבלן לפני כן, אבל בתולון. אמא

אור־יהודה. לא יודעת איך בכלל מגיעים לשם. היא

תזכור את השם העברי פשום כי לא תוכל לשכוח,

והיא לא תחיה היחירה שתוכור. השם הזה ייוצים

בתודעה השלקטיבית, בהיסטוריית החיכוך שבין שני

הסיפורים בעיתונים. במשטרה עוד התחבטו לנכי

הרקע להצתה, אבל העיתונות היתה גרושה בסיפורי

תיעוב של ערבים באוריהודה. ציטוטים מפי תושבים

מקומיים, שהנוכחות הערכית – במטכחי המטערות

ובאתרי הבניין ביום וכצריפים כלילות – נפלח אח

שלוותם. מי שחיפש – התקשה לגלות ברכרים

בשבוע שלאתר המוות הנורא באור־יהודה תססו

שלו לא ידעה שהוא עבר לעכור באור יהורה".

כשהמצלמה נשלפת בפעם הראשונה פורצת האם

"אבא של נאסים עוב אותו בגיל ארבע", מספרת

בחמש בערב. עכשיו הוא איננו. מוש האראמז"

נראית", הם מסבירים. מתנצלים.

תרבות נוער וספורט באור יהורה.

העמים, לצד עמולה ומעלות.

לא הבלרי המספם הזה בורק להלל האוויר הסעון בכל עד יעבור העל הואכש הקרבי שהיו באותו לילה להבול

להבים בעיניה. "הוא לא שתה, לא עישו, לא שיחק

עזה, חיכתה כמעט שכועיים. בין מחנה הפליטים אל־מוע'זי לאור־יהורה חוצצת חומה ענקית של דעות קדומות, של האש כרחובות הרצועה, של "הישראלי הרע" כפי שהם שם מציירים לעצמם. מהתמונה האמיתית של מה שקרה באותו לילה כאור־יהורה מגיע לבית משפחת אל עאבר רק זרויף דקיק, מעוות, של מידע. "עד עכשיו אני לא יורעת איך הבן שלי מת", מייכבת האם. "לא בא לפה אף אחד להסכיר לי מה קרה בלילה ההוא". לא בא הקבלן שהעסיק את נאסים, לא באו מהמשטרה להציג תמונת מצב ערכנית. כלום.

שמעתם שחיה שם חייל, חובש, שרין להציל אותם כשהצריף בער?

חאררה עאבר: "כן, שמענו על זה משהו. שמענו שכשהוא פתח את הדלת, נאסים היה היחיד שיצא על שתי רגליו מהצריף. שמעתי שהכן שלי שכנ שעתיים על הכביש ליך הצריף עד שפינו אותו. אני רוצה שיבוא החובש הזה לספר לי מה היה שם. אולי שיכוא גם הבעל־בית של נאסים. אני רוצה לדעת".

בשורה על שריפת הצריף הגיעה לכית משפחת אל עאבד כמעט במקרה. אחד מחבריו של נאסים, פועל העוכר איתו אצל אותו קבלו, היה אמור גם הוא לישון בליל האסון בצריף 🛂 באור־יהודה. ברקה האחרונה החליט הקכלן להעביר אותו לחולון, למשימה אחרת. בכוקר, כאשר איחר מעסיקו להגיע, צלצל אותו חבר לקבלן ושאל מה קרה. "אל תשאל", ענה לו הקבלו, "בלילה שרפו את הצריף ונאסים, סעיר והאליל נשרפו".

החבר מיהר עם הבשורה המרה לביתו של נאסים. כבר לאחר מספר שעות היו שתי מכוניות בררכן מעזה לכיה'ת בתל'השומר. אמו של נאסים לא זכתה לראות את בנה מאו יום שבת, כשעוב לתל־אכיב, לעכורה. כשהגיעה לכיה'ה בתל'השומר, היא מספרת, סירכו אמא של נאסים לא יורעת אפילו איפה זה אנשי הצוות הרפואי להניח לח לראות את בנה. כנראה המצב שלו היה כליכך קשה שלא רצו שהיא תראה אותו ככה", מגרב נאתר עאבר הסבר מכין. רק לאחר מבני הרודים הוחר להכנס. נאסים, שרוף מכף רגל עד ראש, שכב עטוף כולו בתחבושות. רק זוג עיניים כבויות בצכצו מתוך הלכן. כן-הרור ניסח להרגיע את זאם ואמר לה שהמצב בסדר. כיום שישי הם חורו לבית־המולים. ישבו וחיכו. אף אחר לא ניגש להסביר. בסוף ניגשה אחות ומלמלהו "רק אלוהים יעזורי. אכל שום דכר לא עור. מי שהצית את הצריף ראג שהוא יהיה סגור היטב. מה שנשרף, נשרף עד

ביום שני, כשנאסים נפטר, היתח עזה בעוצר: שפורסמן נימת חוטה או המלה. אולי חיכו המתונום "ב־12 בלילה באו כמה אנשים מהצכא", מספרת האם,

23 ชเลยอโด

ברצועה עורר מהומה תסשורתית רבה. צכא של

"לא היה אצלנו אף עיתונאי לפניכם, אפילו לא

עיריית אור־יהורה, אמר הקול הצכאי מהצד השני,

יבקר מתר בעזה. הוא מכקש לראות אתכם. תכואו אם

אתם מעוניינים. חד וחלק. שיחת הטלפון אפילו לא

הבן? הוא אף פעם לא עשה צרות. מי יראג עכשיו

לכנות הקטנות שלוז מי יפרנס אותי ואת שתי תאחיות

סאנה אסמעיל, האשתו "אם אני תופסת את מי

שעשה את זה, אני שוחטת אותם ואת הילדים שלהם.

לא משאירה כהם נשמה". ואחרייכו מביאים את

הילרות שיצטלמו בתנועת הנצחון המסורסמת. ילרות

כנות שנתיים ושלוש, כבר מגוייסות. גם האמא לא

נשארת חייבת: "אם אני רואה את מי שעשה את זה,

אם אני תופסת אותו – אני מודידה לו את הראש", היא

צועקת, מעכירה יד עצכנית על צווארה, מבטיתה

לשחום, ואז נושכת את ידה כשהועקה הבאה ניצבת

'אני חוזר כשבוע הכא לעכור", אומר גאהר

עאבר, "אני הולך לעבור כאור־יהורה ואני נשבע לך

ואתעניין, עד שאמצא. אני לא מפחר מאף אתר. מה יש

הוא נדחק כפל כורחו למרכז הכמה. כיום שבו נפטר

נאסים, אחרי מותו של סעיר, החלו העיניים הרעבות

לפנות אליו. משפחת אל עאבר, מספרת האמא, אף

מפרנס. והימים ימים קשים. ככל חרצועה. "מה אעשה",

להאכיל בכית ואני יורע שגם כאן, כלי להגיד לי את

נאתר כבר לא ילד. מעט צעיר מנאסים, עכשיו

נאהד בכעם: "אני לא רוצה לראות אותו, שלא

עוררה ויכוח בבית. נשארו כבית. עם הכאב והשנאה.

אתם לא מעוניינים לראות אותו?

כך צומחים כאן הזרעים הרעים.

האם: "שמעתי שהבן שלי שכנ הכביש ליד הצריף עד שפינו אותו. אני רוצה שיבוא התובש הזה לספר לי מה היה שם. אני רוצה לרעת".

תאדרה, אמו של

בנוחיו. לומדות

"לעשות "וי

דפקו עם מקלות על הרלת ואחרי שפתחנו להם שאלו - 'של מי הבית הזה'. אמרתי להם: של נאסים עאבר. אמרו לי: 'יש כאן איזה גבר מבוגר'ז אמרתי להם שהבן דור שלי כאן. אמרו ליו 'תגירי לו שיבוא איתנו למוכתר׳. הבדרוד שלי נסע איתם לריר־אל־בלה ושם

נערכה עור באותו לילה לאתר חצות. אירוע כזה יכול

ברודרור, נאתר עאבר, בשנות ה־20 לחייו, ניסה אף הוא לעמוד על זכותו להיות בהלווייה של נאסים. "תפסו אותי בבית שלי ולא נתנו לי לצאת. כשהתחלתי להשתולל, זרקו לי רימוני עשן בחצר, על האשה והילדים. לא יכולתי לעשות כלום. אני לבר מול עשרות חיילים. כל חיכוך, כל מגע שיש כו התנגרות לצכא, תוא מלחמה קטנה אצל תושכי הרצועה שלאחר האינתיפארה. זו גם הסיכה שהם מתארים כל סצינה כזו באורח הדרמטי כיותר, כשמשפט כמו "תפס אותי חייל - הוא יש לו נשק ולי יש רק שתי ידיים – או מה יכולתי לעשות", קונה לו מסום בוארגוו הגבורה.

והאם ערייו מספרת על בנה. "בחור עריו. אהב להיות עם הילרים. היה חוזר ביום חמישי כלילח, משחם עם הילרות, מביא לתו קצת מתנות מתל־אביב. פעם לא ירעה רעב. עכשיו הם על הגבול. גשארו בלי כל הומן עם האשה והילרים. מחבית היה יוצא רק להתפלל. הוא לא התעסק עם האינתיפרה. רצה להכיא בסף כי חיה בחובות. עכשיו מי ישלם את החובותו מיו שואליאומר בן דודו של נאסים, "יש לי אשה וילרים

ל לבישור של יצחק בוכוכוה ראש עיריית אורייהודה בוה, מצתים שאעוור קצת במשווו. אכל אין לי במה".

עיתונאים זרים ומקומיים, צלמים ומלווים קידם את

תוך שניות לעבור לפטים של פורקן יצרים לאומני, ולכן צה"ל אינו מתיר ללוויות כאלת להיות המוניות. גם החשיכת היא גורם מרסן. אמו של נאסים אומרת שהצבא הודיע לה שבהלווייה ישתתפו. רק שבעה אנשים, מחוג המשפחה המצומצמת כלכר. "נהוג אצלנו לרחוץ את המת לפני שלוקחים אותר לבית הקברות. הצבא לא התיר לנו לעשות את זה רק כבית־הקברות הירשו לנו לרחוץ אותו. כל האיזור היה מוקף חיילים. אני חושכת שהיו שם איזה 300". הכל נעשה מהר. הלוקסום של לווייה משתפכת ורגשנית אינו כשביל מי שיקיריהם נחרגו בנסיבות המוגדרות בטחוניות או

הלווייה האם התחילה לככות. אחרייכן באו צרחות הכאב. החיילים הבחירו לה שאסור לה לצעוק, ושאם תמשיך – הגן לא יקבר. האם אטרה להם: זו זכותי, זה הילד שלי. לטענתה היא נלקחה מהמקום. פחרו שתשלהב יצרים. יצרי השבעה שהורשו להיות נוכחים. גם הסכא כן ה־80 ביקש להיות שותף לדרכו האחרונה של הנכר. בצח"ל

פניו וליוה אותו אל בית משפחתו האבלה של האליל אל עבראללה. בסמסה כה שוכן בית משפחת אל עאבר באלימוע'וי – כאילו כלום. לכאן הסולחה לא הגיעה. צילצלו", הם אומרים. משפחת אל עאכר קיבלה ביום הלווייתו של נאסים, הרוג כפיגוע בישראל, שלפני חביקור טלפון מהמימשל בחאן־יונס: ראש

שאני אחפש את מי שעשה את זה. אני אשאל

"תראה כמה שהן יפות", אומר מישהו באדו ומצביע על הילדות של נאסים. שתי בלונדיות קטנות. עיניים שחורות, עגולות. הן לא יודעות ממה אכא מה. "לא רצינו להגיד להן. הן קטנות מדי". אבל אפילו הן כבר יודעות שאם יוולר להן את, הוא ייסרא על שם אכא שאיננו. נאסים דווקא רצה בן, וכבר הבין שם מוחמר. אכל הנסיכות השתנו. עכשיו מתפללים כל כני המיפחה שיהיה כן וינציה את שמו.

ית משפתת אל עאבר, מספרים יושביו, היה נקי מפוליטיקה. מעגל האלימות שאב אותם לתוכו. עכשיו מנסים גם המ את כחום בדיון נאיבי בשאלה "מה יהיהז". נאהר, הכן דור "קתו אתם את האדמה שלכם, תנו לנו את שלנון ונעזוב אתר את השני כשקט".

חשבתם במשך השבועיים תאלה גם על יכוא לפה". האם, האררה, מתפרצת לדבריוז "אני רוצה ישראלים שכן הצפערו לשמוע על מה שקה: לראות אותו. אני רוצה לשאול אותו למה רצחו לי את

נאחר: "מה אגיד, אנחנו מעריכים את זה שיש ישראלים שנואב לרם המקרה. אבל זה לא מספיק לנו. אנחנו צריכים עוד הרכה יותר אנשים שיודה ציתנו וכואב להם שאף אחר לא מתעניין. שאף אחר לא ויתחילו לעזור לנו. היינו רוצים שהשבש שתציא מציע עזרה. רוצים שמישהו מהמימשל יגיר, יספר את כל האמת. אבל את הכפסה האנושית הזו אין מי אותם מהצריף יכוא לפה". תכל מאלוהים, אומרים המוסלמים המאמינים. שירים, ומשפחת אל עאבר ממורמרת, מבקשת נקמה.

מהיום שאתה נולר כתוב הכל. איך יהיו וחיים שלך ואיך תמות", אומרת האם. אבל זה לא משכן את הכאב. "איך אסתובב עכשיו במועהו", היא בוכה ואם. איך ארגיש כשאצא מהבית ואראה כתורים כריאים" בגיל של נאסים משחקים כרורגל במינה שהוא שיחק כהז" והאשה מוסיפת: "אתמול ישכתי כתוץ ועברו חברים של נאסים. ברחתי הביתה ובכיתי. עוד מעט אני אלד, כלי נאסים. תמיד הוא היה לידי. כשהיו לי קצת כאבים, הוא היה בא להרגיע. לא היה עוד ווג כמונו. ומה עכשיוז'. הרכה שאלות, מעט מאוד

כשאנחנו יוצאים הצעירים כתוץ נקהלים סניג המכונית, כצפיפות כסימשאות אנחנו לא חים מפר כלי המלווה, כן המשפחה. "אתם רואים", הוא אומר, כלי להסתיר נימה של גאווה, "אתם מפחדים בעוה, אנחנו ממחרים כתל־אביב".

בדרך חזרה עולה תמונה מתוך סיפור של סאנה איסמעיל עאבר, אלמנתו של נאסים: "הבת אלה מחויקה אבנים וכאה לסבתא לתראות לה שיום אתר היא תגרוק אבנים על החיילים כי הם שרפו את אבא שלי". וברדיו שרים משפטים נאיווים, וכר לתשפה ילדי הפרחים: "וסימפטיה הה מה שאנחנו צריכים חברים. וסימפטיה וה מה שאנחנו צהיכים. כי אין מספיק אהבה לכולם". אם יש, היא מתובאה אינושה.

עמו כברי ואבי מורגנשטרן

חדש ובלעדיו

!הסדין זורח - והחושך בורח

ומאז דני אוהב ללכת לישון.

- מאו שתי קיבל את סט המצעים הזוהרים של אויה ווא מתעקש לכבות את האור לבדו... אורות הכרך מנוצצים מכל עבר סותפים אותו למטע הרפתקני בינות לגורדי השחקים וכמו סופרמן בשמי נידיורק מרחף לו דני הרחק הרחק לתוך עולם של חלומות... עוד לילה סוב לדני וגם לך אמא.

לחשיג ברשתות השיווק ובחנויות המובחרות.

The Brown Back of the Art

סם של מקום, בסוף קיץ ובסתיו. לתפוש שלווה על הדשא של בית ההארחה, מתארגנים עליו ללינה, שעה שי השקיעה. מבט מתגבעה שעליה יר

עו כפר בלעדי, קיבוץ בן 72, שהקינמי אשי "השומר", ארגון ההגנה חעברי וראשון שנוסד ב־1907 בפלשתינוז־ארץ ישואל. נם בסוף הקיץ קריר כאן, והאור של שעות אחר הצהריים המאוחרות צו מ בהב את עמק התולח, הגולן, והדור

בביכו שיושבת על חמוף חזה. הינו חיוז מקום כוח בשוויץ, כבד חיינו קראים עליו סיפרים ונפלאות במדורי תחירות. אבל זה שלנו, כאן קרוב. וכל אותי בית והארתה כנומנים גם לחתר ת נקיבוק. וכון שותבארכון תוא לא הכי קנועי ומשומשף, אבל חוא קיבוצניק חיק ומנחל מביר במוסד כלכלי. זה לא לל פלני המים, בקירבת מקום. בידו ינול וניקוי ראש.

לא צרוך מצפן ומפה כדי להגיע לכפר בפר נלעדי תפקיד מיוחד בהננה ובבט" בזמן שלטון המנדט הבריטי הבריחו שמאלה היא לכפד גלעדי. הפניות אנשי הקיבוץ כ־8000 עולים יהודים הקודמות הן לחצר תל חי ולבית הקבי

לנבעה הואת בשנת 1916, בזמן מלחמת כ-730 איש, והסיוו שעושים כאן הוא בקיבוץ, בבית "חשומר" (מוזיאון צה"ל) העולם הראשונה, תקופת השלטון ובבית הקברות שבו נחים חלוצים דא הערכי בארץ. מי שעור לותו חייה חיים שונים ואנשים סועדים כמו מניה וישר מנליות קלוריסקי מנקידי הברון שק מ את אדפות המקום הוא נתן להם אל שוחט, שעלילות חייהם שומשו יניף על ישור המקום. תא נתן להם אל שוווס, שלי המקום ולסרים ולסרים מותק לספרים ולסרים ולסרים מינור מישור המינור בינור בינ הנבעה שעלוה יהיו מניני הגליל, אנשי טים.

שבט מהנבעה על מטולה ונחל עיון, על מסטעים וחשדות והקוצרים. על ההד ותלקים האורות של בוישגב עם. האוויר קייר ורענן ומרנישים טוב אחרי חשוחיה

סתם פלון ברפה גבותה עם ארותות טורי נת, אלא קיבוץ שמתארחים בו, וגם יצאים ממו לסיולים בשמורות הטבע ווומש פעול יש כאן, למי שרוצה, כל חר ות המיווד של המיבנים, חדשאים הרוד בים וחמי חנחרר מאפשרים גם לתפוש

קצת היפעורים מעדי, נוסעים צפונה מקרית שמונה, הצים את צומת ניבור (תמצודות) ואוד וי קילומטרים אחדים, תפניה השלישית

תת של השומר", עם מסל האריה השר

מארצות ערב ומאירופה שוכנסו לארץ ישראל דרך לבנון. כיום חיים בקיבוץ משרת המיוסדים של כמד גלעדי עלו

"השומר", רואים ולא נראים. ישראל בואו לכפר גלעדי, בפר גלילי מיוחד שבו דמויות מההיסטוריה הם אנשים. מטי גלעדי נפטר כעבוד שנתיים, והישוב נק לול הסיור בקיבוץ שאורך שעה, שעה רא על שמו. משפחתו העופה חיה בו, וחצי, הוא מכית הראשונים עד בית ונינו, אמנון נלעדי, תראה לנו את הס־ ליק המפורסם, מחסן הסתר של ושק ההגנה שהביקור בו הוא אטרקציה

נחזור להיסטוריה: ב־1920, אתרי ופילת ליד בית תהארחה יש בנין ישן מאבני תל חי, נעובה גם הגבשה ואחרי עשרה בזלת, טוכל בערוגות גרניום. זחו בית חודשים חזרו לכאן 25 נברים ונשים הראשונים שניבנה ב־1918 1921, ושי שחקימו את הקיבוץ, אליו הצטרמו מאו מש בית מרכזי במשך שנים רבות. יש בו ברעינים מוספים של חלוצים צעירים. כי תצונה של חפצים וכלים מן תהתחלה. שוב טפר עם מסורת בדלנית של מעור דגם יפהפה של הקיבוץ ושנות העש"

בגן הפסלים ליד חדר האוכל

בות בטחונית מאז יפו "השומר", מילא רום, צילומי המשפחות הראשונות ואר"

מכאן הולכים אל גן הפסלים, ליד חדר האוכל. הגן נמצא מתחת לחלון חדרו של חבר חקיבוץ אסף בן צבי, שעיסוקו מיצוצים במחצבת כפר גלעדי. כל חקלי עים והאבנים הובאו לכאן מהמחצבה.

יוסף מלמוד, מן הוותיקים. מעניין, חשי בול מוליך אל חדר האוכל חחדש המשי ויות לנופשים בכפר גלעדי וגם סיורים מש גם באולם למסיבות הגדולות והמ" מודרכים בכל השפותו אוגלית, ספר מרסמות של כמר גלעדי מיבוח מודרני דית, הולנדית ועברית.

כאן מגיעים גם לבנין "הסליק" המפור" סם שהביקור בו בתיאום מראש. המבקי רים מתבקשים לנחש איפה החביאו את הנשק ואיפה נמצא המיכסה למרתף הס־ מוי מן העין. מכאן ממשיכים אל חדר האוכל חישן שמשמש בחלקו ספריה, וחלקו השני כאולם ספורט, שמנוהל בי־ די רות אבלס־פלד, בת המשק שחיתה בזמנו נדיה קומנצ'י הישראלית ויצגה את ישואל באולימפיאדה ברומא.

מאת נילי פרידלנדר צילומים יגאל אשוח

אחת האגדות המודרניות של כפר גלעדי מספרת על משפחה עולה מקנדה, שה־ ניעה לקיבוץ לפני חמש עשרה שנה עם

חמישה ילדים ופסנתר. את הפסנתר הג־ דול לא הצליחו להעביר בדלת הצרה-

של הדירה. כאן באה לעזרתם פצצת

קטיושה שעשתה חור בנג והקיבוצני־

קים הגיעו מהר עם מלנזה והעבירו את

הפסותר דרך הנג לדירה. אחר כך סתכנו את החור ועכשיו כבר אי אפשר להוציא

משם את הנסנתרו

מגיעים לצומת דרכים: הדרך שהולכת מצמון לדרום, מבית ההארחה עד לבית השומר. והשניה שמתחילה בשער המ־ שק וונמרת בגדר המערבית. מכאן צו־ פים מערבה אל מישגב עם ולכנון, וממ" שוכום ישר לבות "חשומר".

מוזיאון של צה"ל. שבו עדיין אפשר לפ" נוש את כני "השומר" באופן אישי. כור" זיאון מרתק עם צילומים וסרטים על תולדות "השומר", תלבושותיהם הער" ביות, קישוטי הסוסה והנשק הישן. לפי מש גיבורי ילדות ונעורים וחחיכת היס־

טוריה חיה של הארץ. ואולי תפנשו בו גם מדריך פוצק ולבן שיער – יצחק חנקין, בנו של הצייד מעברי הראשון, יחזקאל תנקין, ובעצמו מניבורי הארץ שנקם את רצח אביו המאמץ, אלכסנדר זייד, והרג את רוצ חו, לפי מינהגי נקמת חדם של ערביי

מו שמעונויון, יכול לטייר גם בכתי חילי דים והנוער ולהבדיל, ברפת חמפורטמת של בפר גלערי. לראות איך חולבים פרות בשיטה מודרוית, כשהן עולות לפי התור על קרוסלה ענקית שמסתוב

בת כל תומן... מומלץ לסיים את הסיור בכפר גלעדי בבית הקברות, שם נמצאת אנדרטת האריה חשואג וקבורים מגיני תל חי. ואחר כך לרדת אל מצר תל חי.

והכי טוב לשלב את הסיורים חאלח עם . לינה ואירות בבית ההארחה של כפר גלעדי. תיאומים בטלפון 1414 96-06. בקשו לראות את הפסלים בחצרו של מני גייפרטן, מנהל חשיווק, שהכין לנו את הסיור הזה, מבטיח עוד הרבה פעיל־

27 Biagain

סדרת טיפוח מדעית שמפו וקונדישינר לשיעו חני היים לשיערן AVELLA

> מלק בלום שמינו וקונדייציור פיחחו במענדות המשוכליות ביותר של וולה בנרמיוה חם סבוםסים על הומדים וצנחים מבעיים ולכן מונאימים ום לחטיפה יוב-יונייו וולה בלום שמב וקונדישינרמעניקים לשוערר את הטיפור תנחוין לו ומחזירים אותו למצבו הקודם, המקורי

תני חיים חדשיט לואיעדר עם ו**ולה בלזם**ו מוצרים לסיפוח השינור העמירסמים ביוום כולו

את מכירה את שיערן, את זוכרת אותו מתקופות אתרות, ואת יודעה: הוא יכול להראות טוב יותר!

סידרת הטיפות וולה בלום מחזירה את החיים לשיערך אה חופפת אה השיער אם וולה בלום שמפרומשלימה עם וולה בלום קונרישינה,

והתוצאה להדרת: הברק, הזכות, הגנוישות והניתוח שאת אוהבת הכל חזור, וההרגשה לגמרי אתרת

מחנה הפליטים ג'בליה. שני ק"מ רבועים ו־55
אלף איש שחיים בצפיפות מרהימה, בסרחון,
בזוהמה. כאן האינתיפאדה לא מתה, אפילו אינה
דועכת. ביוב שזורם ברחובות, ילדים שמשחקים
בין ערימות אשפה, "תעודות מסכנות" של
אונר"א. בקבוקי תבערה ואבנים שמתעופפות
בדייקנות הולכת וגוברת, מטעני צד וחיילי
מילואים מטורטרים. אחרי שירות מילואים
שלישי תוך 9 חרשים עולה לפתע התשוקה
הבלתי־מוסברת להרביץ בכל הכוח בנער
שמיידה אבנים או מפר עוצר. וסימני השאלה
מתחדדים, תחושת הריקנות גוברת, ובסימטאות
ממשיכה לרחוש שינאה. שום דבר לא השתנה,
ממשיכה לרחוש שינאה. שום דבר לא השתנה,

מאת אורי גינוסר

וקרם מוקרם בכוקר, כשבתל אביב רק מחלקי העיתונים מקיצים משנתם, כבר מרעימים המסגדים כמחנה הפליטים ג'בליה כרצועת עוד. הרבה מסגדים יש שם, כמעט ליר כל רובע, וצריך לישון באמת חוק כדי להמשיר ולישון בשלווה. בסתם יום של חול משרר המואזין את ה"אללה ודא אכבר" שלו והקריאה המסורתית מלווה את המוג הפועלים היוצאים לעבודה. בעוד יום של שביתה והפרות סדר יכולים הרמקולים הענקיים להתדיר בין שורות התפילה גם כמה משפטי הסתה שיבשרו על

קצת אחרי 5.30 בנוקר, כשהעיתון עולה לשולהן יחד עם הקפה הראשון של הנוקר אצל החרוצים משכימי הקום כתל־אכיב, אפשר כבר למצוא ברחבי המחנה צמיגים נועדים ראשונים. אחריהם ינואו האבנים מהסמטאות, אחריהן המוני בני הנוער בתהלוכות מסודרות עם רגלים וקריאות קרב. לעיתים ירשו לעצמם המתפרעים עור שעת שינה "מתפנקת" והתסריט יחל רק בשבע או שמונה, כשכביש גהה ככר פקוק כמכוניות העושות דרכן אל

כך או כך, הצבא שדרוך ומוכן לאירועים יזעק, כדרכו, לרווף אחריהם, מטוס טיור קל שמרתי ממעל ומסייע לאחרונה לחיילים הרגליים, יכוון כל העת את הכוחות מרוכע לרוכע, מהתקהלות להתקהלות באותו נוהל מוכר ומעייף כל כך של אבן מול גז וגומי, שר הבטחון ועוד קצינים בכירים התעקשו בשבועות האחרונים לטעת את הרושם שהאינתיפארה רועכת. נכון. בהתפרעויות נוטלים עכשיו חלק רק כמה מאות בני נוער. אמנם בג'כליה, למי שאינו יודע, כבר ידע המאחז של צה"ל התקפה של 12 אלף איש, אבל למי שאינו יודע, כבר ידע המאחז של צה"ל התקפה של 12 אלף איש, אבל גם כמה מאות מתפרעים מספיקים כדי להעסיק הרבה חיילים, ולאלץ פעם את מי שמקבל החלטות להטיל שוב עוצר על המחנה אחרי כמה משות של התכתפות.

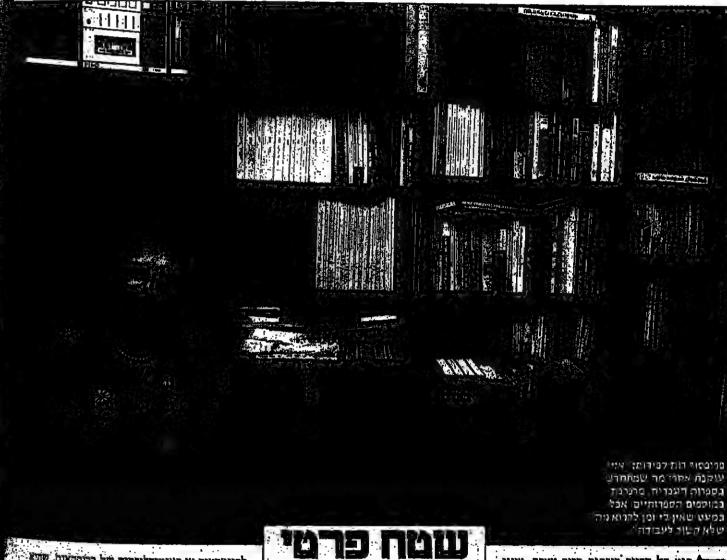
ג'כליה שהתה כתקופה האחרונה ימים רכים תחת עוצר, עור לפני הסגר שהוטל על כל הרצועה, ועוצר הרי אינו מבטא רגיעה. נכון בשבועות האחרונים שומעים הרכה גם על מחנה שאטי שליד הים, קצח על אל כורג', אכל האינתיפארה, מודל קיץ 1988, צומחת כאן מתוך הסמטאות של ג'בליה, המקום ממנו יצאה אש ההתקוממות.

אם ג'כליה היא ברומטר שלפיו נוחנים את הדברים ואליו נושאים את העיניים, האינתיפאדה לא מתה וגם אינה רועכת. זריקת בקבוק התבערה וההתפרעות בכלא קציעות החזירו את השטחים אל העמודים הראשונים והבהירו את הדברים.

ההמונים, אלפים של אנשים, אולי עייפים, ויתכן שקצת מיואשים מכך
שחורשים ארוכים של התקוממות לא העלו רבר בעצם; אכל גרעין קשוח של
מאות, ואלפי כני נוער בגיל העשרה מובל על ידי מסיתים מבוגרים מעט
יותר, ממשיך לכוון את העניינים כפי צרכיו ואין דרך חזרה. לא יכולה
להיות. מי שלמר כבר שאין לפחר מחייל שאינו יורה, מי שזורע שהעונש על
הפרת עוצר הוא לכל היותר מכות, אם יתפס, ומי שרואה כיצר אפשר לטרטר

ujaeaio 3

אפילו בלילות אני דולמת על

פרופסור רות לפידות

משפטנית

עלתה מגדמנית בת 8, למדה

משפטים באוויברסיטה העברית,

עשתה דוקטורט בפארים מ־56

מלמדת באוויבהסיטה העברית:

כחבה 5 ספרים ומאמרים רבים

בתחום חמשפט הביולאומי

והסכסור באיזורנו, ייצגה את

ישראל בועידות בינלאומיות. חברת

(1979-81) ומ־1986 נמנית על צוות

מחמרות כרפואה, בנת הצעיד משרת

בצה"ל. נדה ברח! בלפור, ירושלים.

במשלחת ישראל לאו"ם (1976),

יועצת משפטית למשרד החוץ

חבוררים בעיוון טאבה. נשואה,

בנה חבכור ופל בחרמון, בתח

רגע כל החיים סוככים סכיב טאבה. אינני מסוגלת להינתק, אפילו כלילות אני חולמת על זה. אני עושה את המקסימום ויותר, אבל האחריות מעיקה בתוך תוכי אני רואה בטאבה סכסוך גבול קטן, לא משהו יסודי, אבל אגי יודעת שחנושא רגיש כיוון שהעם מייחם לו המון משיכות וזה חשוב מבחינה מוראלית אני עוברת על זה קשה מאוד, ויש גם בחינות באוניכרסיטה, עבודות סמינריוניות ומאסטר, וטוב שיש חופשה ולפחות אני לא צריכח עכשיו ללמר.

יש לי רשימת ארוכה של דברים: כהם אצטרך: לטפל כשאגמור עם טאבה, סירורים שרחיתי, תיקונים - בבית, ספרים שלא הספקתי לקרוא ואולי גם לחווו לנבן. כשנים האחרונות לא חיה לי זמן לנגן, ווה מעציב. המסנתר שייך לאני ז"ל, ר"ר אוסקר אשלכבר. הוא הוציא אותו מגרמניה, כ־1938, בקשיים לא מכוטלים. עד גיל 18 ניגנתי כצורה רצינית. אחיכ - המשכתי רק להנאתי אני אוהכת את הפסנתך ולא מפריע לי שהוא תופט ווצי חדר.

הכית שלנו מסודר יותר לפי הצרכים הפובקציונליים שלנו מאשר על־פי דרישות אסטשיות. אין פח הרכה רברים חרשים. זה חסגנון איתו אנחגן חיים ככר 30 שנה. לפעמים מחליפים חמונה, מזיים רחיט: אבל עסרונית הסגנון לא השתנה. חלם מהרחיטים וכמח מהתמונות הם מכית חורי, את הציור הזה, של שוורין, קנינו מכספים שקיבלנו מתנח להתונה בסינת יש עוד שוויין קטן, אני מאוך אוווכת אותה אם כי הוא נראה קצת שרוף. חיום אולי חייתי עליות בשור עם יותר ורק ומים יותר עלים.

הספריה זה ערב רב של נושצים, הספרים במשפט פינלאומי חם שלי. הספרים בנרמנית חם מבית הדר לפעמים אן מראת בנם משל בפריך מבית הדר לפעמים אן מראת בנם משל בפריך

לקונצרטים או כאנציקלופריה של כרוקהאום, שהיא מצויינת. עכשיו קניתי את "כית כורנברוק" של תומאס מאן כנרמנית בתקוה שאקרא אותו כחופשה

שירה אני לא אוחבת לסרוא. זה עולה לי על העצבים. עגנון – זה של כעלי. גם אני נחנית שמנו אבל עלי זה קצת מבוובו. אני עוקבת אוור פה שמתחרש בספרות העברית מופרפת במוספים הספרותיים, אבל בשנים האתרונות כמעם שאון לי ומי לקרוא מה שלא קשור לעכודה אני כאוד אחבה אי סומרסם מוחם, המינגחיי, טיפורים של או הגרי שיל קחם תרכה חוכמת חיים והכנה לבני אדם, ורומני חיסטורים, האחרון חיה "תחאג"י של לאון יווים. היסטוריה מאור מעניינת אותי, בעיקר החוליכים על התקופה המודרנית. מעניין אותי לכרוק מדוע מלחמה פורצות ואיך אפשר למנוע אותן, ומרחקו אותי שאלה הפוצול האתני החלך נגדל כעולס העודני יש היום בליכך הכנה תנועות שרוצות להחבול בסינות אתניוון, והשאלה היא לאן זה יובילן האם יש הרכים לפשר בון הפיצול הנובע מהשוני האתני לבון האוד בשיתות פעולה בין קבוצות רבות כבל האפשה

הבית חום הוא שילוב של בית חורי ובית חוד! דעלי, כתוספת היכח ספר משפט של בעלי ושלה כות החרון היה מאוד יהודי בית הורי כית כית של תוכה כללית: להשטעת בעלי אני שומות מסורת, ומאוד, נהנית פותונים ומהשבת האלה הימים שנמצאום זה יס הילרים ויש ומן לשותה להיות יהן בלי לתק בשנה אני מתנתקת מענייני פכורה כבר קיה שרצו לקום. ביונים בשכת בעניני טאבה וכשביקשוי שירה להם אחר – אמרו שאם יתחשבו: מכת של כל און

במו לכל יהודי, יש לנו שולחן ערוך משלנו. אנחנו מאור טולרנטיים. החקיקה הרתית אינה לרוחי. או אשה תוקהו במהו <u>אני לא מווחרת בקלות על מה שאני רוצה לעשות, מנסה שוב ושוב.</u> רת צריכת להיות רבר שכסמכות ורשות הפרט. המדינה לא צריכה להתערב, אלא אם כן זה מזיק מו עלב אכילם שלךו <u>אני שוקלת ושוקלת, קשה לי להחלייו</u> לציבור או לבריאות. שכל אחד יתיה כפי שנראה לו. במירת האפשר, חופש הפרט צריך לקכוע. פהמויע אותרו <u>קפה ואינרציה.</u> מהשחן לך הרנשת בטחון: אין לי הרגשת בטחון. מה מערער את בטחונך: <u>המצב הפוליטי והכלכלי בארץ. ובנוסף לזה, אני אדם הקובל</u>

בערב, ובעיקר בשכתות, אנחנו מרבים לטייל ברגל בסביבה הקרוכה. אני אוהבת את הנוף הירושלמי אכל האמת היא שאני נפש חצוייה, חצי רמת-גנית וחצי ירושלמית, מרגישה כבית גם שם וגם פה. בחורף אני מעריפה את רמת־גן, בקייץ את ירושלים. הכית קרוכ לספרייה, למוזיאון, לתיאטרון. ואני אזהכת תיאטרון, במיוחד מחזאים כמו מולייר וצ'כוב. שייקספיר אכזרי מדי לטעמי. אני רוצה לראות מחזות ישראליים אכל לא כשהם פוליטיים מרי. יש לי מספיק פוליטיקה בעבודה, ברחוכ, בעתון, בטלוויזיה. לא רוצה

שגם בתיאטרון יעכדו עלי בתחום הזה.

"מכט" או "ערב חרש" או "מכט" ולפעמים את "זה הומן". על "שלאי שטונרה" באמצע השכוע אין מה לרבר. אני תוזרת הכיתה מאוחר ולפעמים יש עור פנישות עכודה בערב או חומר שצריך לעכור עליו בנית. כשיש סרט טוב או קונצרט בטלוויזיה אני צופה ואח"כ חוזרת לעכורה. חשוכ לי שסרט יהיה אסטטי, שיהיה סיפור אנושי, אכל לא כלש ולא אלימות. לקולנוע כמעט שלא יוצא לנו ללכת. ליד המיטה יש ערימת עתונים, שבועונים, ירחונים. בסופשכוע אני קוראת קצת בענייני תרכות, אכל בעיקר עוקבת אחרי מה שבוגע למדיניות חוק וענייני משפט ומרפרפת על הכותרות של הכלכלה והנושאים הבוערים בפוליטיקה. זיכוחים בכנסת ורברים כאלה סתם מעצבנים אותי. אני ארם לא פוליטי, לא נהנית מויכוחים פוליטיים, לא מרבות עם חברים על

כשאני רוצה להרגע, אני פותחת את יקול המוסיקה", בתקוה שלא משררים מוסיקה מורדנית אלא בטהוכן, ברהמס, מוצרט, כאך, הגדל, אחר מהחבר'ה הטוכים. גם אופרות אני אוהבת, בעיקר זררי ופוצ'יני. אני שומעת מוסיקה גם כרקע לעכורה מסיבית – נקיון, שטיפת כלים, בישול. לא אוהכת במיותר לכשל כי בנישול, צריך גם לחשונ. היתה תקועה שניסיתי לחיעור באוכל מוכן, אבל המשפחה לא היתה כל כך מאושרת מוד. או אני ממשיכה לכשל, בעיקר לסופשכוע. כאמצע השכוע, פעמים רכות צריכים בני הבית לראוג, לעצמם. עוזרת כאה סעם בשכועיים זכל אחר אחראי לחררו, אכל לא חמיר, זה יוצא לפועל. אני משתרלת שהכית יהיה כסרר לקראת שבת, וכאמצע השבוע מתרכות יותר בעכורה. האמת היא שתמיד יש מצפון רען או שאני מוניחה את תבית או את המשפחה או את העכודה.

יום איראלי בשבילי הוא יום שיש לי מספים ונון לעשות כל מה שאני צריכה, שמוג האויה נות ובשעת קבלה באוניברסיטה לא כאים יותר מדי. סטורנטים, שהתנועה להר הצופים לא יותר מרו עמוסה, שאני מוצאת בספרייה את כל הספרים שאני מתפשת, שאני מספיקה לעשות כל מה שחיכונתי, כמו שתיכננתי. הבעיה היא שנם כשאני רוצה אני לא מסיגלת לעשות עבודה חפיף, ולפעמים זה חסרון. אני, ייקית, לא מטוגלת, שלא לעכור כאופן דייקני גם כשאני יורעת. שיש דברים שעדיף לעשותם מהר ובשטחיות, כסופו של זיכר, אותכים כל דבר שעושים באופן יסודי.

אני אוהכת את השטה שלי, משפט בינלאומי. הוא יסחות פורמליסטי משטחים אחרים במשפט, משתנה ומתחרש כל חומן. ואולי בעורת המשפט הבינלאומי אפשר לקרם את השלום באיזורנון, לנסות ולרגיע לאוזשהו פתרון. חרי השלום הכי נהוע עדיה על המלחמה חכי סוכה:

> ראוינה: נורות ברצקי צולום: רות ולק

בוונה מצב את שונאת להימצאז בלחץ של זמן. וכשאני צריכה להיכנס לשיעור ויש לי ם המוטו שלךו <u>אולי המשפט הרומי שאומר – אדם צריך להיות הגון, לא להזיק לזולת,</u> ות לוולת כל מה שמגיע לו. ואני מוסיפה – אל תלבין פני חברך ברבים ושלא ברבים. אַ מַקוֹמַם אותרוֹ <u>סנו ביזם, התנשאות. יהירות, חוסר יושר, שטחיות.</u>

מותר בטחון, לפעמים זה יותר גרוע, לפעמים פחות.

מו מום לך נדודי שינהז <u>כשהבן הולך לצבא ואינני יודעת לאן הלך.</u> מה מעצבן אותרו <u>כש בעלי מלאכה לא באים בזמן. כשהם עובדים ברומוית בכמה מקומות</u> ומשאדים אותך באמצע, עם כל הסיד והבלגן.

מויאה נבחלה מעצמךו <u>כשאני לא מרגישה טוב או כשאני חוששת שאכנס לדיכאון.</u>

<u>שהמוגיו אותרו תאונות הדרכים והחספוס שביחסים בין אנשים.</u> אין אפשר לחוציא אותך מהכלים: <u>בקלות. כשמשקרים במצח נחושה, כשלא מקיימים</u>

ונטחות, כשמאשימים אותי ללא הצדקה. פה לא מוסרי בעיניך: <u>לאחז את עיני הבריות, לדרוש מהשני יוחר ממה שאתה בעצמך מוכן</u>

מז מביך אותרו <u>מחמאות; אני לא יודעת איך להגיב. כשעלי לעסוק בוושא שאני לא מספיק</u> מוחה בו, ולפעמים כששואלים שאלה ואינני יודעת את התשובה.

נחנות אילו אנשים לא נוח לךו <u>בחברה סנובים. זה עולה לי על העצבים.</u>

איוה אנשים את מכבדתו <u>ישרים, הגונים, חרוצים, העושים את עבודתם באופן</u> יסודי

למי את כזהו לאנשים שמנסים להעלות את חשיבות עצמם ע"י נסיון להוריד את ערך נמי את מקואהו<u>: באנשים שבשצריד – הם מסוגלים לעשות דברים בצודה חפיפה ולקחת</u>

<u>דברים בקלות.</u> מי השפיע עליךו <u>השופט זוסכון שאצלו עשיתי התכוחות.</u> את מי חיית רוצה להכירו <u>טולסטוי, צ'כוב, מולייד.</u>

אילו אנשים מפחידים אותךו <u>אלה הבטוחים שדרכם היא הנכונה ואינם מוכנים לנסוח</u>

מה רצית לחיות בילדותך? <u>מורה לפסנדור ובחורה יפה.</u> ש נמו מי רצית להראותו <u>כמו שירלי טמפל.</u>

איזה ספר השפיט עליךו מלחמה ושלום. מהי התבנרתו <u>כשנטעתי לבדי, בניל 16 וחצי, ללמוד מוסיקה בפאריס.</u> מה חניע אותך לבחור במקצועז הרצון של הורי, כנראה.

מה היתה נקודת המיפנה בחיירו <u>אולי כשהחמנתי יועצת משפטית למשרד החוץ. 30 שנה</u> שום לא התקבלתי שם כבתבנית כי לא הדפסתי מספיק מהר. נפה את נאהז בילדים שלי <u>(בחלק מהספ</u>רים והמאמרים שלי.

ם ישראלי בעיניךו <u>עם ישראל. פתיחות, חוסר מחיצות בין אנשים.</u> מה את שונאת בארעו<u>ז את מוסך העבודה הידוד ואת הולוול כוולת.</u> סה את אוהבת לעשותו לקרוא ספר בנחת, לשמוע מוסיקה.

םה את שוואת לעשותו <u>לבשל דגים.</u> באוזה קפורט את עוסקתו <u>קצת התעמלות, וכשאפשר – אני שותה</u> אולן יושה הרבה כסף מדוד שלא הברת, מה היית עושה בבלף! <u>מחליפה את ההסקה</u> <u>ביירה ומוסח לארגן עוד חדר.</u>

מה עוד חייות רוצה ללמודו לעבוד על מעבד תמלילים. נמח השתניה במשך השנים: <u>אולי נעשיתי יותר טולרנטית כלפי אושים שלא עומדים בכל</u> מה קיבלה מחביתו המיכה – תמיד ידעתי ששומעים, מבינים ואיכפת להם. גישה נכונה

לבני אדם, רצון ללמוד ושאיפה ליסודיוה. לאיוח טלפון את מצפהן לשמוע שהתחול משא ומתו לשלום.

33 Bipeain

החיים בובל

את הצבא בלי מאמץ גדול מדי, כבר לא יחוור אחורה אל הימים שלפני רצמבר 1987. ימים ללא מהומות מאורגנות, ימים של זריקות אכנים ספונטניות של הילרים כני 12-10. הנערים הגדולים לא מתעסקים

ג'בליה הוא שמה של עיירה ומחנה פליטים בצפון רצועת עזה. השם, על פי הסיפורים, כא למקום משום שתושביו הראשונים כאו מן ההר (ג'בל). בעיירה עצמה חיים כ־25 אלף איש, במחנה הפליטים כ־55 אלף איש. שטחו של המחנה כשני ק"מ רבועים: "צפוף" זו מילה עדינה. יש המגדירים אותו כמחנה הפליטים הגדול ביותר במזרח התיכון. הפליטים החיים בג'כליה הם אנשים שעל פי ההגררה חיו בתחום מה שנקרא פלשתין לפחות שנתיים לפני מלחמת העצמאות. חיי היום־יום במחנה נשלטים כידי סוכנות הסעד והתעטוקה לפליטי ארץ ישראל של האו"ם – אונר"א. מוסדות אונר"א פזורים בכל פינה: בתי ספר, מחסני

סום מלוכלך, מסריח, מגעיל. מסריח אומר: עשרות אלפי אנשים מתגוררים בצפיפות איומה ככתים בני קומה אחת, צמודים זה לזה, כשהמעבר ביגיהם הוא בסמטאות ברוחב גוף 🌌 🍱 של בן אדם. עשרות אלפי אנשים מזרימים הרכה תימרים לצנורות ביוב לא קיימים.

כג'כליה הכל זורם כחופשיות בתעלות פתוחות, שעולות מידי פעם על גרותיהן חורם בניחותא לאגם שתור ומצחין כמרכו המחנה, שוכה לכנוי אגם קרעון (ווכרים? זה מן הגורה המזרחית כלבנון), שם פועל עשרון האידוי. בתחילת שנות ה־70", כשהמחנה שקק פעילות טרור, פרצו הרחפורים של צה"ל מעברים רחבים במחנה וחלקו אותו לרוכעים, 12 כמספר. בשבילי המעכר האלה אסשר למצוא עגלות אשפה גדולות. פועלי התכרואה של אונר"א אינם עומדים בקצב היצור של התושבים, וכך מתגלגלת האשפה ושופעת מהעגלות. עשרות אלפי אנשים מייצרים כמויות של אשפה, הריח חינם. הערימות היומיות בג'כליה מזכירות קצת את הערימות של תל אביב אחרי 10 ימים של שביתת עוברי התכרואה. כאן במתנה מדובר בנוף יומי ואף אחד לא מתרגש מן הריח.

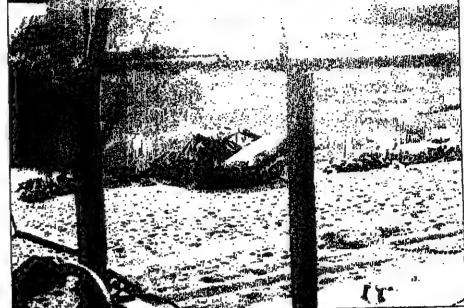
האשפה מתגלגלת ושופעת מהעגלות, הריח בחינם. ערימות שמזכירות את ת"א אחרי 10 ימי שביתה, איש לא מתרגש מהריח.

חייל אורח מתל אכיב, עובר כמה שלבים: הראשון: מתקשת לנשום כרגיל: השני: סותם את האף: השלישה מפסיק להריח. כין הכתים ובתוכם חיים הרכה בעלי חיים. עיזים, ככשים, תרנגולות והרכה עכברים. כל החבורה הזו צריכה גם היא לשבור את רעבונה בערימות הזכל. בשכועות האחרונים אכלו שם זורבה קליפות של אבטיחים העודפים אצל מגדלי האבטיחים הורידו את מחירו של האכטית בג'כליה לשקל אתר

מלך החיות במחנה הוא העכברוש תשחור. בג'בליה יש עכברים שמנים וענקיים וחתולים כחושים. רכאון מן הדלות. מאחורי דלת הכרול מחכה לך כדרך שמופעלים בלילה ועכשיו כולם כבר יודעים שהם גם ביוון המירדף הפוך לזה שמראים בסרטים כלל חצר פנימית ומסביבה חדרים. בחצר כזו אפשר גובים קרכנות ואינם מבחינים כין חייל לתינוק המצויירים. פה התתולים פוחרים מהעכברים.

כנוכמכר אשתקר, בשרות מילואים קורם באיוור, דיברו עדיין על אוכלוסיה של 50 אלף, עכשיו על 55 אלף בערך. מפעל אריר, מפעל הילרים של ג'בליה. אין כלום. בלילה יפרשו בשביל ילרי כל המשפחה יחר מדונים, ביום ישתקו שם, יאכלו שם (על הרצפה) ובם או סממה מפותלת, או בפרדם ותוך 10 שביות אחד הולך וגדל. את מרכית הנשים שעריין כוחן במותניהן יברתו לשם אחרי וריקת אכנים. אסשר לראות דרך קבע מלוות בכמה ילדים וכרסיהן בין שוניהן עם הכא כתור

Bipealo 34

בשעה שבמשפחות ישראליות של שני שבירים המתחשבנים על כל גרוש, מתלכטים אם לצרף עוד ילד למשפחה, כג'כליה התינוקות פשוט מחליקים החוצה. כרמת החיים העלוכה של מחנה הפליטים, תשעה או עשרה ילדים, זה כבר לא "ביג דיל". תרכות החיים של הילרים והנוער מסתכמת במשחקים כתוך הכית, או מתוצה לו כין ערימות האשפה. האמהות צריכות להשגית על הלהקה הזו והגברים שהולכים לעבור חוזרים לפנות ערכ הכיתה, מתיישבים בחבורות

בצידי "הרחובות" המאובקים עד רשת החשיכה, מדכרים, והולכים לישון. שהרי בארכע בכוקר כבר מתחילות השיירות צפונה. לישראל.

על מוערונים לא שמעו כאן, בטח לא על תוגים. טלוויזיה יש במרבית הכתים. המון זמן פנוי למחשבות, המון ומן פנוי לפתח שנאה, המון ומן פנוי להציק לחיילי צה"ל. במקום לשחק בעפיפון כמו ילד טוכ כסביבה מהוגנת, מעיפים בשיטה די דומה רגלי אש"ף על עמודי החשמל. במקום לשחק תופסת עם השכנים משחקים עם "החיילים המניאקים". מי שמחכב את המשפט "מה נשמע"ז "החיים כזבל", צריך לבוא לג'כליה כרי להכין – שם פשוט באמת חיים כזבל.

לא צריך יותר מדי כסף כדי לחיות ברמה כזו, אכל גם מי ששם משהו בצד בסוף החודש לא יקנה "טוסטר אוכן", או שואב אכק. משום מה, מעריפים להשקיע בוהב. יש והכ בבתים, גם בעלוכים שבהם, והמקומיים מקפידים על כן לנעול בלילה את תרלתות מחשש לגניבות. ננכיםו לא כסכיון, או כרניה

למה הם נשארים: למה הם מתרבים שם כל הזמו? פליט מקבל מאונר"א "תעודת מסכו" המקנה לו מצרכי מזון כמו קמת וסוכר, בתי ספר וסיוע רפואי. הרבה פליטים קיבלו הצעות להתפנות מן המחנה, אך סרנו לוותר על הפריווילגיה הזו.

מטרים ספורים מן הרוכע הצפוני ביותר של המחנה אפשר למצוא שכונה של משוקמים, מרביתם פונו מבתיהם עקב פריצת הכבישים. שם אתה מוצא את ההוכחה שאפשר לצאת מהזכל. שם יש ביוב ופחי אשפה, שם יש כתים רחבי ידיים כני שַלוש קומות עם עציצים על המרפסת, עם בייתיות אחרת. מכובדת יותר. מסביב למחנה הסליטים של ג'בליה יש שטחים עצומים הפתוחים לכניה, אך אין דורש.

חיים בצל אונר"א, החרגל והסיסמאות על ערכים כרי להיכנס לתוך כתים כמתנה ולקבל - חבלה אלימה. בקבוקי תבערה, מסעני צד, רנהים למצוא לא פעם כמה משמחות. לכל זוג יש חדר שינה אומרים שבג'כליה יש נשק חם בין הסימטאות. ד שבו מוצאים דרך קבע את אותה מיטה ווגית עם שלמקומיים לא כדאי להפעיל אחזו שכן או יוכל צה? טואלט עלוב וארון קיר עם ניקלים על היריות. בתווך לירות בחזרה כרי לפגוע. המטענים הם ררך ביניים

ג'כליה, לא בריוק מקום שאמא פולניה טוכה צה"ל ממשיך לתפש תשובות ועם זאה, נחת לצ תייתה שולחת אליו את ילריה לחופשת קיק. תאורטית

היה המתנה צריך להיות מוצף במניפות וילדים חולים ולא כך. נכון שהתנועה אל המירפאה היא תמידית, אבל מעט מאוד ילדים כג'כליה נראים חולים, או רעבים, וכשהם הופכים לנערים, רובם בדדך כלל חסונים מאוד. תנאי הסביבה הנמוכים מחשלים כנואה

באיטליו המקומי לא אורוים סטייקים בצלופן שקוף וסטרילי וצלעות באריזה נפרדת. באטליו המקומי תולים פרה שלמה על אנקול וכל מי שנא

יותר ויותר היילים נוקקים לחופשות מיותדות, יש שנוסעים לחו"ל כדי לקחת פסק זמן ולדלג לפחות על תעסוקה אחת.

תותכים לו את החלק שהוא רוצה מהפרה. כשנגפות הפרוה על הוו, מביאים פרה אחרת. כשתינוקת פעומה פורצת כככי למראה חיילים ברתוב או כשהם נכנסים לביתה, מנסה החייל ובמקרים רבים אב לילדים בעצמו להרגיע על ידי ליטוף ראשה בעדינות. להורים המקומיים יש פתרון הרכה יותר מעשי - הם סשום מעיפים לה מכה ארירה בפרצוף כדי שתשתוק גם ? דרך לחשל ילד לקראת מאבקי האינתיפארה בהמשך." זה, אגב, מסביר אולי את הסיבולת הנכוהה של בני הנוער למכות שהם חושפים מהחיילים.

האינתיפארה של קיץ 1988 היא אינתיפאדה מווסתת ברצותם ישבו בשקט, ברצותם יעשו מחמות מי שרוצה את התסכול הצה"לי במשפט אחר, יכול להגדיר ואת כך: היחידים שקובעים באמת מה יקרה וב המסיתים המקומיים. לא כמות כוחות הצבא תשפיע לא כושרה הגופני המשובה יותר של יחידה ה-או אחרת, לא נחישות המבע על הפנים. הדברים האלה רק

48 שעות לפני יום שביתה, כאשר חסיור מנלה את הבתובת הראשונה המופיעה על קיר של כיה, נחור ששום רבר לא ימנע את קיומה וברור שיהיו הפרות סדר. יום אחרי שביתה והתפרעויות, יכול להיות המועה שקט כמו מאה שערים בשבת בצוריים.

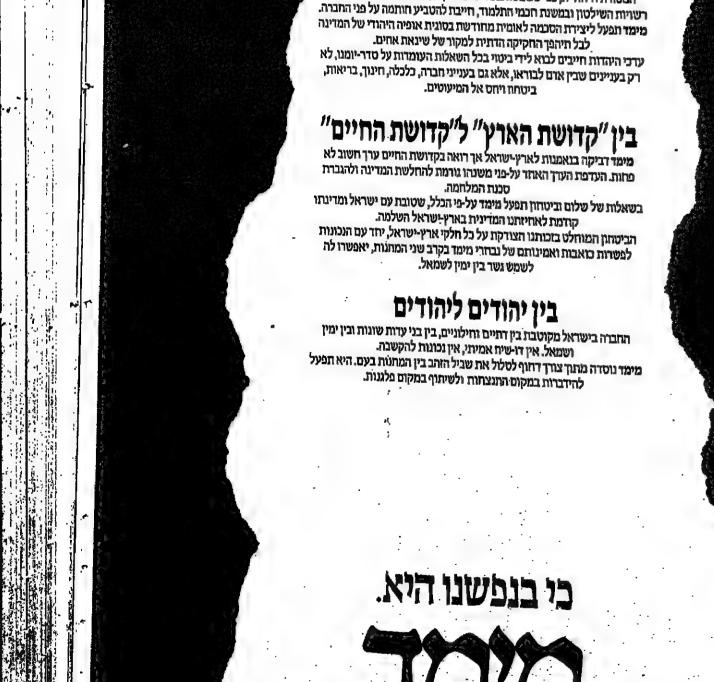
האינתיםאדה של תודשי הקיץ היא הרבה אבנים ינחלת ליפו ורמלה עושים את . עם אתוף פגיעה הולכים ומשתפהים שמותירים שלובם. לא צריך להיות אוהב ערבים או שונא מעט חיילים חבלות, היא פעילות הולכת וגוברת ש? יכול לחפש רק את הרוח.

כי בנפשנו היא.

VIIIN ANTINY

בין המסורת היהודית לפניה של החברה בישראל

המסורת היהודית, כפי שגובשה בתורת ישראל, בעמידתם של הנביאים מול

תעובו אותי מהד מהדלאטרו ועובו אותי

ה יש לכם אתם מהמשקל שליז בסך הכל מאה ושמונה־עשר קילו אני. מסתכלים ומדברים עלי כאילו אני מינימום מאה שלושים קילו. חראם! תיזהר קצת עם האוכל, אומרים לי, תעשה קצת דיאטה.ומה אני 🌌 🗖

מה יש לכם אתם, כבד לכם ממויז אני דורך עליכם, יושב וחתיכה לחם טרי לפני שאני נופל מת. יא באבא, היו אומרים לו, יש לך בסך הכל-יום אחד לצום, זה גם מצווה וגם בריאות, תראם שתשבור את זה.

אבל מה: הוא לא רצה לשמוע מהשטויות האלה. תנידי. היה אומר לאשה שלו, נשארו קצת מהקציצות כבש שעשית אתמול עם מיץ עגבניות וזעתר: תחכה עד הערב, היתה אומרת לו, יבואו שני כוכבים בשמיים, ייגמר הצום, נפתח לך שולתן גדול. עכשיו רק צהריים, היתה אומרת לו, האמצע של הצום גדליה עכשיו, האראם עליך שתשבור את הצום בשביל כמה

היה שותק איזה חצי שעה, אחר כך שואל אותה, תנידי אשה, מי זה בכלל נדליה: לא יודעת, היתה אומרת, אני לא מלומדת. או אני יגיד לך, הוא היה אומר לה, גדליה זה בנאדם אחד שנהרג עוד בזמן של הביתיהמקדש או משהו כזה. לא זוכר בדיוק. אבל מה שאני יודע שאם אני הייתי חס ושלום והרג, גדליה היה עושה צום לכבודיו חגידי את בעצמך, היה עושהו אין לי טענות. באמת שלא. הוא לא חייב לי שום דבר. אני לא חייב לו שום דבר. אז עכשיו את יכולה להביא לפה את המרק, אבל שיהיה עם הרבה שעועית בפנים, ההז ותשלחי מישהו להביא לחם ותגידי לו שישים לב, שלא יבריזו אותו עם לחם מאתמול. ואחר כך תביאי כמה אחדים מהקציצות, עם חרבה מיץ. את שומעת אותי, אשהו ותראי בארון אם עוד נשאר קצת עראק. צריך להיות אחד. אבו־ע'וליין של רמלה. תפתחי את הבקבוק, תערבבי שליש עראק עם שני שליש מים קרים ותביאי מהר, לפני שהלשון שלי מתפוצצת מהתייבשות. אח, האבא שלי, האבא שלי. בנאדם גדול היה האבא שלי. איך היה אוכלו איך היה שותהו פעם עשה התחרות עם הסוס של מחג'ובה, זה מהעגלה אבטיתים. באמצע הצהריים. עשו התערבות. מי ישתה יותר, הסוס של מחג'ובה או האבא שלי.

אולי תביאו איזה בירה או משהו לתקן את הטעם.

איזה בנאדם, איזה בנאדם היהו כמעט מאה וארבעים קילו

אומר להם: דתילקום יא נאס, תעזבו אותי מהדיאטה. עליכם: זה הרבה מאה ושמונה־עשר קילוז כפרה! האבא שלי. אללה ירחמו. היה יותר ממאה וארבעים. או מהז לא תי תשעים ותמש כמעטו חיו ואיך חיו אכל הכל. לא חשוב כמה. העיקר שיתיה מספיק. מה שבא על השולחן התנקה לתוך הבטן שלו. תאמין לי, שואב־אבק היה כלב על ידו. יום אחד בחיים שלו לא עשה דיאטה. מלבד יום כיפור, תשעה באב ותענית אסתר. גם כן לפעמים בצום גדליה היה מתחיל דיאטה, אבל בצהריים היה נשבר הבנאדם, צועק לאשה שלו – האמא שלי מתה, היתה לו אשה שניה – יאללה תביאי לפה מרק פסוליים

גירודים בגב, עשו לו ברורר...ברדרר, שתה עוד קצת. האסלוז בקושי גמר דלי וחצי הסום. והאבא שליז האבא שלי ירק על החול, לקח אוויר ובארבעה שלוקים הכניס שני דליים מלאים. אחר כך ירק עוד פעם, אמר איזה חרא של מים,

מחג'ובה הביא את הסוס שלן הכי צמא שאפשר. כמה שתה

הסוסז אולי דלי ורבע. דיברו אתו באוזן, ציפצפו לו, עשו לו

היה. אני ילד קטן על ידו. בקושי מאה ושמונה עשר קילו. וזה לא נטו. זה עם הבגדים וחמפתחות של הטנדר. תשמע מה שאני יספר לך. היה אצלנו בשכונה רופא אחד, ד"ר אלברט ניסן היו קוראים אותו. אללה ירחמר. החבר הכי טוב של האבא שלי. בנאדם זהב. תאמין לי, היום כבר לא עושים רופאים מחמין הזה. היית בא אצלו, לא היה דופק לך את הצורה עם המחירים שלו. היית יבש מכסף: אין דבר, תשלם מחר. תשלם בעוד חודש. באמח, בנאדם עם לב. אבל מהז רוה לגמרי. אסור לאכול הרבה, היה אומר לנו,

וצריך לעשות התעמלות ולישון עם חלון פתוח. לאבא שלי היה אומר: אדון מצלית, זה לא חוכמה מה שאתה עושה. אתח מתמלא שומנים ואלה יסתמו לך את חלב, יהרגו אותך. אם המשיך ככה, אני לא יודע אם תחיה עוד שלוש שנים. האבא שלי היה אז בן שישים וחמש אולי. ד"ר ניסן היה אולי בן חמישים. והוא באמת מת אחרי איזה שלוש שנים. לא האבא

ממח מתו אוא עארף, הדיאטה הרגה אותו. ההתעמלות גמרה אותו. בזמן שישבו שבעה האבא שלי אמר: מה הפלא שהמרחום מת כל כך צעיר. מה היה אוכל הבנאדם הזה: לחם לא היה נוגע. מראים לו חמאה, היה מתעלף. תפוחי־אדמה ושעועית – חם ושלום. עשבים היה אוכל. כמו הסוס של

מחג'ובה. מה עוד היה אוכלו אוכל גבינה שעושים אותה ממים וקצת סיד. אוכל כרובית שופלה שלושה רגעים במים חמים. מלחז חס ושלום. צוקר בתהז אעודביללהו ועוד אתרי כל זה היה הולך לעשות התעמלות.

התעמלות זה דבר מסוכן. התעמלות ביחד עם דיאטה זה כמו הזמנה למלאך המוות. לא אכל המרחום, אבל התעמלות עשה. היה רץ מהבית שלו עד הבית־חרושת בלוקים וחזרה. אחריכך הולך לשחק טנים במתנ"ס. אחריכך כמה שחיות בבריבה. טייב, עשית את כל השטויות האלה, תלך תיכף ומיד, תדפוק איזה צלחת מרק עצם, תיקח חצי לחם בשביל לסחוב את המיץ מהתבשיל של הבשר, תנשוך שלושה־ארבעה סיחים של ביז. אבל ד"ר ניסןז מה פתאום! חצי מלפפון, חמישים גרם גבינה כחושה, כוס מים עם קצת לימון, בלי סוכר. או מה הפלא שככה נשבדת לבנאדם הבריאות.

היו חברים טובים, הד"ר ניסן הזה והאכא שלי. לפחות פעמיים בשבוע היה בא לשבת אצלנו על הבלקון. לשתות תה בלי צוקר בזמן שהאבא שלי שם בכוס שלו שלוש כפיות ונושך עם השתייה שתי בקלאווה מינימום. ורק אחרי זה היו מביאים את הארותת־ערב. עגבניה, מלפפון קטן, ביצה קשה וקצת גבינה לבנה בשביל הדוקטור. באבאיגנוש, פסטליקוס, ריאות במיץ, חתיכת דג בחריימי, ערימה קטנה אורז עם שעועית. קצת במייה, קצת תפוחי אדמה מהתנור בשביל האבא שלי. והרופא היה מסתכל איך האבא שלי אוכל את הכל, מתאנח ואומר לו: תראה אדון מצליח, אני כבר לא מדבר על המשקל שלך, על הלב שלך שלא יכול לסחוב את כל זה, אבל חיי המין, חביבי, אתה גם כן הורג את חיי המין שלך עם כליכך הרבה

חיי מיון בה זה חיי מין: היה האבא שלי שואל. ארס מוארסו אתה חושב שלא ידע מה זהז ידע, אבל עשה את עצמו. למה עשה את עצמוז לא אהב את המלה הואת. גם אני לא. למהז אני יגיד לך אתר־כך למה. טייב, אז הרופא היה אומר לאבא שלי, אתה לא יודע מה זה חיי מיןז זה מה שגבר ואשה עושים ביחד. אהו אמר לו האנא שלי, או למה שלא תדבר ישרו תגיד את המלה הנכונה. למה חיי מין, למהו למה ללכלך על התענוג של הבאדם עם מלה אינטליגנטית מהארון של הבית־מרקחתו יאללה, הוא אומר לד"ר, עכשיו אנחנו מדברים כמו נבר אל נבר, בלי חנטרישים, בלי אבו־עלי. עם היד על הספר הורה. סגרנו, ההו אתה בן חמישים וכמח, אני בן שישים וחמש. אתה בקושי חמישים קילו. אני מאה וארבעים, אולי קצת יותר. עכשיו תגיד כמה מעמים אצלך בשבועו יאללה, יאללה דוקטור, כילמה סחיך, כמו שאומרים אצלנו,

ב"" דחילאק, אדון מצליח, אומר לו הרופא, יש פה ילדים על בייון. אין דבר הילדים, תבוא מה, תגיד לי באוזן, אומר לו האבא

בא הרופא ואכר לו באוזן, שאנחנו לא נשמע. ואז האבא

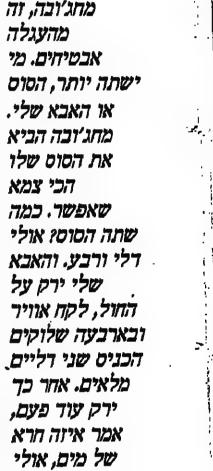
שלי אמר לו בחזרה באוון. יה שטויות, אתה צוחק עליו אמר הרופא לאבא שלי. בבריאות של הילדים שלי, אומר לו האבא שלי, ואני מדבר על הקיץ. בחורף זה עוד וותר.

אללה ירחמו האבא שלי. איזה בנאדם היהו עכשיו, עד שיביאו את האנכל, אני יניד לך למה אני לא אוהב את המלה שלכם. אתה יודע איזה מלה. חיי מין. אצלכם, האינטליגנטים, הנשים שלכם רוות ויבשות בגלל החיי מין הזה. אשה צריכה ארוה יודע מה, ולא חיי מין. אנחנו האנשים חפשוטים אולי לא קוראים כליכן הרבה ספרים, גם כן לא הולכים קונצרטים, אבל יודעים מה צריך לתת לאשה. אתם, האיוטלינוטים, גומרים אוניברסיטה, הולכים קונצרטים, שוברים עיניים על ספרים ומה אתם משאירים בשביל תנשים שלכמו קצת חיי מין. בלי מלפל. בלי חוואייג'. בלי סתוב חיי מיןו אללה יוטתורו מלח של בית־מרקחת עם ריח של בית־מרקחת. בעד זה, תסלח לי, בכח טליגנטים. תעשה לי טובה, תסתכל על תנשים שלנו, איך שמנות, איך מבסוטות, איך הבשר שלהם

צוחק כל הזמן. יאללה, בירברנו מספיק. צריך לאכול משהו. הנה באות הפיתות תחמות מהדעור של העיראקי. תריח איזה ריח שגעון יש לפיתות האלה. נכון: יאללת, תיקח חתיכה, תטבול במיץ של הבשר, תראה מה זה הענוג ותעווב אותנו מהדיאטה. מושת תבוא מה חביבי, תביאי לנו מהמקרר כמה בירות קרות. ותשאל את אמא איפה התפוחי אדמה בתנור שאמרה לנו, ואולו נשאר כמה חתיכות מהקוסה בחשה של אתמול. יאללה חביבי, חווז, לפני שאוחנו מתים פה מרעב.

האינטליגנטים, הנשים רזות ויבשות בגלל החיי מין הזה. אשה צריכה אתה יודע מה, ולא חיי מין. חיי מין! אללה יוסתורו מלה של בית־מרקחת עם ריח של בית־מרקחת. בעד זה, תסלח לי, ככה נראות האינטליגנטים. תעשה לי טובה, תסתכל על הנשים שלנו, איך שמנות, איך מבסוטות, איך

37 8172710

תביאו איזה בירה

לתקן את הטעם.

אח, האבא שלי,

האבא שלי. איך

היה אוכל! איך

הסום של

היה שותהו פעם

עשה התחרות עם

החיים בזבל

(המשך מעמוד 34)

פעם חסר אונים מול תופעות שכשום תורת לחימה לא תרגלו אותן, למשל "נינג'ות". הנינג'ות הם שם כולל למסמרים ושאר אכיזרי מתכת מעוקמים שפזורים ברחובות ובשבילים ומטרתם למנוע מהרכבים לנסוע. דין מכונית מקומית ביום שביתה המבקשת לצאת לעבורה ודין רכב הסיור של צה"ל הוא זהה. יש ויכוח בעברית אם לומר תקר בצמיג, או נקר בצמיג. בפועל יש הרבה פאנצ'רים וגם זה מסוג העיסוקים החדשים באינתיפארה. כלילה לפני יום שביתה, אר לפני יום שכת רגיל שבו לא נוסעים לעבור בישראל יכול סיור לילה אחר להחליף גם 8 גלגלים (אליאנס עריין). הגלגל של הקומנדקר הצבאי מורכב מלא פחות מ-8 ברגים. וואת עבודה רבה. צה"ל הגדול שהמציא עד היום כל כך הרבה פטנטים צריך למצוא עכשיו פתרון גם לזה. היה מי שאמר שגם החלפת גלגל צריכה עכשיו להשתלב בתוכנית האימונים.

המיתון היחסי בפעילות ברצועת עזה לעומת חורשי החורף הסוערים נובע כין השאר ממה שנהוג לכנות לחצים כלכליים. במהלך מספר חורשים הוחלפו תעורות הזהוי של תושבי הרצועה והתנאי לקבלת תעודה הרשה היה פרעון הוכות כללי. משפחות שהתחמקו מתשלום במשך שנים נאלצו לגיים סכומי גדולים של אלפי שקלים ומי שצריך להרוית כסף והולך לעכוד אינו מתפרע. לפני מספר שבועות החל להתבצע תהליך דומה של החלסת לוחיות הרשוי של המכוניות ברצועה. גם כאן החנאי לקבלת לוחית הוא פרעון תוכות ותיקון הרכב. שני הארועים האלה לוו כמובן באיומים על האוכלוסיה שלא להחליף תעודות ולוחיות, אך כמקרה הזה גובר יצר הקיום והצורך לנטוע לעכור כישראל על הלחץ הלאומי, אפשר שיש כאן רמז לאפקטכיות של צערים כלכליים בשלכים הכאים של המאכל.

7

תעורה היא סם החיים של כל תושבי הרצועה ווו לפחות אחת הדרכים של חיילי צה"ל להשליט את רצונם על האוכלוסיה ללא צורך באלימות. לקיחת תעודה מערכי אפקטיבית כרי לאלץ אותו לככות צמיג בוער, למחוק כתובת, להוריד רגל אש"ף מעמור החשמל. מי שמסיים את המטלה מקבל את התעודה בחורה. בסופו של דבר החלשים הם הנפגעים. אתה מעיר את האיש שעל ביתו צויירה כתובת ההסתה כדי שימחק אותה, ביריעה ברורה שלא הוא כתב אותה, אכל בג'בליה כולם מחזיקים כבית צבע או סיר ולא צריך להסכיר הרכה כדי שהכתובת ממחק. אלא מה, המחיקה מחווה תמיר תשתית לכתובת הכאה. ותמיד תהיה הכתובת הבאה. אין כג'כליה אפילו בית אחד שאינו מקושקש בצבע. לא בריוק תרכות דיור.

פגיעה יכולה להיות לפעמים חמרה יותר. בשבת אחת רואה לפחע הסיור אשה שכל שמלתה מפונה בדם נעה ברחוב בעת עוצר מוקפת בעוד מספר בני משפחה. מרחוק זה נראה כאילו ירו כה, אכל אחרי שניות מתברר שהאשה נשאה כורעותיה את כנה הקטן חיים, רק האלה היא התשוכה המעשית לאבן. שתיהן שנפצע. הילד ככן 3 שיחק כחצר הבית ונכנס למחסן יכולות לחבוט ברקמת הבשר ולהגיר דם כמעט בצורח של צנורות שהושכר על ידי המשפחה לגער בן 18 שמת עסק באינסטלציה. התינוק נטל חתיכת צינור מן בסתם יום של תיל מגיע למאחו בג'בליה צוות של המחסן ולפתע התפוצץ החלק ביריו ופצע אותו הטלויזיה השוויצרית המבקש לחכין סרט תעורה על אנושות. האב התיסטרי מבקש מהחיילים להכנס הווית הישראלית של האינתיפאדה אחרי שתוכנית ולכדוק את המטען שהתפוצץ ובתוך כך מגלים עוד קודמת הציגה את הווית הערבית. המראיין השוויצרי, אצבע שנקטעה ושולחים אותו כמהירות ליסוע אתה באנגלית טוכה, מאתר מרואיינים פוטנציאלים ושואל לבית החולים בעקכות הילד שכבר הוחש לשם במונית. כמה שאלות רקע כטרם יפעיל את המצלמה. משמואל לולא חילד אמשר והמטען המאולתר היה מוצא גרינגרס מרחוכות, כן 37, אב ל־5 ילדים הוא מבקש

דרכו אל חיילי צה"ל. מה עדיף: אגב, לפחות במקרה . לרעת כיצד אבא כמוהו רודף אחרי ילדים כגיל ילדיו הוה לא יכל איש להמיץ. שמועה כאילו נורח התינוק שלה

साम्ह्यांत ३८

בידי חיילים. ולמי שלא יודע: זה מאר פופולארי להפיץ שמועות כי אנשים שמתו או נפצעו בדרכים שונות ומשונות, נהרגו או נפצעו כיריו של הצכא

התעסוקה המבצעית של חיילי המילואים הישראליים כשטחים מתחילה להיות כתורשים האחרונים נטל התוזר בתכיפות ונופל על מעט מדי כתפיים. אחרי תעסוקה שלישית בתוך 9 חודשים אי אפשר להתעלם מכל מיני רברים שעוברים על האנשים. יותר ויותר חיילים נוקקים לתופשות מיוחדות, יש שנוסעים במיוחד לחו"ל כדי לקחת פסק זמז ולדלג לפחות על תעסוקה אחת. יש תחושה הולכת וגוברת של קיפוח על כך שהנטל אינו מתחלק מספיק וקבוצה קטנה של יחירות מבצעת את הסבב כתוך

> התינוק נטל חתיכת צינור וזה התפוצץ בידיו ופצע אותו אנושות. האב ההיסטרי מבקש מהחיילים לבדוק את המטעז.

אחרי תעטוקה שלישית בתוך 9 תודשים, אמרי חזרה נוספת לג'בליה, תעסוקה ברמת הגולן בשיא החורף נראית כבר משאת נפש. התסכול החוזר בכל פעם בסיום שרות כזה מתגבש לעומם נפשי לא מבוטל המותיר סימני שאלה על מה שזה עושה לנו. ימנים, שמאליים, אשכנזים, ספררים - אצל כולם אתה מגלה לפתע את התשוקה הבלתי מוסברת להרכיץ בכל הבח כנער שנתפס מיירה אבנים, או מפר עוצר. אנשים שמאו ריב סתמי כבית הספר לא הרימו יד, תוכטים עכשיו ללא רחם כתחליף עלוב לכל מה שאמור להם לעשות. וככר אמרנו הרי שהמקומיים רגילים לקבל

וזה מותיר טימני שאלה, כי אתה לא רואה אף אחר שהרביץ מתייסר כנפשו אחרי שהרביץ. להיפך. המכות מותירות מעין תחושת ריסנות, כמעט פורקן מלווה בשכנוע שכך צריך לעשות. וככל שחולפים החורשים ועוד צו מילואים מגיע ושוב זורקים אבנים ומקללים הולכת כנראה הסבלנות ופוחתת.

ובצר כל ההרוצרים האלה, כאשר על פי ההוראות

זהה.

שנה לו ביונוס "We are doing our job" בפשטות. וזה באמת המוטו כולו. אבל ככל ואת למחרת בעודו יושב על הג'ים זיתה נרינגים ילד מ נרול שזרק אבן נמלט אל מאחורי חומה של כית סצי. בקלילות זינק גרינגרס אל הדעמה שלח יד ומשך את הילד התוצה. אבל כשראה כן כמה הוא המתמק כשתי סטירות ושלח את הילד לדרכו.

ויש גם עמוס מזוז אחר מרמלה שכל היום מיבן על הבן שלו בן השנתיים וחצי ולו באמת קשה עם כל הפעוטות המקומיים שככר בגיל הוה יודעים להיש אבן קטנה כהתאם למימדי נופם.

ג'בליה, כאמור, מרבים לחטיל עוצר נעת האחרונה ובמחסום בפתח המחנה שנועד למנוע כניסה ויציאה אפשר להשקיף קצת על עוד כמה אורחות חיים. ראשית, כבית הסמוך נכלל לא יורדים לורוק את הזבל אלא פשום זורקים אותו מהחלון לערימה שלפני הבית. אחר כך מגיעים אנשים שיצאו מהמחנה לפני שהוטל עוצר ועכשיו מבקשים לחזור. זוג זקנים אחד חוזר מרחוק עמוס כארגו עובים וולי סברם. את שביהם סוחבת האשה. הארגו על הראש, הדלי ביד. הזקן המקומי לא מדיו אצבע נו כשיכואו לכיתו ויאמרו לו למתוק כתובת ישלה את האשה. מגיעות גם שתי צעירות בבנרים המסורתיים אתת כגפה ואתת עם תיבוק. הן שבו מבית התולים נאצר. זו עם התינוק מבקשת ללוות את תבוחה הצעירה הביתה. "נשים לא חולכות פה לבר", היא מסבירה, "גם כאור יום יכולים להטפל אליהן". תוץ מזה באים פועלים שחזרו מישראל ממקומות עבודה וישוכים מוכרים.

הם מסתבלים לך בעיניים ואתה תודה אם תודה אותם פתאום באיזר מסערה, או מפעל, בישראל. שלמה צועתי מירושלים מספר איך כפסח אחרי מילואים בה חברון הלך לשער שכם לחפש סייד לבית. בתר לבסף. מישהו ובדרך לביתו הייתה שתיקה ארוכה ול כשהגיעו והבחור התחיל לעבוד הוא שאל לפתע או צרפתי אם כחודש מרס הוא שירת כאיוור והיה ככפר ארנא שם היו לפלונה לא מעט צוות. צופתי מושי שהסייד לא העו להזכיר את המפגש כטרם תובשתה לו העבודה מחשש שמטעני המילואים של הלקוח ינים לו להססר העבודה.

למחסום בין מחנה הפליטים לכפר ג'בליה מגיעה גם משלוח כרים של כית אופנה שירו הממוקם כניה. רומנו בתל אביב. מהברים תופרים כאן מכנסיים תמורת 3 שקל לזוג. הסיטונאי ישלם עליהם 18 שקלים, אנחנו לפחות 25. התופר שמופתע ממידה התעניינות הנוכרת שלנו במשעו הצבעוני מספר שבתפירה מועסקות רק בתולות. בחורה שמתחתנת מפסיקה לעבור.

החיים בג'כליה, בריוק כמו ככל פינה בשפחים, מעלים הרהור שמוכרחים להתחיל ללמור ערכיה כמי שצריך. ערכי שעובר בישראל יורע ברדך כלל עברית אך לעיתים מתפקש להצהיר שאינו יודע. אבל הילדים לומר משתו, כאשר אתה נכנס אליהם תביתת בתכיפות גבוהה או נתקל כהם ברחוב. או "אוןייה" זו תעודה ו"סאקר" זה עוצר, אבל זה לא מספיק.

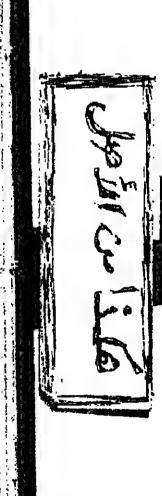
סליתה על ההשוואה, אבל בחוד הביתה אני חוצה: נהליכה רגלית שכונה אחת כבני כהס, עדיין ורווי מראות וריחות שקשורים לסמטאותיה של ג'כליה. אינסטינקטיכית אני כמעט מתכופף למראה המוני הילדים. אבל כבני כרק התרדית שום דכד לא קורה וק מבטי סקרנות תמהים נשלחים לעבר החייל המאוכק שהולך שם עם נשק. כניכליה - לעומת זאת - כני

אורי גינוסר

אולם חולנות חולון – רח חופה 10 טלפון: 03-807806 608-03

שוש אותנו בביתו 32 בתערוכת דתלטי ישראי בכר חארנו קרליבף 10 1284 160 פ"לירן", עמק יזרשאל 16 127757 ירושלים: "ארים", חופה 12 128 120 פ"לירן", עמק יזרשאל 16 120 ירושלים: "ארים", חופה 120 בכל חוארנו קרליבף 10 פ"מולאל ברעוד (בית וישמו) דרך בות לחם 120, 124881 ל-20 מופה 120 פ"מולאל 12757 10 באר שיווק", קק"ל 12,5377 10 באר שיווק", הנמל 146 ב-190 מיניש אוורץ", דרך חיפת 186 קרנו אתא, 12677 10 באר שיווק", קק"ל 12,5377 10 באר שיווק", הנמל 146 ב-190 מיניש אוורץ", דרך חיפת 186 קרנו אתא, 12677 10 באר שיווק", קק"ל 12,5377 10 באר שיווק", הנמל 146 ב-190 מיניש אוורץ", דרך חיפת 186 קרנו אתא, 12677 10 באר שיווק", הנמל 146 ב-190 מיניש אוורץ", דרך חיפת 186 קרנו אתא, 120 מיניש אוורץ", דרך חיפת 186 קרנו אתא 16677 10 באר שיווק", הנמל 146 ב-190 מיניש אוורץ", דרך חיפת 186 ב-190 מיניש אוורץ הווים אווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אוורץ הווים אווים אוורץ הווים אוורץ הווים אווים אווים

כמו הציפורים הנודדות גם היא באה לכאן בכל שנה, וגם היא שרה. אסתר עופרים, עוד מעט בת 47. שיריה העבריים, היא אומרת, הם החיבור בינה לבין הארץ. דוב הזמן היא בהמבורג, עם בעלה פיליפ פון־זייל, בן 30. אבי אמו היה יהודי. אביו, ממשפחת אצולה גרמנית־פרוסית, מבעלי רשת שידור איזורית חשובה, נושא בתואר ברון. עם בעלה היא מדברת גרמנית ואנגלית. עם בנם, בן חמש וחצי – גרמנית וקצת עברית. "העברית", היא אומרת, "תמיד תישאר הבסיס. בשפות אחרות תמיד ישמעו שאני קצת זרה".

מאת יעקב הכהן

כמדים נהנים מפריווילגיה רציניתו הם זכאים, ככפוף לרצונם חטוב של הסררנים, להכנם להיכל ללא כרטיסים ולשבת על מדרגות היציע, או – אם המזל שיחק להם ונותרו מקומות פנויים – בכסאות. מחוץ להיכל ניצבים כמה עשרות חיילים, בתוכם החתום מעלה, מצפים בקוצר רוח לרגע כו יתיר להם חוד מעלתו הסדרן להכנס. המבטים מופגים לעבר הסדרן ומחוני השעון. נותרו כחמש דקות להתחלה ואור ירוק לכניסה טרם ניתן. זה תמיד מגיע בדקה התשעים ומלווה מתח רבו יתנו או לא יתנוז ברגע האתרון נכמרים רחמיו של ארון סדרן והחבורה כולה נוהרת

אוגוסט 1988. אולפן החזרות של לְהקת בת דור בקומת המרתף של לונדון מיניסטור כתל־אביב. כפינה הימנית של האולפן פסנתר עליו מנגן המוסיקאי יוני רכטר. לצירו, על שרפרף גמוך, יושבת ושרה אסתר עופרים. "הכניסיני תחת כנפך". על מפסל כצד עתונאי שבא לשמוע ולהתרשם מהחזרה, מאזין ומתקשה להסתיר את התרגשותו. ההרמונית המוסיקלית בין השניים מושלמת. הם ממעטים כדיבורים, משאירים את האמירות לצלילים. הזמן כאילו עמד מלכת. 16 השנים שחלפו מאז הקונצרט ההוא בערב יום העצמאות כאילו נמחקו. אף ששמע אותה בכל פעם בה הופיעה בארץ, הקשר האסוציאטיכי מחבר בין שני

שהשירים הישראלים אותם שרה שנים רבות כל כך הם אוזגיים לשירים האלה". שהצליחו לשמר אצלה את השפה בצורה כה יפה.

ידוי: השנה – 1972. המוער – ערב יום העצמר אות ה־24 למדינת ישראל. המקום – היכל התר־ כות בתליאכיב. בעוד רקות אחדות אמור להגיע. אני מנסה להגיע לשלווה, לשקט ולמנוחת. להתחיל קונצרט של אסתר עופרים. חיילים שיר עוזר לי להרגיש אנשים. זה, אולי, הקשר הראשוני שנוצר ביני לבין אנשים. את הכניסיני תחת לא כל כך אוהבת ולכן לא אשיר

> אסתר עופרים שרה במשך יותר משעתיים וכובשת את הקהל. הדרן ועוד הדרן ועוד הדרן. 3,000 איש ניצכים על רגליהם ומאזינים פעם נוספת לשירים כמו "היו לילות", "היי ציוניוני הררך" ו"הכניסיגי". הקונצרט מסתיים ומשאיר את מאזיניו עם טעם של

המעמרים. אצלו היא היתה ונשארה אמתר המלכה. למחרת, במסעדה קטנה, נפגשים לראיון. נוכחותה במקום אינה מעוררת כל התייחסות בין האנשים היושכים בשולחנות הסמוכים. ספק אם הם מוהים אותה. על התרגשות אין מה לדכר. ברגעים הראשונים של השיחה היא מרוחקת וסגורה. אחריכן היא משוחררת מעט יותר, אם כי עריין לא משרה תחושת של "שנינו מאותו הכפר". אסתר עופרים מצטיירת כמי שחיה כתוך הכועה הפרטית שלה וכהחלט אינה מעוניינת לפתוח פתח לעולם שיחרור לתוכה. גם כשתישאל על בנה יחירה, אותו ילרה בגיל מאוחר יחסית, תשיב כאדיבות אך תשאר מופנמת ולא תשתפך. בעברית שלה אין שום רמו לשפה זרה. היא אינה מתכלת את דבריה כמלים לועויות. אפשר

כנפך' שרתי לראשונה לפני 12 שנה. הוא געשה חלק מהרפרטואר הקבוע שלי. כשנים המאחרות אינני שרה שירים שאיני אוהכת. אני שרה כבר יותר מ־25 שנת. לא תמיד אתה שר שירים שאתה אוהב. אולי זה מותרות, אבל אינני מוכנה יותר לשיר שירים שאני יוסי גרבר: כמו צמח מרגישה שאיני יכולה לומר אותם כאמת. שירי רוק'נרול, למשל, אני

האם השירים הם המקשרים בינך לבין האריין:

"אגי מהפשת תמיד את המקום אליו אני רוצה

בעציע הלא־נכון אותם. ההפסר לא כל כך גדול". הפריצה הגרולה של העופרים (אסתר ואבי רייכשטאט, בעלה צמד העופרים במועדון החיאשרון כחל אביב על חקן הראשון והאיש שעימו הגיעה תומעת תחימום שקדמה לכוכבי תעדב - חבר רביעות להצלחה בינלאומיתו היתה לפני 26 המועדון (גדעון וונגר, ועוקלית בן סירא, האובן שמר (שמעון שנה כאשר השניים הופיעו כנציגי ישראל בפסטיוואל ומר שנערך

"תייתי מאוד מיודד עם ה'עומרים', אני זוכר שהיה להם קחל שבא במיוחד כדי לשמוע אותנו, מוחוק, ולא חיה מאחר לחופעת. כבר או תיא ריחקה קחל. כאשר עבדתי כחייל אחיר בחברת 'אל על' נחבקשתי לארגן מקיבת לילדי תעובדים בחג תחווכה. הזמותי את ה'עופרים', והם תיו מאושנים מכך שקיבלו את החלטורה הזו. תתופעה החקיימה. ודמה לא בקולנוע 'חו' והם קיבלו סכום מנוחר (200 לירות, בתוולות שנות השישים), אבל הדליקו את הקחל:

משחה את אסום שוב בשנה 1979, במינכן שבורמניון הייתי שם בחומנה רשה ללוויזור שצילמת אה האטרון בובות העץ של ארוק. הבמאי שעבר איתון היה מיודד איתר וויא היוצו או עדיין משרטמת משור בנישוה למרות שיון בבן תית אחדי שיא הקויירה שלה. מצאות אותה תובה יות פחות ושקטה מכמי שתיתו. חות לי יותר קשה ליצור אותה קשר: מאז הקשר היוויד שוש לי איתר זה שאני משחים אה שינית בתובנית וזרדיה שלו

לדעתי היא ימרת ודולה, אבל יש אצלה לובי שוה ארץ ישראל איוון מישמיק ווא בגנו איוון גמנו שמוצא בעני הלא ובון. דווקא היא היונון צריבה לדויות בארץ. הוא וושוח שורם ציוויום (ללא מרבשות) ומימוקה לומי צישות חיפו אולי זה מפני שחיא תיה בניבר לכן אני הרשב שמקופה בישואלי

רוב הקהל היה מורכב מישראלים. גם את 'היו לילות' לא שרתי בתוץ. זה היחם שלי לשירים העבריים. כאן מכירים, אוהכים ומבינים אותם, ולכן אני שרה אותם רק פה. אם לי יש מקום לשיר פה, זה וחיכור ביני לכין הארץ. לא צריך להסביר שיך. אם אתה עומר בפני קהל בניו־יורק ומנסה להסביר, גם בחצי שעה לא תצלית. אני אוהבת לשיר כאן כי פה יש

בעיר צופוט, פולין. החצלחה

המסחרות שם פתחה במניהם את

הרלתות. באותה שנה (1962), היא

נזכרת, הקליטה את 'היי, ציוניוני

אססיק לשיר אותו רק אם יהיה לו

ממלא מקום. מבחינת השירים הוא

נחשב אצלי לחבר טוב. אני אוהבת

רבים משיריו של זעירא. זהן שיר

חמרינה, בימים שבהם חיו תקוות

ואחבה מסוג אחר לארץ הואת. היום

האהבה הרבה יותר תאוותנית. אני

הושכת שאם עדיין אפשר היום

לשיר אותו, זה לא כדי להחזיר

מומנט נוסטאלגי, אלא שהשיר

עצמו לגיטימי ורלוואנטי, לא שרתי

אותו בארצות אהרות, למעט פעם

אחת בהופעה בניריורק, אבל שם

"אני עריין שרה את השיר.

הדרך" של מרדכי זעירא.

(חמשך בעמוד תבא)

deed a

(המשך מהעמוד הקודם)

חודש ימים לפני שתפתח את סדרת הקונצרטים הנוכחית שלה היא שקועה בעבודה אינטנסיווית. מנותקת מבעלה ומכנה היא יושכת בתל־אכיב אצל אחיה ונפגשת מדי יום עם המנהל המוסיקלי של תוכניתה, יוני רכטר, וצוות הנגנים שילוו אותה. על ראיונות לכלי התקשורת היא "אינה משתגעת". הביקוש במשרדי הכרטיסים להופעותיה מעיד כבירור על כך שרבים זוכרים לה חסרי נעוריה ובגרותה ורוצים לשמוע אותה ואת שיריה.

פעם תכלול אסתר נהופעותיה שני שירים ישראליים חדשים: "היא הולכת כשרה מתוח" של מאיר ויזלטיר, ו"ראה" של עלי מוהר. את המנגינות לשניהם כתכ יוני רכטר. (ראה מסגרת).

"אני לא יכולה ללמור שיר כלי מנגינה או

את חושבת וחולמת בעברית, או בשסה

"אני חושבת בעברית. קשה לי לומר באיזו שפה אני חולמת. בשנים האחרונות אני כאה לארץ פעם בשנה לתקופה של שבועיים. רוב זמני אני נמצאת כתמבורג, שם אנחנו גרים. בעלי, פיליפ פון זייל, הוא בנו של אחר מבעלי רשת השידור האזורית וסטדויטשר רוגדסונק. כגרמניה, לאדם המכהן כמנהל רשת טלוויזיה, יש כמעט כות פוליטי. אבי בעלי הוא ממשפחת אצולה גרמנית־פרוסית והוא נושא כתואר ברון. אבית של אמו הית יהודי. אנחנו מדכרים בינינו גרמנית ואנגלית. הבן שלנו, דור־בנימין, עכשיו בן חמש וחצי, מרבר גרמנית וקצת עברית. אני מחזיקה עד היום דרכון ישראלי וגם לבני יש דרכון ישראלי. כל כך הרבה שנים אני לא פה, אכל העברית תישאר תמיד הבסים שלי. כשפות אחרות תמיד ישמעו שאני

קצת זרה, אם כי לא מפריע לי לשיר בשפה אחרת". האדם אינו אלא תכנית נוף מולדתו?

לא הייתי הטיסוס החבר'המני. זה דבר שקצת לא מקבלים אותו בארץ. היחס שלי לארץ לא מתחיל שלי. יש לי פה חברים, כני משפחה ושפה. השפה היא ההווייה. אני אבוא לכאן וארגיש כדינק אותו דכר גם אם לא אופיע".

הסריירת של אסתר ידעה שנים רבות בפיסגת הומר העולמי. עד 1973, כל עוד הופיעה בפני שהל. היא מכרה מליוני תקליטים. כאשר הפחיתה את מספר הופעותיה ואחרי־כן חדלה לגמרי, ירד קצב המכירות. למני שש שנים נישאה לפילים מון זייל (כיום בן 30. אסתר כמעט בת 47). כאשר הרתה, בטרם ידעה שהיא כחריון, המשיכה להופיע, ואחרייכן לקחה לעצמה חופשת לירה שנמשכה כשנה וחצי. לאחר מכן הופיעה בהפקה הגרמנית של "גיטו" – מחזהו של יהושע סוכול שהועלה בברלין ובהמבורג בבימוי פטר צאדק, הנחשב לאחר מהשובי התיאטרון הרוכר גומנית. אסתר גילמה במחוה אותו תפקיד ששיחקה בתיאטרון חיפה ריקי גל.

"שם ההפקה היתה הרבה יותר גרולה ועשירה.

כמשך השגים השתנה טרר העדיפויות שלה. "ער

ללמוד מנגינה ללא טקסט", היא אומרת. "הם מחוברים אצלי. האחד חלק מהשני. אם המלים נכונות, המנגינה מתלבשת עליהן נכון, ולהפך. יתכן שמאיר ויזלטיר לא יסבל את הפרשנות שלי לשירו. השיר הגיע אלי רכך יוני. את ויזלטיר איני מכירה. השיר הגיע אלי לא כפיוט שלו אלא כשיר שהיה מוכן,ותוך כדי החזרות קיבל את צורתו הסופית. כן, זה לא המלים להוד והמנגינה לחור. זה שניהם נשואים ביחר".

בתוכנית טלוויזיה אמרתי פעם שאני הנוף של מולדתי. נופי הארץ שספגתי כילדותי מלווים אותי תמיד. אני אוהבת את טוסקנה שכאיטליה, את דרום צרפת ואת יוון כי הם מזכירים לי את המראות שספגתי בילדותי. כשאני מסתוככת כהמכורג אני לא נראית בדיוק כמו אחת שגדלה שם, או בקופנהגן. אני מרגישה מירה מסויימת של זרות בכל מקום. אף פעם ונגמר נשירים. הוא חלק מחיי, מהתוייה שלי, מהדמות אנחנו. השירים הם צורת התבטאות של הזהות או

השירים ששרתי היו שירי הגיטו המקוריים שתורגמו לגרמנית. המנגינות – אותן מנגינות ששרו בניטן וילנה. זו היתה הגיחה היחירה שלי. כנראה שמכחינת חומן, הצעות אחרות לא התאימו לי. הייתי שקועה כחיי המשפחה. השתתפותי ב'גיטו' ארכה שנה וחצי. לא, אינגי מרגישה כאילו מאז ישבחי בטלה".

לי מקום כמו הוחמץ. זו לא בעייה שאני סובלת ממנה".

עופרים: "בתוכנית טלוויזית אמרתי פעם שאני הנוף של מולדתי".

לפני 15 שנה", היא אומרת, "לא היה לי דבר בחיי זולת הקריירה. זה היה משהו אוכססיווי. אחר כך התחלתי לפעול לפי מצב הרוח. אם סגשתי אנשים שהרגשתי כחברתם נוח והייתי מוכנה לעבוד איתם – עשיתי דברים. אם לא – לא. יצאתי מהמעגל של לעשות כל הומן ולרוץ בלי המסקה. גם היום, הרבר שנעים לי ביותר זה לשבת באולפן של 'בת דור' ולשיר. לרוץ מאולפן הקלטות אחר לשני זה לא הטמפו שלי. בשנים רחוקות עשיתי את זה מכוח האינרציה וחשבתי כל הומן שזה נורא חשוב. עכשיו החיים עצמם יותר טוכים. אתה מתעניין כרכרים אחרים, חוץ מהקריירה. לא, השינוי בסולם העדיפויות

אינו קשור אצלי באמהות". לא, הארגק אינו נפתח ותמונה של הילד אינה נשלפת. "הילד אוהכ להיות פה כתנאי שאני נמצאת פה. זו אינה הסביבה הטבעית שלו. אני נורא אוהבת אותו אכל אני לא ממש אירישע מאמא. העיסקה שעשיתי עם עצמי היא – ברגע שיש לי כן, אני כולי שלו. לא מתמקחת איתו על זמן וקריירה. כל ערכ אני שרה לו שיר ערש. באחר מתקליטי אני שרה את שיר

הערש הידוע של ברהאמס. אני שרה לו כית אחר

מאוד מעניינת. את תשירים 📥 באנגלית שחיא שרת עתה לא הכרתי לפני־כו אלא באומן שטוזי, ועם שיריו של מרדכי זעירא מפיה חיוו לי מיםגש ראשון, ופחאום ראיתי אותם באור אחר. הם מאוד מצאו חון בעיני. גם מת שחיא שרח וגם מה שמצאתי בסמר שיריו אותו היא נחוון לי.

"כשעובדים איתה, יש תחושת שמווחדת רק לה. חביצוע שלה מקנה לשירים נופר מאוד מסויים. זת מחייב אותי ואת הנגנים לנגן בצורה שמתאימת רק לת. גם בחירת תבלים חמלונים רק כלי הקשה. בעיבודים אני מנקה להגיע לאיזן שקיפות, היא ומרת נפלאת ותענוג לעבוד איתה.

"במיפנש שלי עם החומר שמווחה איתה חיות משתו מאוד מרעון. את השיר של מאור ויולטיר הלטוח מחוך ספרו מוצא אל הים בתבתי לפני כמת שנים, כאשר מזי כחן חיפשה חומר וותחולנו לעבוד על כמת שורים, בטופו של דבר ות לא תתאים לה. הקלקתי את החומר על רשמקול ביתי, ושכאטתר באת הרגשתי שות יבול מאוד להתאים לה. לשמחתי היא השבימה איתי, ועבשיו יש שון חדש".

בעברית, כית אחד כגרמנית ובית אחד כאנגלית, ועם זה הוא גרל. אנתנו לא חונבים כבית את העניין של האמא ששרה ומופיעה כפבי קהל. אין צילומים שלי על הקירות וגם את תקליטי הזהב שקיבלתי לא האים

'אני יודעת

שלא יקדישו

לחיפושיות. זה

"אני נורא מקוה שהילך יהיה מוסיקלי. יש לו קול ישה מאוד. מגיל שנה וחצי הוא שר חלקי מנגינה מכלי לוייף. הוא מאוד אותב מוסיקה. לשבת על יד השנתר ולקשקש עליו. בקרוב יתחיל ללמוד נגינה בפסעתר.

ל בעלה מספרת אסתר שבתקופה כה ל בעלה מספרת אסתר שבתקופה כה באוניברסיטה של נידיודק ועכשיו הא כותב מוסיקה. יש לו מערכות של כלי נגינה אלקטרוניים ממוחשבים ווצא עובר איתם.

במוסיקה הישראלית העכשווית היא אינה מעורה במיותר. יש כמה כותבים שהיא אוהבת ודם מדגשים אותה. היא מזכירה את שם טוב לוי וכמובן את יוני רכטר. "אני שומעת הרבה מאוד מוסיקה קלאסית. בשנים האחרונות גיליתי את מוצרט. העולם נדול וקורים הרכה דכרים תרשים. אני שומעת מוסיקה פל נינו רוטה ומוסיקת רנסאנם. מקשיבה גם לתום דיינס ולפילים גלאם. אני אודבת ג'אז".

אילו היית מקרישה את כל משאביך לפיתוח הקריירה, היית בודאי תוחפת מקום־כבוד כבל לקפיקון לתולדות המופיקה במאה תעשרים. "נכון, לא טיפלתי בעביין הזה. אני יודעת פלא

יקרישו לי מקום כמו לחיפושיות. זה הוהמץ. במקמות קטנים אולי יוכירו אותי כומרת ישראלית, או שרת שבאה מישראל, אולי יאמרו זמרת־עם או ומרח שום. ד לא בעייה שאני מובלת ממנה. אני נהנית מכך שננעתי בבל כך הרבה סגנונות (ברכטרוייל, פול מקארטני, שוברט). קשה מאוד לחבר אותי למשהו. אני קשה לקיטלוג. התענוג היה כולו שלי. לשיר גם שיר שייקספירי וגם שיר כלארינו. אבל אני מתארת לעצמי שההיסטוריה תזכור אותי כמי ששרה את סינדולה רוקפלה. אגב, זהו השיר היחידי ברפרשואר שלי שאיני

כולה לשיר לבר". את עומדת עכשיו לפני מדרת קונצופים באולמות הגדולים ביותר בארץ. לאיזה סוג של קה KIL CIKELL

"יוני רכטר התבסם על מה שקיים, והשירים סלם קיבלו עיבודים חרשים. לגבי הקהל, אולי לא יהיה בכך שינוי מתותי. כשבילנו זה מרענן ומחרש. אח חוזר על שיר כמו שאתה מרגיש אותו היום. נמו שקשור לקול שלי אין צורך להוריר או להעלוה סולמות. בהופעות אני מקוח שיהיו אוזניים הרשות בנוסף לגרעין הנאמן והקנוע".

אחר מהנאמנים האלה ונוא אני.

LAROUSSE ENCYCLOPEDIA OF MODERN ART מוקום יסבע שייף

רכן 27 טייח לחופש נולדה יוו אדננטון אחד מרבי המכר תברולים בכל זומנים, סיפורה של - חלביאה אלנה מונס במחדורה תושה, מלוות בציכומים במקום 32 שיח

אפתנית ותאות נקם.

אס ונאס הנוצצת.

רק 24 שייז החוים, אבידות הכרחיות ויתורים גורליים מדית ויוויסט ספר עטור שבחים המתמרד עם אלת התופעות הפסיכולוגיות העיכורות (החשובות

ספר תבדיתה והבישול שולוב מנרה של מתכונים אָקוּוְטִייִם, סִיפּוֹרִי מִסּעוֹת נעולם ובדירות יחידודי ם שעניינג אוכל וכשקאות.

סערה אדומה עולה

נוום קלנסי (2 כרכים)

אחד מהטובים

שבסיפורי תמלחמה

מודרנית חמתאר

מבצע אדיר מימדים

ול הצבא חטובייטי

בעקבות שואה

כאומית הנגרמת

מפעולת טרור של

כוטוי דת מוסלמים

ממום 46 שירו

רק 36 שייח

חברוויות ויתורים גורליום

רק 31 שיח

והבישול 00000 של זיידי מנוסי ושות במקום להצו שייח go refers Topic and bean being רק 10.50 שיח

ספר חבדיחה

+35 הדיאטה לבנות

גיון פרי ספודניק וברברה גיבונס

כמיוחד לנשים כניל זה תמשלבים תוונה

בריאה וירידה

במשקל. (מותאם למטבת

הישראלי ולשומו

במקום שנים

רק 27 שיח

לנשים כנות 15+ בעיות השפצה מיוחדות

וספר מציע 300 מתכונים ותפריטים שתוכננו

שמשיות ברחוב הנגיאים

הילד שי מטייל בעקבות שכושיות.

צבעוניות שהופיעו לפתע פרטאים כרחוב

מחייבות גם דיאטות, מתאימות.

בק 19.50 שיח מבחר הספרים

H132310 42

(המשך בעמוד 49) 45 8172210

דיאנה המלוכלכח ושטפח בגשם סגול. קורבט הקטנה והאדומה מתה אבחד באוחחן. ונייקל ג'קטון נגד פרינס. שני אלילי פוכ שחישולו בחודש האחרון עשרות אלכים בלונדון. זה לא רק התוסיקה. זו הליכת הידח והכיצוצים, התחובבת הסקסית וההתעלסות על תישה בתרכז הבתה; הבגדים התוזרים, הפעלולים, הנורות, ההשפות. והקהל, הקהל מצטמרד ונדלק ונסחך ונסער. . כחב מעריב היה שם. או, יֶה.

Binealo 44

אפשרות ל־24 תשלומים לא צמודים מעל 3,000 ש"ח בריבית 2.75%

08 (מול צריפין) | 08 240540 (מול צריפין) מושב ניה צבי (מול צריפין)

זכר, מכר, ידיד ורע

ני מכידה אותו מיום שהתחיל לחזר אחרי אשתו, ועכשיו הרי הם כבר מתבוננים לנכד ראשון, הבון זמן. אנחנו כמעט שלא באים האתר לביתו של השני אלא "פעם בירח מהל, אבל אמתו מצטלבים בכל מיני אירועים אצל מים משותנים, נסנשים כאותו פראייד, רוקדים על שול מופסת, ועלכים לאותן לוויות. אנהנו אפילו פנפקים לפעמים, כמנהג המקום לומר שלום.

פעם ביקשתי לקבות נמצר של המפעל שהוא אחד מתליו, וכשצילצלתי אליו – לצורך בירוד תנאים שה יותר – הוא לפתע נשמע ענייני מאוד, עם נוון שמוי בקולו. הכי שוב, הוא אמר, כדי שלא יהיו חשת לשני הצדרים – שתחתמי לנו על שטרות. עתי ואת לאתר שנים כאשר הוא חיבק אותי ולא התוחעיד לי משום שהעלה סומק בלחיי. טוב, אלה שים, השבתי. יש אנשים היודעים להציב מחיצה כין עף העסקים לבין מחלקת החברות, הרגש, החיים בישים תפואו לזה איד שתרצו.

ותוח פעם, כרגע של מתלבט בכפרו של נלפון, לחד שלנמנו בירה, הוא אמר משהו על "הנימוס פיק" שלו. מה שתאום, והדי אתה מאמריקה, לא? לא אני הוקא מנרמניה.

ותנה הוא מספר לי על החיים כברלין, ועל יתיות משם כילד ברגע האחרון, טלטלות, חיי פליט מערים האחיות שבותרו שם והדשמרו. סיפור עמנו. אד לא ידעתי על כך כל השגים:

- לא שאלה, אז לא סיפרתי. זאת אופרת שיכלו לעבור עוד שנים רבות עד שישה מאונו היה מסתלק לעולמו מבלי לדעת את שנו הבייטיקס של מי שהוא מחשיב בתור הבר.

עכשיו, נואו ונברוק את המלח "חבר". גם מבלי להמתכל כמלון אנו יודעים שחבר זה אתר שניתן לומד עליו, לחיות איתו כרע ובטוב, לדעת אודותיו כשעם הבל, וכן הלאה. אבל הדובור שתיאודוי אותו לעל שתנה בין "מכר" ל"יויד" – ונא לא לערבב. צילו היו לנו שיתות נפש וחילופי רגשות הוא היה - של להיקרא רע, שווחי דרבה אחת למעלה מחבר.

פה פתאום כא לי לחטם במושגי התברותו לפני פוסה קראתי בפתח וצראיון שערך רן בן־אמוץ ב'וויסות') עם יוסי פריים, עורך פרוזה, ועם ילדו יזוב המובל משיתוק מוחין, את המשפט הבא: "יוסי קרים תוא חבר שלי. אני מכיר אותו שנים רבות. דעתי שתוא נשרי פלוס כמה, אבל מעולם לא שמעתי שיו מלה על מה שבאמת מעסיק אותו ואיכפת לו

תיבת דואר / יש מחיר לבגידה

ברת אכידר הנכבדה, בעקבות שלוש כתבותיך במדור "חיים ואותבים" ב"סופשבוע" על ביקורן בארה"ב, קשה לי להתאמק מלהצביע על טעות גדולה אחת שרובנו עושים (כולל מוסדות המדינה ושליחיה) ביתסנו אל היורדים. הטעות היא, לדעתי, שאנחנו מוכנים לסלוח להם על בנידתם בנו. וכלבד

יתכן שקשה לתקן הקנותה ושמיות בדי לשלול מהיורדים את זכותם להיקוא "ישראלים", כגון אי־חידוש דרכוום הישראלי, אבל אזרחי תמדינה תנאמנים יכולים גם יכולים להביע את סלידתם ממעשיהם על ידי נידוי בוור, מוחלט ומופגן. כדברי המשורר – "ירקכו בקלונם סרוחים על צדורותם" בארץ השפע. אנחנו, הנבגדים, איננו צריכים לקבלם כאורחים רצויים כשמתחשק להמ

לבקר בארץ, וגם לא להאיר לתם פנים כשופגשים עימם בחו"ל. את היורדים עצמם ממילא לא נחזיר, אבל ליורדים בכוח – ותם רבים – נאותת בצורה חד־משמעית שיש מחיר לבגידה, והוא אובדן הקשר החברתי עם חבריהם בארץ. אם הם מוכנים לשלם את המחיר ולחיות מנודים על ידי כל

ישראלי זקוף קומה – יבושם להם. מרום' חנוך יעקבוון חיפה

וכואב לו יוסיום מזה שתים־עשרה שנה. הוא אף פעס לא סיפר לי שיואב, בנו בן ה־12, סובל משיחוק מוחין מהרגע שהוא נולד".

אז שוב אני שואלתו מה זה חברו רע הנושא על נכו שק של צרות שנים כה רבות ואחה אפילו אינך יודע על כךו או איזו מין חברות היא זו. אכל, אל נא. זו לא הטפת מוכר לעצמנו. אולי השימוש כמלה חבר זוא אינפלציוני. כואו נקרא לו מכר. ואין הרברים מכוונים אל דן בן־אמוץ אלא אל הסגנון המקוכל בין רבים וטובים שיש לדם בערך אלף ושלשימאות חברים – ובעצם ניתן למנות על אצבעות היריים את התכרים הראויים לתואר זה. כאלה שכאקור הם מגדלים בכית ילר בעל מום – לא רק שלא חופתעו אלא שבעצם אתם שותפים לחלק מן התלאות של גירולו.

מודל פופציק

סיסמה "העולם שייך לצעירים" אינה חרשה, אכל מדי פעם היא צפה ועולה בגירסה אחרת שהרעת פשוט אינה סוכלת. כמו, למשל, - הצימטה של ד"ר אריאל אוקסהורן, גניקולוג בראיון (ב"לאשה") על ניתוחים פלאסטיים לשיפוץ אברי המין של האשה "גם בנות 50 ויותר מכקשות ניתוחי יופי צנועים אלה. האשה רוצה לשפר את תחושותיה המיניות גם לאחר גיל 50. היא לא מסתפקת בנפש". כמעט נפלנו מן הכסא. האמנס אין

החיים מסתיימים בגיל 50 וכל שנותר לזקנים הללו לעשות זה לשכת ולצפות לקץ? במקרה שני יוכא דו־שיח קצר ממערכת עתון. כתבת לעורכת: אני דוצה לראיין אשה אחת,

מכוגרת, שפתחה פאנ כשרון. עורכת לכתכת: אז מה המיוחר? כתבת לעורכת: למרות שהיא זקנה היא בכל זאת

פתחה פאב ומנהלת חיי לילה. עורכת לכתכת: כת כמה היא, האשה?

כתבת לעורכת: היא ככר בטח בת 50. ואז כאשר נדמה לך שבכל זאת, לאחר ששככו מצהלות יומ'לרת 50 והכל הכטיחו שהחיים הטוכים מתחילים רק עכשיו, ללא העול היומיומי של ילרים וארוחות, בזמן פחות או יותר, לאחר שסוף־סוף אפשר לעשות לביתך ולעצמך מהבוקר עד הערב, או עלית על מונית עם נהג צעיר פרועיבלורית, המתעקש לשותה אתך כל הדרך: "את יודעת, היתה אצלי נוסעת, אחת זקנה, מודל פופְצֵיק (50, לידיעת הכורים

באיריש), בקושי זוה" וכר. אז בשמן של כל "מודל הפונציק", תאבות החיים זמלאות המרץ שעריין מוכנות לכנוש את העולם, אם כי לא בסערה – אני באה למחות. כן, ד"ר אוקסהורן, כן, כתכת כאסאת, כן, נהג מונית צעיר. העולם שייך נם לכם. גם לנו. עריין

דברים שלעולם לא ייאמרו

בשיו, כשאתה ככר יורע עלי במעט הכל: שבבוקר רק נס יפקח את עיני ללא נס קפה מתוצרת מקומית: שאני משתעממת בחברת אנשים חסרי בעיות: שאני מפתחת אנטיפטיה־למפרע נגר. מי שמצטלם עם פיים; שאני מוכנה לאהוב רק את מי שאוהכ אותי: שאני לא מוכנה לעכור את גבול הקו הירוק עד שלא נהיה מוכנים לשמוע מה יש "להם" לומר אחרי 40 שנה; שאני מזילה דמעה למראה מפגן צכאי: שאני אוהכת לגהק, לרזוץ כלים ולכתוב מכתכים, ושונאת לתפור כפתורים ולהרים מן הרצפה את הבגרים שלך: שאני יורעת לצרוח על־לא־דבר ואפילו לטרוק טלפון לאחר שלא ישנתי בלילה אלא שעתיים: שאני מטורפת־יותר־מכל לרכוץ בשכת במיטה עם עתונים: שאני לא אוהכת ללכת לטיול ליפו עם תיירים; שלאחר השעה 11.00 בערב אני נרדמת בכל סרט שאינו שווה 4 או 5 כוכבים...

עכשיו, כשאני יורעת בעל פה את מספר החולצה זהמכנסים והבעלים שלך זאת הכתובות לקנות כהן את כל אלה בתר"ל; כאשר – בניגור למה שמייעצות לי החברות – אני מגישה לך את הקפה ככוקר כמקום שאתה תגיש לי: ואני יודעת איזה מאכל הכי אהוכ עליך ולחם כפרי עם ריבת פטל וגכינת קממבר): עתה כאשר הבנות שלך אוהכות לכוא לכאן גם כאשר אתה בתרל: כאשר הגעתי סוףיסוף לחקר סוד הכנת האורו הספרדי, העוף הסיני והשרימפס נוסח פרוכאנס שאהונים עליך יותר מהאוכל הפולני שלמרתי מאמך במסגרת היזורי אתריך...

עתה, כשאתה יורע את כל זה זגם נוכחת לרעת. שיש גרועות ממני – זה הומן לקום וללכת? אתה' מדעתך יצאת ומה יהיה על כל מה שתיכננו לימות הסתיוז הבית הקטן לסופשבוע מול היםו הנכרים שיבואו לקלקל לנו את הריפוד הלכן? ואני הרי תיכננתי להפתיע אותך כמין כורסת טלוויזיה רחבה ונוחה שלא רוצים לקום ממנה...

אתה כאמת יצאת מרעתך אם סמת והלכת. זאולי אני היא הטיפשה, שלא צפיתי זאת. חסרות רוגמאות

47 Bipeolo

הקהל. שמונים אלף איש החלו לנשום בקצב אחיר. כשהקיר ירד - כל הלהקה היתה על הכמה. פיטר פן עצמו היה לבוש כתמיד במכנסיים שחורים, ברולים סביב לו, וחולצה אפורה מבריקה. הדבר הבולט ביותר אצל ואקורג'אקו, שהוא לא

הולך על הבמה. הוא פשוט מרחף. נוגע לא נוגע בקרי קע. הריקוד המטורסם שלו, נקרא "הליכת ירח". בימים אלה גם יצא ספר אוטוביוגרפי שלו שנושא את אותו השם. אכל הריקוד הרי מסתוכב בשטח כבר כמה שנים, וג'קסון ידע שכרי שהמופע שלו יכנס לפנתיאון הוא צריך יותר. הרכה יותר.

אשית, מבחינה מוסיקלית הכיא שחקני חיזוק משופשפים וכשרוניים. מעל כולם בולטים רי-קי לאוטון, מתופף שלא גופל, ורבים אפילו טוענים שהוא משאיר בצל את שילה אי, המ־ תופפת האנרגטית של פריגס. ודון כוייט, כסיסט שמוד זיק קצר ומתוח את הקצב ההיסטרי. ג'קסון לקח את המוסיקה שלו קרימה. ההשפעה של פרינס ניכרת עליו. כבר לא דיסטו נקי, מתוק, סטרילי. הדיסקו עדי-ין חי, אבל הוא מקבל מכות נוק־אאוט בולטות מהפאנ־ קי המלוכלך והחוצפגי שהביא פרינס. וכרי לחוכיה סופית את החותם של פרינס, מכצעת הלהקה קטע אינסטרומנטלי שלו "זה יהיה לילה נחרר". לעומת רינס, אצל ג'קסון האלמנט המיני מובלע. נכון שבת־ דירות גבוהה הוא מניח את היר על אזור החלציים ביקסון את הפזמון דיאנה המלוכלכת". ובנות הטיפש עשרה צווחות ובוכות, אבל ג'קסון מער

ריף לשחק בארץ העלאות מאשר בעולמות כחולים. ג'קטון נמצא על הבמה שעתיים וחצי בערך וא־ סור, פשוט כך, להוריד את העין לרגע מהכמה. לא ראית, הפסדת. כל שניה מתרחש שם משהו. מלבד הליכת הירח, ג'קסון כונה מופע הוליוודי חי. סרט ורומתופפת שלו, שילח אי, - פנטזיות עמוס באפקטים. פעם אחת הוא נכנס לאוחל. מרגישים בעיר אבק כוכבים. האוהל מתרומם כאוויר ופלואום – פיצוץ ענק וג'קסון מגיה מפינה אחרת. אחרי שהקהל נרגע לשניה, שוכ פיצוץ וג'קסון מגיח עם מסיכה מפלצתית שרומזת שעכשיו יוגש "המותחן". הפעם מוגש "מותחן" כשידור

מימיו לשמאל: ג'קטון

על חבמה, פרינט באחת

רותלבושות המוזרות שלו

בהופעה, מרינס בפוזה, נ'קסון

הטכניות והציפצופים. הקהל אהב אותה, אכל אהב הר־ בה יותר כשהיא החליטה לררת מהבמה. ואז הוא נחת. המופע נפתח, כשקיר של אלפי נורות מסוונר את

"באר" יעבור את 40 מיליון העותקים וישבון את השיא של "מותחן". וכשמרובר בג'קסון, השמיים הם

הגכול. וגם זה באופו זמני ביותר.

חי, כולל כל האמקטים והפחרים. תפאורות מרהימות, היעלמויות מסתוריות. איפה ג'קסון, שואלים כולם, והילד לפתע מגיח ממנוף ענקי.

ג'קסון גם לא מוותר על הפרטים הקטנים. קטנים לכאורה. למשל, כשכל האצטריון חשוך והגוף שלו עטוף כמאות נורות קטנות. ג'קסון יודע, כשכל הפר טים הקטנים מתאספים יחר, זה יוצא בומבסטי, גדול, אבל לא רוחה. להיפך. הכל ניתן במנות קטנות, שתעי כל, ותרצה עור ועוד. לכולם כרור שג'קמון מסרג לה תבגר וההופעה הזו מוכיחה את החנהה יותר מכל. נוח לו להישאר בעולם שכולו טוב, עמוס כצבעים. וכשני ריך להורים אנדרלין הוא מתחיל לרקור. רוקד נהור. מהר, מרוייק, מלהיב. על הבמה זה סוחף הרבה יוחר

מאשר כסרטוני הוויראו. צריך לזכור שג'קסון לא יצא לסיבוב הופעות סולו, ככר הרבה שנים. האלכום "מותחן", נמכר בכ־38 מיליון עותקים, כלי מסע הופעות צמור. ג'קסון חור לבמה לפני ארבע שנים בסיבוב הופעות עם אחיו ללה

כצפוי, היא מכונת להיטים. הוא נולד להיות על הכמה. קצב, תנועה. הכל מתמוג. להיט רורף להיט מוכר יר מר. מ'בילי ג'יין", דרך "אני אהיה שם" סיפי הג'קטונים, ועד ל"באד", ו"ריאנה המלוכלכת", שהוא הקטע הכי מחוספס שלו. דרך אגב, בהופעה פוומבלי נכחה הנסיכה דיאנה, וכל הסהל הצביע עליה ושר עם

ככשן, וזו הנקודה הכי מפוספסת שלו לאורך כל הקר יירה. אבל אם אתה כא כשביל הכיף, ה'פאן', ורק בשביל זה, אז גם הריגוש יכול לחכות להופעה של

פרינס. ב'קסון חוזר כימים אלה ללוגרון. וכבר עכשיו נ.ב. מעריציו של ג'קסון מבטיחים שהאלכוס

קת הנ'קסונים, שנקרא "נצחון".

אכל הפעם הוא בא לכד, כגרול. המוסיקה שלו,

אצל ג'קסון אין ריגושים. אף שיר לא פוגע לך

קשה הארומה, את היונים ההומות. והרשימה עוד הציפיה הלכה וגדלה כשסיפרו שאחרי שסיים תשפה כוומבל־ארינה וסחט את הקהל במשך שלוש

קיות, הוא "התפלח" למועדון "קאמרן־פאלאס", עלה זל הבמה בחצות, והשכיב את הקהל במשך שלוש זעת כנוסי לשלוש השעות בוומבלי, כןז ומי עלה דתו לבמהו אריק קלפטון. אחר ממבקרי "חניו מיוסי" קל אקספרס" כתב "הו, אלוהים, זה יותר טוב מטקס".

אצל פרינס אין מופע חימום. תוך שניה המקום לוהם. ואיך פניע נסיך אמיתיז במכונית כמוכן. גם פינס כידוע, לא מוותר על אפקטים ושאר בונבוניי חת. הכמה, כניגוד למקובל, מונחת במרכז האולם העקי. פרינס ולהקתו, כרי לספק את כולם, צריכים לווץ כל הזמן כדי שיראו אותם. הבמה מורכבת כמעין שול גרול. לפתע נעלם חלק והנגנים איתו, ומצד אור הנמה עולה לגובה של ארכעה מטר.

הופעה הראשונה של פרינס בוומבלי־ארינה (שמכיל רק 20 אלף מקומות) עדיין מכרו ברטיסים בקופה. לילה אחרי, המחיר קפץ ל־100 לי"ם לכרטים ורק בזכות תחנונים, משות והומן שהלך והתקרם לקראת ההופעה, הורירו א ומויר עד לגבולות ה־50. פרינס, בניגוד לג'קסון, לווונה להצלוה גדולה בארץ מוצאו, ארה ב, וההצל־ ה נאירופה היא הדוברבן היחיד שנשאר לו לללק

משות האמת שהציפיה למופע שלו היתה הגדולה מותר. הכי גרולה שאפשר. אישית, כמובן. לא רק

. עלל אלה שראו קורם, ואמרו שמדובר באורגזמה, אק

סמת ופאר ניונותות סקסיים, אלא כגלל שמרובר בפ־

וים הציפיה לספוג חי את הנשם הסגול, את הנשיקה

מוהשת שלו, את הסולם, את סימני הומן, את קורבט

כפינה אחת עומר סל. בשלב מסויים הוא ניגש למל, מקפיץ כרור וזורק לאחור. והכרור בפנים. וגם הקהל כבר כבים הקטון שלו.

פרינס נמוך. נמוך מאוד. לעומת זאת, העקכים שלו גבוהים. קשה להאמין איך הוא מצליח לזוו איתם. הא רוקר, רץ, עושה שפגטים. לצידו שתי כוכבות. הצח - שילה אי. מתופפת שכבר נאמר עליה הכל. חץ מהכשרון, היא מצצת מין. רק חבל שרווקא היא שבה בעינה הרחוקה של הבמה. פרינט נותן לה הרכה כמד כולל סולו תופים מלהיב. וישנה גם קאט. שחקר ויה, רקוניה, תפאורה זוה. מאוד מוכשרת, עור יותר סקסית, אכל מי שאמר שהיא גונבת לו את ההצגה,

הבגרים של פרינס מוזרים. צבעוניים, הרוקים. ייטים את מה שצריך. לפעמים החזה חשוף. בכלל, פרנס עונד בתפעות שלו על שני אלמנטים כולסים. האד מיני כמובן. הרבה סקס. גם בטקסטים, גם בתנר עו רש אפילו קטע שהוא כמעט מתעלט עם קאט על

הולי ג'ונסון: "ג'קסון בהחלם תוכשר אבל אני אוהב יותר את ההופעה: של פרינת. הוא זז כל כך ונהר שאינר ונספיק להדליק לו סיגריה"

ינק פלויד זכו בארח"ב להצלחה גדולה. אמרו עליהם שיש להם את השואו הכי גדול שהיה בתולדות הרוק. שאתה נדבק לכסא מרוב תדהמה. נכון שיש הולוגרמה ענקיח עם אלפי אורוה וצבעים, זיש מופע מרהיב של קרני לייזר ומסן וידאו שעליו מוקרנים סרטונים יפים ומרתקים. אז מהן המוסיקה יבשה, כבדה, מונוטונית. כן, יש את הלהיטים והקטעים המוכרים. "עוד לכנה בקיר" "תנצנק יחלום משוגע", "כסף", זמן", "לומד לעור" מהאלבום החדש, וכל חשאר.

I've been blessed With a special SENSAMON My test is the

תכל מבוצע נקי, בדוק. כמעט מעבדתי. לדייויד נילמור יש קטעי סולו אחכים. בנאליים, ברוב המקרים מרגשים בחלק קטן. זה בעצם חכל.

הקהל שעישן נאפס וחשב שהוא עוד אי שם במכונת שנות ה־60, נהנה. למת לא. והיה גם מתויר הענק שריחף בלי שום סיבה ומיטה שהתעופפה אבל היתה חסרת משמעות. פינק פלויד יכולים לקפל את הכל. את השואו שלחם אפשר לראות בלזריום ולשים דיסק קרוב לאוון, לגילמור כבר יש כרס גדולה. כמעט כמו הכסף שפינק פלויד גלגלו בסיבוב הזה. יש אפקטים, יש שואו, אין דיגוש.

בסך חכל, עוד הופעה בקיר. מיטה במרכז הבמה. בכל תנועה שלו יש שפרין של סקס. ומצר שני – אלוחים. נדמה שאצל פרינס אלוהים ומין מתמוגים יחר. בשלב מסויים הוא עומר ומטיף.

"אם אתם אוהכים אותי, או תאהבו את אלוהים ראם אתם אוהבים את אלוהים, תאמרו יה". וכל הקהל עונה יה. ופרינס ממשיך וקורא לכולם לאהוב את כולם ולא לפגוע כאף אחר. מעין שליח ציבור. ורק חסרה קומה שתסתובב בין הקחל, כדי להתרים לצרקה. וככר אמר מי שאמר שאילמלא היה מרובר בפרינס ואילמלא ירעת שהוא באמת מכור לעניין, זה היה נראה פתאטי

פרינס, הילד הרע והכי מוכשר בעולם חרוק כיום, ומביך. אבל זוי לי יכול היה לשחק אותה על במות. להניש מופע שכולל את הלהיטים הגדולים שלו. ויש לו כל כך הרבה, שוה היה נמשך כנראה לנצת אכל משום מה, הוא העריף להמר בצורה מוזרה כמעם אף שיר מ"סימני הומן". בעיקר בחלק הראשון של הערב. פרינס מתחיל שיר וכשאתה כבר בפנים, הוא שוכר אותו וכורח לשיר אחר. שר כית אחד, טים טיפה פומון וחופ – הוא כבר בשיר הכא. מוציא את הכיף, מכלבל למרות הקצב הרצחני. פרינס רץ סביב הכמה עם העקבים האינסופי ים שלו, צורה למקרופה, מהעלם ברכות, סוחט את הגוכורה אבל...

כשנגמר החצי, יצאת לשתות בירה, כהרגשה

החומר כאילו בכוונה משאיר אותך על אש קטנה. ואו כאה המחצית השניה ופרינס עלה בהרכב המ־ לא. זה התחיל עם "לא", נמשך ב"לאב־סקסי". הארמה החלה לווו ב"גלאם סלאם". ומכאן הדרך היתה פתוחה לגן עדן. פרינס במיטכו. הפאנקי המלוכלך, הקצבי. זה שלוקה אותך לפינות הכי רחוקות כמו שפרינט יודע

וומכלי־ארינה פשוט זוה לפי הקצב שלו. אף אחר לא ישב. יש גם קטעים מבויימים. פרינס מתעלס עם קאט על המיטה, יורה בנגנים, שוטרים רודפים אחריו. הכמה מחליפה צבעים וצורות. חלסים עולים ויוררים, נגנים כאים ונעלמים. יש מין תחושה של קצב בלתי ניתן לעצירה. ופרינס חוזר כל כמה שירים כלכוש אחר. שילה אי מושכת את הקהל לסולו תופים ארוך ב"ראנס און". לפני זה פרינס מגיש את "נשיקה" בכיצוע מהיר מהרגיל ופחות מרגש

את הקטעים הפסיכורליים הוא מרכז ב"סולם" וכ'ראסברי ברס' וכשהקהל רוצה להשתגע, הוא פשוט צורת "כואו נשתנע". כשהשנעון בשיאו, הוא מודה לקהל ומספר לו על ששת הימים הנפלאים ביותר שהיו לו בחיים. כאן כלונדון, והכל בזכותכם, הוא אומר לקהל. ולפני שהוא נעלם כתוך פצצת עשו גרולה ומרהיבה, כאילו טס לו חזרה לכוכב הרחוק במיניאפר לים, הוא עור מספיק לשחרר מהשובך את היונים, וכמוכן לתת ביצוע אלוהי ל"נשם סגול". רק בית ומצי פלום סולו גיטרה שלא נגמר. גיטרה מייבכת ונקרעת סטייל הנדריקס זריצ'ארד הקטן. בקטע הזה העור מקד בל רינושים. השערות מצטמררות. וכולם יחר כמו בו מבלי, כגמר תגביע האנגלי, מנימים את היריים לצר־ רים ושרים "נשם סגול, גשם סגול". ופרינס מחייך.

החצי הראשון כולל ריקושטים מ"עיר ארוטית" "אהבה איטית" וכיצוע נהדר) "אחות" "אני רוצה להיות המאהכ שלך", "יש לך את המכט הזה", "קורבט הקטנה והארומה", "חיי פופ", "מוד, מלוכלך" ו"אנסטטיה".

מבולבלת. אוי, הכן אדם מוכשר פחד, אבל למה הוא חייב להגיש לך את השירים כרבע עוף ולג כמנה עיקרית: התחושה היתה שצריכה היתה להיות כאן הת־ פוצצות. רעירת אדמה. אכל כקושי היתה מכת חשמל.

רואים עליו שהוא נהנה, לא פחות ממך. לקראת ההדרן המקובל והטכעי רצגו במהירות לסירבת הבמה. לראות את חגמר־ענק הוה, אחד לאחר. להסתכל לו בעיינים. והדרך הטבעית לחזור הכיתה אל רכנת התחתית היתה דרך ירחוב אלפא־ביית". סיפרו שהוא שב במכונית והבמה זורחת במספרים ואותיות. טרים פסיכודלי קליל. אכל פרינס משוט לא חור להד־ דן. מפתבר שהנסיך יכול להיות גם אכזר. סינדרלה נעלמה לנו שיר אחד לפני הומן. חכל.

49 Biaeain

ם התחלה חדשה לשיער.

ש מה לפרס מבל לכימיה

עם מוד הייר - הראעים זו

מדברים בעד עצמם.

פתרונות אמית"ם וטיפול

מאז ימי קדם נחשב השיער כאחד

הקריטריונים ליופי.

וישמרו על חיוניותו.

?השיער. איך עשו זאת

מראהו והזנתו.

השינוי שבא בשערה

האמיתי של השערה - כלומר - 97% פרוטאין.

כיעילה ביותר לכל בעיות השיער.

צלחים וחומרי הזנה טבעיים.

אתך בראש אחד

נוסחה זו נכדקה בתנאי מעבדה קפדניים, והוכחה

בנוסף, מקפידים מרצרי מוד הייר להשחמש בחמרים

טבעיים במינון גבוה במיוחר של ויטמינים, חמציות

הסדרה המהפכנית של מוד הייר נותנת תשובות

אמיתיות ופתרונות מיידיים לכל בעיה כשיער

ובטיפוח נכון ומקצועי לשמירת התרצאות.

עכשיו כל אחד יכול להתחיל מחדש בטיפול בשיעו

- Ja

נכון בכל בעיות השיער,

בכל התרבויות שקדו על המצאת ושיכלול

נוסחאות לחומרים אשר יזינו את השיער

גם כיום, ענף תכשירי השיער בעולם כולו

חדשניות הנותנות פתרון אמיתי לכל בעיות

פרופ׳. ל. פאוליק, חתן פרס נובל לְכימיה, במחקרו על

שוקד על המשך פיתוח והעמקת הידע.

במוד-הייר הצליחו להגיע לנוסחאות

מאת קרן בנימיני

ולשמבו שלך?

רק מי שסובל - יודע... והתחושה הלתה והכלתי-נעימה. נעים למגע והיובש אחרי כל חפיפה. תכופות והרבה החלפות בגדים... מהעכנית המחקה במרוייק את ההרכב הביולוגי

פתרונות חדשניים ואמיתיים. כל בעיה והמוד הייר

מגוון המוצרים של מוד הייר כולל:

קונדישונר ביו פרוטאין

כאמור, היחיר המכיל עד 97% פרוטאין וזהה בהרכבו להרכב הביולוגי של השיער. הקונדישונר מייצב את

שינה שמן - החפיפה יום-יומית, התסרוקת שאינה מחזיקה, הגירויים בעור הקרקפת, המראה השמנוני שיער יכש - מראה חסר ברק, שיער חסר גמישות, לא קשקשים - בעיה הדורשת טיפול מתמיד, חפיפות קצוות מפוצלים ושרופים - כעיות הנגרמות כתוצאה מצביעה, סילסול, חימצון ומזג האויר.

התוצאות מדהימות ומיידיות. השינוי נראה לעין כבר

חראשים מדברים בעד עצמם

מה הבעיה! מבנה השיער, גילה כי השיער מורכב מ-97% פרוטאיו גילוי זה הוליד את גל תכשירי השיער המכילים פרוטאין במידה מסויימת, אשר אכן תורמים לייצוכו. במעבדות המחקר של "קארין קוסמטיקס" בכלגיה, בעלות 30 שנות מוניטין מקצועי בינלאומי בנושא תכשירי שיער, החליטו להתרכז במחקרו של פרופ׳ פאוליק ולפתח תכשירים מיוחדים. תוצאות המחקר והפיתוח הולידו את הסידרה הייחודית של מוד הייד. לא עוד סחם תכשיר המכיל פרוטאין, אלא נוסחה

אפשר להתחיל מחדש. לכל אלה מציעה מוד הייר

מהטיפול הראשון.

פו

מוט בהרכב חדיש, המכיל פרוטאין ומעניק לשיער יציבות ורכוח מכלי לפגוע בגמישותו. בניגוד למקובל. מוס זה אינו מקשה את השיער ושומר על נפחו ומראהו האוורירי תוך כדי שמירת עיצוכו.

פוגע בשכבה המגן הטבעיה.

להרגעת והזנת עור הקרקפת.

מסיכת הזנה

באריזות חסכוניות של חצי ליטר.

* את השמפו לשיער שמן, יכש ורגיל ניתן להשיג גם

לטיפול עמוק, מקצועי והחזרת הברק הטבעי. יעילה

במיוחד לשיער מפוצל או מקורול. המסיכה מבוססת

על תמציות חוחובה, הממלים וקמומיל המטייעים גם

להשגת מראה רטוב במטפר דרגות לבחירתך: הבקבוק האדום - למראה רטוב. מומלץ לתלחלים

טכעיים. הבקבוק הירוק - מעצב ומעניק נפדו לשיער. הבקבוק הצהוב - מקשה את השיער - מומלץ לתטרוקות עמידות.

הבקבוק הלכן - חזק במיוחד - מומלץ לתסרוקות פאנק ותספורות קצוצות.

ספריי גלאנץ למראה רטוב חוהר, מעניק ברק נפלא ללא כל שמנוניות. שומר על התסרוקה לאורך זמן, אינו דביק ורוחה לחות ולכלוך הנוטים להדבק לשיער משוח

> ספריי לעיצוב לעיצוב ושמירת התסרוקת - דוחה לחות ואינו

משאיר סימנים על השיער לאחר ההברשה. correspond

Acederic Guer Pecesica e Regul Estadorum Polebleia, europe Guera Gleva, e Peres Lucius Guera, estadorum Guera, e Peres Lucius Guera, estadorum \$ 03-924400417b;4058;7,8:070

שעולמו חרב. נמנע מלהיכנס לחדר הטבע. רחק מכי־ תת הלימור. במשפחתו, מעולם לא חש כבית. "אצלנו אפשר לחתוך את האווירה בסכין" אמר פעם לגליה. "אם אמא ואכא היו מוצאים כית שחדר אחד נמצא בצפת והשני באילת, הם בשמחה היו עוברים להתגורר כרירה הזאת". אותו יום למרה גליה את סור ההערצה של אלון שרון אל המורה. היא היתה לגביו דמות של בה של המורה שהוא טורח לאסוף כספים בעמותה שור אם. רמות של אשה, שניתן לתלות על כתפיה החוקות את כל החלומות והתקוות של נער מתבגר. אשה חכמה שאפשר לשוחה איתה. ידידה שאפשר להיוועץ בה. אולי משום כך סבל כל כך מעוצמת העלבון והניכור, תולדת שעשועי חדר הטבע.

פנטהארז

שיעור באהבה

ס חלוקת המילגה על שמה של המורה ליאורה שטיין, הפך מסורת בגימנסיה. גליה

מילגה על שמה של המודה לביולוגיה. אף

ולפי כן, הסקט השנה, שבו השתתפה בתה רינה, היה

יושת מרוע. את המורה לביולוגיה, לא כריוק סבלה.

וום היא לא מסוגלת להעלות בזכרונה תו אחר מסד

וה יכולה לזכור רק מחוות, תנועות ידיים רחבות

שיתה פורשת כדי להרגיש את מאבקי הקיום הקשים

א הזיות כיקום. או עפעפיים ועומות, שהיו הופכות

ו הגבות לקו אחד מחובר כאשר היתה תופסת תל־

פד נפגיאה גסה. רק זה. רמותה של המורה לכיולוגיה

שהק עם השנים. ואילמלא אלון שרון, כן מחזור שלה,

שהיה מצלצל אליה שבוע לפני הטקס, כדי להזכיר

פעליה להתייצב לטקס, היתה שוכחת זה מכבר את

אלון שרון, המכונה "כושי", העריץ את המורה.

וליה, שגם דמותו של כושי הלכה ודהתה בזכרונה,

משר אני מסוגלת לזכור" אמרה לאורי, קבעה כזכורו

נה את הנער הצנום הרזה, עם שתי העיניים השחורות

ססית לה, מכין את הכלים לנסיונות. שולט בחדר

רומה שליאורה שטיין לא הבחינה כלל בכושי,

משלושים תלמידים. לאו רווטא המבריק והמזהיר שביי

ניהם אבל אחד שתמיד אפשר לסמוך עליו. חדר הט־

נעומר לממלכתו. את בטחונו העצמי, מצא בין כתליו

משולצות של ציפורים, וריח זוחלים שנעו בתוך כלר

כאן היה עורך מול קהל מעריצים את הקרבות

סרג השרצים גרם להתנגשות החמורה ביותר כין

המרה לכיולוגיה לבין תלמירה. נכנסה כאמצע הקרב,

משר העקרב הניף את זנבו ורקד את ריקוד המוות

מנינ גופו של הנחש שנע כקמיץ דרוך, מחפש את

נקרת התורפה בנוף הנוקשה והצחוב שמעליו נישא

שקן הצוח. כריוק כאשר הצליף הזנב, נכנסה ליאורה

שטיין. כראש שמוט שמע אלון שרון את מורתו הנער

זת מפרטת בקול זועם עד כמה הוא אכזר, ואין כו

וגשות עד שתא הועך למשחק את קרב החיים ההמות

ואת המעם הראשונה גליה הבחינה כי נשבר מש

ת בנער נמוך הקומה. ימים תמימים הלך קודר, כאיש

ניה פלחשים ומחליסים באיוושה מבשרת רעות.

מלוחמין ינצות

קס שאף אתר מהבוגרים והשמיניסטים לא ישכח.

זוכרת כי עוד בהיותה בשמינית, נקבעה

רווקה. כאותם ימים הוסיפה גליה את המלה "וס" נה". עכשיו היא מבינה שהמורה שנפטרה והיא כסך הכל בת 38, מתה מסרטן כשהיו אלון וגליה בשמינית. אלון אמר תמיד כי "ליאורה חיה כאילו ירעה שעומר לרשותה זמן קצר לחיות. והיא ניסתה להעביר לגו משהו. משהו שלא הבנו. משהו שיתן המשכיות לעול־ מה של רווקה, בודרה. בסך הכל, אם אין לך המשכיות,

ליאורה שטיין נפטרה עוד לפני שאלון שרון הצ

כדי להשלים את המשכורת. איישם היתה אשה שהתגי רש ממנה. בלי ילרים. מאז חי בכרירותו, מוגן, מבוצר וסגור. עריין אוהב לנגן בכנור. וכל אימת שנערך הט־ קס בבית הספר, הוא מוזמן לתת קטע כהררן. מנגן בדביקות. כאילו כל השנה יום חול אחד ארוך ורק

ואף אחד לא זוכר אותך, רק אז אתה מת".

ליח להתפיים איתה. על זה לא סלח לעצמו לעולם. האשה הבודדה הואת היתה זקוקה לו ברגעים הקשים שבהם התגלה לה כי היא נוטה למות. אכל באותם ימים הוא היה שרוי בעלבון של ילרים, שאינם יכולים לצאת מתחום המעגל הצר. באותם ימים הוא לא הכין שהתופשה שלקתה המורה תסיים לא רק את לימוריה

הטקס הוא השבת שלמענו הוא חי, או נכון יותר, למער קים. אל הטקט שנתוג השנה גררה רינה את גליה. זה היה טקס מבולכל ומכיך. ראשית, אלון שטיין לא הו־ פיע. שכוע ימים לפני הטקס המתינה גליה לצלצול הטלפון שלו ורק אז נזכרה להתעניין מה עלה בגורלו

של התלמיר האפור כן המתזור שלה, שכמסיבות המחד זור היה תמיד נכלע ברקע. מעולם לא היו לו סיפורים לספר. חייו היו אפורים. שרותו כצכא חסר חשיכות. הישגיו הכלכליים פעוטים. עולמו האינטלקטואלי הצ־ טמצם לקריאת עחונים זכמה רבי־מכר מרוברים, חוץ כמובן מאוכססיה של אהבת ספרות מקצועית בתחום הכיולוגיה גליה צילצלה והתברה כי אלון שרון נפטר לפ־

ני... חצי שנה. איש לא ידע על מותו. מקום העכודה פירסם מורעה צנועה. זהוא צלל, נשכח, אבד בתהום הנשיה. עכשיו, מתכוננת גליה אל הפינה בה ישב תמיד אלון שרון, ורומה לה שהוא יושב מתבונן בעיני־ ים שחורות וגדולות אל הכימה ואל הקהל ואל המנהל

כאשר התגבר על עצמו והלך לכקר אותה, ככר . המספר את שבחי המורה, מכטו מושפל ונכוך, כאילו.

אלון שרון יום את המילגה. הקים עמותה של בוגרי בית הספר ומאז, כל שנה, נערך טקס לוכרה של ליאורה שטיין, בו סיפרו אורות המורה לביולוגיה והעד המפורסמים בין הנחש הצהוב, שכונה דוד, ובין העקרב ביקו מילגה כספית בסכום של 2000 שקל לשני תלמי

תום שבונה גוליית. זה היה משחק אכזרי, קרב לחיים דים מעוטי יכולת. בטקסים האלה היה אלון יושב לא על הבמה ולא בקהל, אלא כאותה נקורה שבה הוא יכול לחכוק את הזוכים המאושרים ואת הקהל מוחא הכפיים. גליה, שנגררה בעל כרחה לטקס, חיתה רואה את עיניו הש־ תורות זוהרות חיוך של הנאה מתפשט על פניו.

ברבות השנים הפך הטקט לטיררה. המורה נשכי תה. ולא היח שום הגיון שבליה תיגרו אל האמפיתי אטרון הקטן הקבוע כלב בית הספר שמרגותיו עשויי ות לבנים והוא יווד אל כיכוח אכן עגולה.

נם את אלון כמעט לא ראתה ירעה שהוא עובר כפקיב זוטר במשרד ממשלתי. מעלם בעל הלומות הפך לגבר שקט, מומנם, חסר אמניציות. חסר חלומות. עובר קשה. לפעמים פנסה לעסוק בעכודות צדריות

לא נוח לו. כאילו לא השלים משהו...

ואו. כאשר צריך היה המנהל להגיש את שני הציקים בני אלף שקל כל אחר, בשם העמותה, התכרור כי... הצ'קים אינם...

זה היה שקם מכיך. לא רק חסרונם של הצ'קים אלא הרגשה שמשהו קרה כאן. גליה, העלתה ככירור פשוט שמעולם לא חיתה קיימת עמותה של ותיקי הגימוסיה, כרי לקיים את טקס המילגה על שמה של המורה. מסתבר שאלון שרון, ניסה בשנים הראשונות לגיים כספים ומאחר ולא הצליח, תרם כל שנה מכיסו המרטי את כסף הפרט. בעילום שם...

51 Hipepio

אני אלמן, אב לשתי בנות. מאוד הייתי רוצה להתחתו שוב, הן משום שנמאסח עלי בדירותי ותן משום שלדעתי לא בריא לבנות לגדול ללא דמות נשית. אך בתי חקמנה (בת 8) נכנסת לחין בכל סעם כשאני מביא אשה הביתה. היא כועסת ובוכה ונעשית תולה: מתלוננת על כאבי בטן, ואפילו מקיאה. מה לעשות?

ר.ג. (השם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של הקורא ושל בתו שמורים במערכת).

מתוך ההורוסקום שלה מצטיירת בתך הקטנה כילדה פקחית, רגישה, מניפולטיבית - ומפונקת.

עליך להשתחרר מתחושת הרחמים ומהאמונה שמגיע לה פיצוי על חייה ה"קשים". נסה, בתחילה, לעשות זאת לגבי עניינים פחות משמעותיים מאשר נישואים מחרש. שים לכ לאותם מקרים בהם היא מנסה לאלץ אותך לפעול כניגור לרצונך, ואם דרישתה אינה מוצדקת – למד להגיד "לא". ה"לא" חייב להיות אדיב ואוהר, אך החלטי. חשוב שתרגיש החלטיות זו כתוכך, שאם לא כן – היא תחוש בחולשתך הפנימית ותגביר את העיצומים נגדך עד שתישכר ותיכנע לה. חשוב גם שתהיה עקבי. משאמרת "לא" – דבק בכך בכל מחיר, דאם היא תפתח כאכי בטן – קת אותה לרופא... אך אל

ביקוריה לעוברה קיימת שאינה ניתנת לערעור.

נראה לי, מתוך המפה של כתך, שהיא התגכרה על הטראומה של פטירת אמה. אך ליתר בטתון היה

מדור זה עונה האסטרולוגית רות אלי לפיקבע 🦱 וחמועלה בגורל) שאלות אישיות של קוראי "סופשבוע" בתתומים שונים. קוראים מעוניינים מוזמנים לשלות שאלות מודפסות במכונת־כתיבה או ככתב"יד ברוך על צידו האחד של הנייר בלבד, לכתובת: רות אלי, מערכת "סופשבוע", "מעריב", ת.ד. 20010 תל־אביב, מיקוד 61300. לשאלות יש לצרף את תאריר חלידה חמדויים של השואל/ת: שנח, יום ושעה, וכן את מקום הלידה.

כאמור, בין מכחבי הפונים תיערך הגרלה, ומדי פעם יתפרקמו המכתכים שעלו בגורל בצירוף חשובת האסטרולוגית. המערכת תכבד בקשות קוראים שלא לפרקם שמות ופרטים מזחים אחרים.

יש לי בעיה שמתסכלת אותי: בכל מעם שאני רוצה לפתות בשיחה עם בתורה אני מתביישן יש בי מעין מעצור שמונע ממני להתחיל. ברצוני לציין שבמשך חיי כבר עברתי שלוש אהבות נכזבות. ברצוני לדעת מה אומרים על כך הכוכבים והאם יש איזשהו סיכוי שאצליח לצאת מהמצב הזה?

ש.ד. (השם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של דקורא שמורים במערכת).

אתה כעל עוצמה רגשית רכת, רנישות גרולה וכמיהה אדירה לקשר־נשמה רומנטי ועמוק. הצורך הוא כה גדול עד שמתעורד כך פחד שמא תיכשל ולא תצליח לממש את מאווייך. הפחר מכשלון עומד ביחס ישר לצורך שלך בקשר. ככל שבתורה יותר מוצאת חן בעיניך ~ כן גרל החשש שהיא מרחה אותך, תפגע בך ואולי אפילו תלעג לך. הפחר הזה הוא המשתק אותך ומוגע ממך לפתוח בשיחה. כאשר בכל־זאת נקשר קשר כלשהו, אתה מתמסר לו באינטנסיביות תהומית. הפחר שלך להפסיר את הכחורה גורם לך, כנראה, להתנהג בצורה תובענית, רכושנית וקנאית, רכר שעלול להפחיר בחורה שלא ניחנה כעוצמה רגשית והה לשלך ולגרום לה להסתלק מהקשר.

עצתי: קבל החלטה שכמשך השנה הקרובה אינך רוצה כקשר עמוק עם כחורה אני יודעת שואת תהיה החלטה קשה, אך אם תרצה תוכל לעמוד בה.

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)

(בדצמבר עד 19 בינואר)

(20 בינואר עד 18 בפכרואר)

רומשיכו בדרך זו.

כשתפגוש בחורה נחמדה, אמור לעצמך: "ממילא איני רוצה בקשר, ולכן לא איכפת לי מה היא תחשוב עלי. אם תעשה זאת בכנות - תגלה שיהיה לך הרכה יותר כל לפתוח בשיחה.

והיה אם בכל־זאת יתפתח גיניכם קשר – המשך לנהוג כהתאם להחלטתך הראשונה: היה אריכ, חביב ומתחשב – אך מכיוון שממילא אינך מעוניין נקשר עמוק מדי, תן לה חופש, אל תתבע את אהבתה ואל תעמים עליה את אהבתך. אם אפשר, המגע מתקשורת יום־יומית עמה. תן לה שהות ללמוד לחכב אותך בדרכה ובקצב שלה, אם אתם מתאימים: ואם אינכם מתאימים – תוכלו להפרד ללא קשיים או משקעי־מרירות. זכור: השנה אינך מעוניין נקשר גשמה: אם תוכל ליצור קשר קליל – מה טוב. אם לא –

אם תצליה לעמוד בהחלטתר במשר פרק זמן ממושך, תגלה שהתנהגותך החדשה מקומת אותך לקראת המטרה. ויתכן שתוכל לסגל לד אותה נטבע שני. אם קשה לך לעשות זאת ללא עזרה – פנה ליעוץ

מכל מקום, אל תמהר. כל המפגשים הנוכחיים שלך בטלים בשישים לעומת האהבה הגדולה הצפויה לך בעוד מספר שנים - כך שאינך מפסיר דנר.

שאלה: הבעיה המרכזית שלי היא הקושי לוגיע להחלטה בבחירת אסיק לימודים מבין כמה אפשרוי ות. אני מתלכט ומתחכט מתוך רצון להגיע להחלטה מוצלחת בעבורי, אבל קשה לי לוותר על אפשרות אתת על חשבון חשנית. לעיתים הייתי רוצה להתני סות בכל האפשרויות בעת ובעונה אתת. מה ער

ס.ע. וחשם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של הקורא שמורים במערבת).

המקצועות המתאימים לך כיותר, לפי סדה העדיפויות, הם: ארכיאולוגיה, משפטים ורפואה. שעת לידתך משוערת, לדבריך. אם נולדה בשעה מוסיבה יותר מזו שמסרת לי – הרפואה תעלה כסולם העדיפויות ותעמור לפני המשפטים. בהצלחה

אסטרולוגיה

נראה לי, שגם כנושאים אחרים היא מצליחה לתמרן אותך ל"פינה" שלה, כך שמבין שניכם – היא הקובעת ואתה המציית. והיא עושה זאת כתחכום כה רב עד שאתה אפילו לא מורע לעניין. אתה מרחם עליה משום שהיא גדלה ללא אם ומנסה לפצות אותה ככל דבר אפשרי. היא חשה כזאת ומנצלת את המצב ככל

בהררגה תלמר נתך שגם לאכיה יש זכויות שיש לכבדן, בין אם זה מוצא חן בעיניה ובין אם לאו. או יבוא גם הומן להביא ירירה הביתה ולהפוך את

כראי לקחת אותה לייעוץ פסיכולוגי.

תחזית לשבוע שבין 2 ל-8 בספטמבר

(23 באונוסט עד 22 בספטמבר) כושר השימוט שלכם במיטבו עכשיו בענ" מישהו מדבר השבוע בשבחכם באוזני הקשר בין אוהבים הולך ומתחדק. חשבוע להיתקל בהזדמנות פז לשיפור המצב ומשתפר, ואחדים מכני המול עשויים תי, והמחפשים דירה ינחלו הצלחה. הי־

תדחף שלכם לשיפור עצמי חוק עתת ושא הירידות תשוב מאוד בימים אלה, ושא הירידות תשוב מאוד בימים אלה, וייתכן שתחליטו לחוור ללמוד, או וקשרים חדשים חולכים ומתהדקים. בח" מסביבה. עם זאת, החישנים בתחום בחברת מישהו קרוב. זה ומן טוב להשלי להצטרף לקורס כלשהו. מדל צפוי לכם התבודה המול לצידכת, ואתם מופיי באמצעות נסיעות וטיולים. בתחום חשר - פים לרשום לזכותכם הישנים. אתם ולה:
בים מאוד בקשר לפרוייקט חדש - הזמן למפגשים חברתיים ואל תתעיים הקריירה מוטב לדחות לפי שעה קבלה

Bipealo 52

(23 באוקטובר עד זג בנובמבר) אתם עשויים להגיע עבשיו לעמדה של הדשות טובוה יגיעו אליכם באמצעות, את מצבכם הכספי, אך אל חפריוו בקניוה מעניין לאוסף שלחם. מבחינה הכיחות הנתגה בתוך קבוצה מקויימת, שבן אהם ילד או קרוב משמחה. מצבכם המקצועי ובשימוש באשואי. משתו שעושה בן הזוג אלה ימים סוערים מאוד, וצמוייה הזמה מפגינים נוכחות חוקה. השבוע צמוי לכם "משתמר, ואחם יכולים למנות זמן לבילוי- עלול להרגיו אתכם, אך יש להגיב במתיי למטיבות ולאירועים, לצד חברוות חר רוורו כספי ממקור מפחיש. בחתום החשקי ים. פנויים ופנויות עשויים לפנוש עתה נות. בתחום הקריירת צפוית תתפתחות שות. עלולות להיות הוצאות בלחייצפיי עות אום עשויום לקבל החלשה השובה בי מושתו חדש וליצור קשר רומנטי.

(21 במארס עד 19 באפריל)

(20 באפריל עד 20 במאי)

חיובית.

יוור על חמידה.

(21) במאי עד 20 ביוני) (19 במברואר עד 20 במארט) יינים מקשורים בקריירה. אתם עשויים גם הממונים. בחחום הרומנטי הסצב חולך צמיות התפתחויות חשובות בתחום הביי ותוכלו ליהנות מאוד מבילויים. החום חבסםי ולוכיית בחברה מקצועית. במישור להחליט על תחונת. אין זה הזמן לערב מנעו ממריבות עם בני משפחה בענייני חומים האחרים העמינים מתנחלים לסבי המשפחתי עלולים להיות חילוקי דעות. עסקים עם בילויים, ויש לתימנע מביזבו" כספים ואל תערבבו עכשיו עסקים עם עות רצונכם. ביחסים עם יריד עלולה בילויים. להיווצך מתיתות.

החלטות.

ות בקשר לוסיעה

CADDIN

אתם במצבירות מאוד משופר בימים אלה, העסקים קצת איטי עכשיו, אך בכל הזו'

21 ביוני עד 22 ביולי)

. ביולו עד 22 באונוסט) השכל חישר והמול תטוב ישפרו עכשיו אספנים עשויים לחוסיף חשבוע פרוס

^{הברה} הכללית למוסיקה (1973) בע"מ-הד ארצי זידאו סרטים יוצאים מהכללית! (03) החילוון 4, רמור-גן, טל. 4,68657527 (03)

והותניורוה והועלליות לפונוסייקה אוהני אוריצי ניידיאנו ומצייניים

2 בספמסבר 1988 כ" באלול חשמ"ח נליון 351 עריכה בח דורה בר עריכה נראפית חוה עילם

ולפעמים בעצמות של בעלי־חיים.

חמדובר בהשתלת תוליה מג'יראפר

בצווארה של החולה אן-מארי ואן-ויק,

בת 36. במקום חוליה שנפנעה ושנרמה

לה כאבי ראש ושיתוק חלקי בורועות.

אן־מרי כבר חזרה לביותה ומצבה טוב.

רופא במרפאה שכה בוצע הניתוח סיפר,

כי בעבר שימשו בניתוחים כאלה עצמות של פרות שהובאו מארה"ב. הוא אמר, כי

עצמות הג'יראפה עבות וחזקות יותר

ואפשר לתת להן את הצורה והגודל

הרצויים, הן גם לא עולות כסף כמו

תִּוְמֹרֶת־כִּיס

לא נַאָמָן, אַן סַשִּינִים וְמַנַּפְנִים אָקבוּ

בּעָבֶר לשָמע אָת שִירַת – - מַצְרְצֶרִים בּּעָבָר

וְסַחַרְגּוֹלִים. אַלָּח שְׁמְשׁוּ לְחֶם בְּ״צְבּּרֵר

שיר", ונדוע שָּקיוּ נוֹקנִים לָאַסת אָת

אָרֶצְרִיחָם הָאָחוּבִים בּתוֹוְוּ בְּלוּב אֶטְוֹ

חיום ניצור תנועה של "מוט" המחובר

בצירו האחד ונע ימינה ושמאלה על

אַל - מְקוֹם עֲבוֹדְתָם...

העצמות שמביאים מאמריקה.

הטייסת הצעירה

לפני מספר חודשים סיפרנו לכם על טוני אלינג'ה, ילד בן 9 שהיה הטיים הצעיר ביותר אשר חצה את ארה"ב לרוחבה. לפני מספר שבועות ראינו בטלוויזיה ילד בן 11 אשר טס מעל חאוקיינוס מארה"ב לאירופה. והנה, אל הילדים הטייסים מצטרפת ילדה טייסת. ילדה בת 9 אָמה חצתה את קנדה במטוס קטן.

אמה טסה 5,000 קילומטרים במטוט קטן ואביה ,פול אולסטון, ישב לצידה והשֹנִי עליה במשך כל הטיסה.

הטיטה עברה ללא תקלות, אמר מר אולסטון, מלבד מספר סימני עצבנות בשלב האחרון של הטיסת. אמה היא

בִּשְרוֹן נָדִיר

מִיס פארָף, חוֹבֶבֶת סיוֹת אַנְנְלִית, אַפּנָה אָת בּּלֶביסיָם שֻלָּה לְסָבִין אָת \$רוּשָן שֶל 35 מִלִּים. שְתַּי הַלּוּטְרוֹת שֶׁלֶה הָבִינוּ 18 מִילִים כָּל אַחַת. עַכָּבָּרוֹש הַצְּלִיה לְלָמֵד שֵש מִילִים וְוּגּ הַשְּנָאִים שֶל חַנְּבֶרֶת הַבִּינוּ חְמַש מְלִים כָּל אָחָד. לא יָדוּעַ מֶח חָיָת חוֹשֵב דוקטור דוליטל על ההשג...

חשוב לי מחשב

המסך, תוך כדי חצגת זמן.כל זאת שוב במסגרת שכבר דיברנו עליה במדורים האחרונים. ובכן, יש בידכם כבר כמעט את כל חבלים. ברגע חסר רק קצת דמיון: הפכו את המעט לכלי ירי למשל וחוסים מעט מחשבת. את התוצאות שלכם שלחו אלינו. ואת התוכניות הטובות נפרסם

עידו

10 B=6

20 KEY OFF: SCREEN 1:TIME\$="0";CLS 30 T=3-VAL (RIGHT\$ (TIME\$,2))

40 LOCATE 12,40: PRINT T 50 IF T=0 THEN GOTO 100

40 GDTD 30 70 B\$=1NKEY\$

75 A=INT(SQR(1000-B^2)) 80 IF B\$="6" THEN B=B-1

90 IF B\$="4" THEN B=B+1 100 LINE (160, 200) - (160-B, 200-A) 105 LINE(160,200)+(160-8,200-A),0

110 GOTO 70

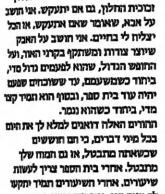
השכל, ולחת לו לבחור את הכיוון שלו כשאני מתבטל, זה לא סימן שתנסקתי לחשוב. להיפך. אני חושב על כל מיני דברים כבת־אחת. אני תושב על הובוב, שלא מבין שהוא לא יצליח לצאת דוך

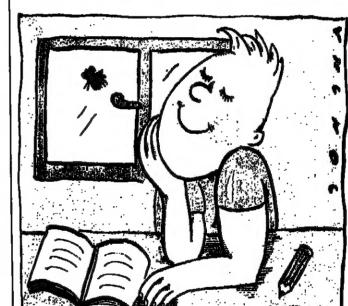
היותן התטריף שלי

אולי תעשה משהוי

יש אברים בנופנו, אשר במקרה שאינם חכי אני שונא שאומרים לי: "אולי תעשה בריאים, אפשר להחליף אותם. לפעמים בחלקים מפלסטיק או מתכת, לפעמים בתרומות אברים של אנשים אחרים החורים שלי פשוט שונאים לראות אותי יושב בלי לעשות שום דבר. רופאים בדרום אפריקה ביצעו, בפעם | קחו את אבא שלי, למשל – הוא ממש הראשונה בעולם, השתלת עצם של | חמיד עסוק. כשהוא בעבודה, או יש לו

לך איזה תוג, ויש עוד שיעורי נגינה,

טלפונים, פגישות, קפיצות חחוצה מהמישרד או שהוא יושב וכותב. אחר כך, לאורחים או לחברים שלה, שחבן שלה – כשהוא חוזר הביתת, הוא הולך לנוח, ואחר כך יוצא לגינה לעבוד, וחכי גרוע --למעמים הוא נוכר בי, ומבקש לראות את השיעודים שלי, או, יותר נרוע אפילו – ללמד אותי קצת אנגלית או חשבון. ת'אמתו אף פעם לא ראיתי את אבא מתבטל. הוא פשוט הולה, אני אומר לכם. אבל, מה איכפת לו אם אני לא עושה כלומז אני אומר לו משחו בקשר למח שהוא עושהז אני קובע לו את החייםז אני ישתול דשא, ומחר יצבע את השערז לאו חיו בולם בטלנים... אני גם לא מומין אותו, לפתע, אלי לחדר, ואומר לו: אבא־יקר, בוא ובדוק ביחד את מה שכתבת היום.

החורים שלי חושבים, שאם אני לא עושה שום דבר, סימן שאני מתבטל. הם לא מבינים שצריך לתות גם לשכל לנוח. חשכל שלי נח, כשאני לא מכוון אותו לשום כיוון. מבינים: למשל – בכית הספר, או בכל שיעור יש מורה שמכוון את חשכל שלך לכיוון מסויים. פעם – לפתור תרגילים בתשבון, פעם – לבדוק איך קומצת צפרדע, מעם להשיב למח תונגים 40 שנה למדינה. אני לא אומר שזה רע, אבל בסוף צריך לשחרר את

אני בכלל הגעתו למסקוה, שמי שלא מתבטל – אין סיכוי שייצא מפנו משהו. באמת. רק כשלא עושום כלום, אנשו לחשוב על רעיונות הרשים. רק כשנהים. או מתבטלים, אפשר לראות איך קורים אני בטוח שממציא סיכת הביטחון, א ממציא מחדק הכביסה, או ממציא העט אתם יודעיםו התוכחה חכי טובה היא, שכשאני מתבטל, אני אף פעם לא נרדם, או מרניש עייף, אבל כשאני עושה שיעורים – אני מיד מרניש עייפות נוראה הבעיה היא רק, שבכל מעם שההודים שלי מתחילים להזכיר לי כמה חובות יש לי,

וכמה דברים תבטחתי לעשות ולא עשיתי, אני מתבלבל, ושוכח לחסביו לחם שבעצם כדאי להם שיהיה להם ב בטלן, כי אולי אמציא מעם משהו חשוב. ויהיה להם נורא מכובד להניד לכולם שהם תהורים שלי.

לאמא יש סיפוק מיוחד, כשחיא מספות

כלומר, אני – עוסוק בכל ימי השבוע.

בתונים ופעילויות. היא אף פעם לא נאה

בכך שאני יושב ומתבטל, כלופר, חושב

סיפר יואב רשם איטו אבירם

עָרָן – לַנְּוֹ

ּ שֵאֲנִי אֶהְיָה בּגּּן אפא מו קרחוב חזרה רק ששלי הקלקלב ולערו שלה אבורה: הָתִישָׁב לוֹ וְחָשֵׁב. -מפחר לקום מקדים ועל מה כלבון חושבו וחלף עם הילדים. מָה עוֹלֶה לוֹ על הלבז מסרע, ערו, לאָני טַלִּי הוּא אָמְנָם כְּלַבְּלָב. מקקר תולף לגו, בְּכְל־וֹאת הוּא גָעַצְב: ני הקין פם. וכבר יימה חושב לו ילד והי אַ הַנּן פּוֹחְחִים מְּטָר. מַה לְבַד פַּה אָעַשָּׁהּוּ או שמע את זה ערן. מִי צָּרִיוְי צַעֲצוּעִיםוּ धिक्ष: - ग्रि पेहेंग्रे כֶּן, לְמִי הַם נְחוּצִים: וי אָנִי בָּבָר לֹא קַקְּוָר, – שֶעַרָן פַּה יִשְׁאַר אָקֿער אַלף לגּניו לא רוצה דבר אחרו" ופנה אל הקלבלב: רַק מָה כָּאן אָפְשָר לַעֲשׁוֹתוּ -קטעיןא, טלי, מעקעו מו יעוץ עצה לואתו תנטנו להשאר כַל הָעֶרָב לא חָדַל ולי ערן פה בַּקצר. טלי להרהר. אכל רון אַל תִּהְיָה עָצוּב. עד הלילה לא מצא פּ אָקוֹר אַלֶּיף שוּב. שום פְּתְרוֹן וְשוּרְ עֵצָה. אַל מָדְאַג, רַק אַל תִּדְאַג. כְּבֶר הַכִּל הָלְכוּ לִישוֹן, ישאר אחוי סדג,

קוֹפיף, וגם אַרְגָּב,

יום מוקי השובב.

מלחק אקם בּוְמֵן

משתעשעים

שש שש

אָנַאת נַם הַפְּלָה שַש

ל עוורו של רובינוון קורווו

נין הפוחרים יונרל מחשב כיס

. משחק ירוע

נ. נְעַשָּׁה עָנָי

ו מחלת שנים

לווינם הנדרות ל-6 מלים אשר בתוכן

וַקשָב, וַרַק חָשָב, אַוּ כָל זָה הָיָח לשָׁנְא. ומדועז – הַשְּמְעוּו הוא הַחְליט: בַּבֹּקֵר חוּא בֶּּחָצֵר לוֹ יִתְנַצֵּב את ערן הוא יעבב, והילד לא יוכל אָל סגּן לְלֶכֶת בְּלֶל. שום דבר לא יעור – הוא מֶכְרָח אוֹתוֹ לַעְצֹר. אַן כַּלְבּוֹן, אָם הוּא חוֹשֵב

כל הַלַּיִלָה – הוא עִיַּף. כָּרְ קָרָה גַּם לְכָלְבּוֹן זָה שֶׁלְנוּ. הַנְּבוֹוְ. כְּשֶׁכְּבָר כָּל הְעוֹלְם הָתְעוֹרֵר – הוא אָז נְרְדְּם. ומוּבָן, שֶׁאָת עַרָן לא דאה יוצא לגו הוא יָשֵן חָזָק מָאֹד, וחֶלֵם לוֹ חָלומוֹת. טַלָּי הָתְעוֹרֵר אַן אָז, בַאֲשֶׁר רק עַרָן נְּכְנָס

לא תַּהְיָה עָצוּבו נְכוֹנְזּ - טַלִּי אָת אָזנְיו הַקִּים זֶה סִימָן שָהוּא מִסְכִּים. ואָכו למְחֶרת ַטַלָּי הָצְטְעֵר רַק קְּצְּת. – נֶם דְאַג, אָןי לא רְטון -עַד אָשֶר חָוָר ערָו וָאָת זָה שָאָז הָחָלִיט, הוא שֶׁכֶח – ולְתָמִיד.

ציור: ווריח צרפחי

שוב לכית. הקלקלב

בְּשִּׂמְתָה קָפָץ עְלָיוּ.

שנָעָדר פֿה כָּל הַוְמוּ.

ותבקו בשתי ידיו.

בָּבֶר הָגַעְתִי הָּוְרָה.

לא כדאי להגעער.

וּלְסַפֵּר אָנִי מוּכָן –

לל אָשֵר הָיָה בָגן.

תְּקְיֵת כְּלַבְלָב נְבוֹוְז

בָּן יוֹם־יוֹם אְשוּב מָתָּר.

הוא שַׁמָח עָם חַכְּלְכְלֶב.

- נו, רוֹאָה אַתְּהז – קרָא

והילד, כמוכן.

אהרן מזיא

תַשְבֵּץ הַלּוּחַ קאָוְו: ו. אַלְיו חוֹוְרִים עם סִיּוּם הַחֹּפֵשׁ

ער הָיָה רַק סַכּּלְבּוֹן.

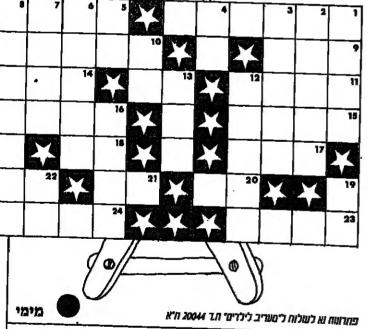
הוא רבץ לו על וגליו.

עד אָשֶר סלֵיל חָלף.

5. בְּתוֹכָה לוֹמְדִים. 9. דְמוּת הַנ״כִית שָהָרְנָה אָת סִיסְרָא. 10. דְּרָדְּ אָרָץ. התנקנות פרבותית. וז. ורכש דעת. 13. משָּׁבְטֵי יִשְּׂרָאֵל. 14. אוֹתוֹ רוֹאִים בְּבֶית הַקּוֹלְנֹעַ. 15. נְהִימָה, רְעֵשׁ. 16. וְהָאֶרֶץ הַיְּתָה - - - נְבֹהוּ״. 17. נְחַל אַכְזָב. 18. הַבֵּר מֶּמְשְׁלָה. 20. נְבוֹהַ. 21. צְרוֹד פְּרָחִים. 22. שׁיָרָת אֱנִיוֹת. 23. מְלַמֶּדֶת בְּבַח״ס. 24. בָּאָה מִלְּמִעְלָה

מְאָנֶּהְ: 1. הַכְּמָה. 2. יִסְפַּתְּרוּ, לא יִמְצָאוּ אוֹתָם. 3. לוֹמֵד בְּבה"ט. 4. הַפֶּה שֶׁלִי. 5. מְבְּנֵי שֶׁ... 6. יְתַּן דְּבָר מָה לְמְשֶׁחוּ, 7. מַהַמִּקְצִעוֹת הַוּלְמְדִים בְּבֵית השפר. 8. דְּבְרִי ווֹיָמִים. 10. זו. 12. ריצה מהירה של סום. 13. עליו כוֹחָבִים על נְבֵּי הַלּוֹחַ. 16. חֹדֵשׁ עבְרִי. -19. נומר. 22. שמאל, למשל.

בין הפוחרים יונרל מחשב כיס

00

מרכתקאות מלכבון פרק 4 כתב וצייר אור' כינק

55 Hipepin